

ஜூலை 2006

74

நொண்டி

தலை இளக்திவச் சஞ்சிகை

கவிஞர் அம்பர்

30/=

ஞானம்

ஜூன் - 07 சூடர் - 02

**பகிர்தலின்
மூலம்
விரிவும்
ஆழமும்
பெறுவது
ஞானம்.**

ஆசிரியர் :

தி. ஞானசேகரன்

இணை ஆசிரியர் :

ஞானம் ஞானசேகரன்

ஓவியர் :

கௌதமன்

தலைமை அலுவலகம் :

19/7, பேராதனை வீதி, கண்டி.

தொடர்புகளுக்கு... :

தி. ஞானசேகரன்

ஞானம் கிளை அலுவலகம்

3-B, 46^ஆ ஒழுங்கை,

கொழும்பு - 06.

தொலைபேசி : 011 -2586013

தொலைநகல்: 2362862

0777-306506

E-mail : editor@gnanam.info

Web : www.gnanam.info

☛ இதழினுள்ளே

- **கவிதைகள்**
வதிர சி. ரவீந்திரன் 12
பிரமிளா செல்வராஜா 39
மும்தாஸ் ஹபீஸ் 43
ஆ. புனிதகலா 44
முல்லை அமுதன் (ஈழம்) 50
- **கட்டுரைகள்**
கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன் 20
கலாநிதி முல்லைமணி 25
பேராசிரியர் அ. சிவராஜா 27
எஸ். நடராஜன் 37
முருகபூபதி 45
- **சிறுகதைகள்**
செங்கையாழியான் 16
நங்கமுகம் பஞ்சாரத்தேரர்/
ஆறுமுகம் தங்கவேலாயுதம் 33
பாடும்மீன் சு. ஸ்ரீகந்தராசா 40
- **வாசகர் பேச்சுறார்** 62
- **பத்தி எழுத்து**
என். செல்வராஜா 54
துரை. மனோகரன் 48
த. சி. அருந்தவன் 51
- **பல்கலைக்கழக
தமிழ்த்துறையினருக்கு...** 04
- **நூல் மதிப்புரை** 57

அட்டைப்புகைப்படம்: **ஞா. ராஜேஷ்**

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகட்டு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - **ஆசிரியர்**

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடெரல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவி கொள்வார்.

விமர்சனப்புகழரைகள்

வாராவாரம் நூல் வெளியீடுகள் பெருகியவண்ணம் இருக்கின்றன.

கவிதைத்தொகுதிகள், சிறுகதைத்தொகுதிகள், சமயநூல்கள், வரலாற்றுநூல்கள் பல்கலை நூல்கள் எனப் பல்வகையான நூல்களும் நாட்டின் நாலாபுறங்களிலிருந்தும் தொடர்ந்து வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. கணினியின் வரவும், அச்சுத்தொழிலின் முன்னேற்றமும், நூல் வெளியீடுகளைச் சுலபமாக்கி இருக்கின்றன. ஒருவர் விரும்பினால் ஒரு வாரத்திலேயே ஒரு நூலை வெளிக்கொணர வசதிகள் வந்துவிட்டன.

வெளியிடப்படும் நூல்களில் கவிதைநூல்களின் தொகையே அதிகமாகக் காணப் படுகின்றது. முன்பெல்லாம் கவிதை எழுதுவதற்கு ஓரளவாவது கவிதை இலக்கணம் தெரிந்திருக்கவேண்டி இருந்தது. புதுக்கவிதை வரவீன்பின் இன்று நிலைமை அப்படியல்ல. யாரும் கவிதை எழுதலாம். இதுவும் கவிதைநூல்களின் வெளியீட்டுப் பெருக்கத்திற்கு ஒரு காரணம் போலத் தெரிகிறது.

புற்றீசல்கள்போல் வெளிக்கிளம்பும் நூல்கள் பலவற்றின் தரம் பெரிதும் கவலை யளிப்பதாகவே உள்ளது. நூல்களில் எழுத்துப்பிழைகள், இலக்கணப்பிழைகள் மலிந்து கிடக்கின்றன. அருமையாக ஓரிரு நூல்கள் இதற்கு விதிவிலக்காகவும் இல்லாமல் இல்லை.

இந்த நூல்களின் வெளியீட்டு விழாக்களுக்குச் சென்றாலோ சலிப்புத்தான் ஏற்படுகிறது. மாலை மரியாதைகள், பொன்னாடைகள், புகழ்மாலைகள் ஒருபுறமிருக்க நூல் விமர்சனம் என்ற பெயரில் நிகழும் அளவுக்குமீறிய புகழரைகளும், புனைவுரைகளும் கவலைதரும்படி இருக்கின்றன.

நூல் விமர்சனத்தினை யார் செய்வது என்ற விவஸ்தையே இல்லாது விமர்சன உரைகள் 'எடுப்பார் கைப்பிள்ளையாக' மாறியிருக்கும் ஒரு நிலையைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. தமக்கு வேண்டப்பட்டவர்களைக் கொண்டு, பாராட்டுரைகளை நூல் விமர்சனம் என்ற பெயரில் செய்விக்கும் நிலைமையே பெரும்பாலும் உருவாகிவருகிறது. இத்தகு புதிய விமர்சகர்கள் மேடை கிடைத்ததும் நன்றிக்கடனாக படைப்பாளியைப் பற்றியும் அவரது படைப்பைப் பற்றியும் அளவுக்குமீறிப் புகழ்ந்து தள்ளுகின்றனர்.

இத்தகைய விமர்சனப்புகழுரைகளால் எவரும் பயனடையப்போவதில்லை. சம்பந்தப்பட்ட எழுத்தாளரோ அத்தகு விமர்சனங்களைக் கேட்டுக்கொண்டு இருப்பவர்களோ இவ்விமர்சனங்களால் எவ்வித சிந்தனைத்தெளிவையும் பெறுவதில்லை.

குறிப்பாக விமர்சனத்தின் நோக்கமாகிய படைப்பாளி தன்னைத்தானே புதுப்பித்துக் கொள்ளும் பயன்பாடு இத்தகு விமர்சனங்களால் நிகழ்வதில்லை. ஒரு படைப்பை விட எழுத்தாளனின் அடுத்த படைப்பு வளர்ச்சி கண்டிருக்கவேண்டும். சமூக இயக்கத்தை நுட்பமாய் அவதானித்து உள்நுழைந்து குறைநிறைகளை வெளிக்கொண்டுவருகிற தன்மையை விமர்சன உரைகள் என்ற பெயரால் நிகழ்த்தப்படும் இத்தகைய தவறான புகழ் உரைகள் மழுங்கடித்துவிடுகின்றன. படைப்பாளியின் வளர்ச்சியை தேங்கவைத்து விடுகின்றன.

இது ஒரு ஆபத்தானநிலை. விமர்சனங்களால் தகுதியான ஆக்கங்களும் மறைக்கப்பட்ட ஒருகாலம் போய் இன்று விமர்சனங்களால் தகுதியற்ற ஆக்கங்களும் உயர்த்தப்படுகிற மிக ஆபத்தானநிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

என் இத்தகையநிலை ஏற்பட்டது?

நமது நாட்டு விமர்சனத்துறையில், முன்னர் குழுமனப்பாங்கு, தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்பு, பிரதேசமனப்பான்மை என்பன அமைந்திருந்ததாக குற்றஞ்சாட்டப்பட்டது. ஆனாலும் அக்காலத்தில் ஓரிருவர் நேர்மையுடன் செயற்படவே செய்தனர் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

அக்காலகட்டத்தில், படைப்பு என்பது வெறும் கலைவடிவு மாத்திரமாய் அல்லாது சமூகம் சார்ந்ததாயும், சமூக முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகுப்பதாயும் அமைந்திருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தினை அவ் உண்மை விமர்சகர்கள் எடுத்துக்காட்டி ஈழத்து இலக்கியச் செல் நெறியை சரியானவழிக்குத் திருப்பியுள்ளனர். இப்பெருமை அவ்விமர்சகர்களுக்கே உரியது என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை.

ஆனால் இன்று இந்தநிலைமை முற்றிலும் மாறியுள்ளது. இந்நிலைமையை எவ்வாறு மாற்றியமைப்பது என்பது பற்றி நமது நாட்டிலுள்ள உயர்கல்விப்பீடங்களும் பொறுப்புள்ள இலக்கியவாதிகளும் தீவிரமாய்ச் சிந்திக்க வேண்டும்.

தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாகக் கற்கும் மாணவர்கள் இன்று விமர்சனமும் பயில்கிறார்கள். இவர்கள் இன்றைய தவறான விமர்சனங்களை முன்னுதாரணங்களாய்க் கொண்டுவிடலாம். அது வருங்கால இலக்கியவுலகில் பெரும்பாதிப்பை ஏற்படுத்தும். எனவே இந்நிலையை மாற்றி கல்விமுறையினூடாக தகுதிவாய்ந்த விமர்சகர்கள் உருவாகுவதை அறிவுலகம் உறுதி செய்ய வேண்டும்.

தகுதி வாய்ந்த, தகுதியற்ற நூல்கள் வெளிவரும்போது அவற்றை நேர்மையான முறையில் இனங்காட்டுவது விமர்சகர்களின் கட்டாயக்கடமை. நேர்மையான விமர்சகர்களும், விமர்சனங்களும் தோன்றாதவரை நமது நாட்டின் படைப்பிலக்கியம் உயர்வடையும் என எதிர்பார்க்கமுடியாது.

புத்தகங்கள்
தமிழ்த் துறையினருக்கு...

சம்பந்தங்கள்

புத்தகங்கள்

சேபம்முக்கும் தமிழ்த்தாயின் உயர்காக்கும் கடைச் சூழற்சீயாய்,
இனியும் தாமதக்க முடியாது என்ற நிலையிலேயே,
பலரின் பகையை சம்பாதிக்கப்போகிறேன் என்று தெரிந்தும்,
என்னால் முடிந்த கைங்கரியமாய் இக்கடிதம் எழுதவேண்டி
நேர்ந்துவிட்டது.

அன்பு நண்பர் விரிவுரையாளர் மகேஸ்வரன் அவர்கட்கு,
வணக்கம்.

நலம் வேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வேண்டுவது தமிழின் நலத்திற்காகவுமாம்.

நீண்டநாள் சிந்தித்த கடிதம் இன்று உருப்பெறுகிறது.

உருப்பெறக் காரணம்,

அண்மையில் நான் கேட்ட தங்களது இரண்டு உரைகள்.

தற்போதெல்லாம் பெரும்பாலும் நூல்விமர்சனங்களுக்கு,

தங்களை அழைப்பது வழக்கமாகியிருக்கிறது.

அவ்வழைப்புக்களை தாங்கள் பெருமையாய்க் கருதுவதையும்,

உணர முடிகிறது.

நான்கேட்ட தங்களது விமர்சனஉரைகள், ஏற்படுத்திய மனஉணர்ச்சிகள்,

தொடர்ந்து என்னைத் தொந்தரவு செய்தன.

எவ்வளவு தவிர்க்க நினைந்தும் முடியாமல்,

பேனா கைபுகுந்து எழுதத் தொடங்குகிறது.

ஏற்றருள்க.

☆☆☆☆

இந்த நாட்டிலும், எம்மினத்திலும், தமிழ்மொழியிலும்,

என்றும் அக்கறையோடு இருப்பவன் நான்.

அந்த அக்கறை காரணமாக மேற்சொன்னவற்றின் வளர்ச்சிக்கு,

இடையூறு ஏற்பட்ட போதெல்லாம்,

துணிந்து என் கருத்துக்களை வெளியிட்டு வந்திருக்கிறேன்.
அதனால் பலரதும் பகையினைச் சம்பாதித்தும் இருக்கிறேன்.
முன்பு ஒருமுறை யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிவந்த,
'மாற்றம்' எனும் சஞ்சிகையில் கேட்கப்பட்ட,
'யாழ். பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?'
எனும் கேள்விக்கு,
'**பாவம் தமிழ்**' என்று நான் அளித்த பதில்,
மிகக் கடுமையான விமர்சனத்திற்குள்ளானது.
யாழ். பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையினர்,
என்மேல் பிரகடனப்படுத்தப்படாத போர் தொடங்கினர்.
நான் பல்கலைக்கழகத்திற்கு எதிரானவன் என்பதாய்,
அவர்கள் முன்னெடுத்த பொய்ப்பிரசாரம்,
ஓரளவு அவர்களுக்கு வெற்றியும் தந்தது.
எங்கள் கழக விழாக்களில் கலந்துவந்த பல பேராசிரியர்கள்,
அவர்கள் பிரசாரத்தால் விழாவுக்கு வருகைதரச் சற்றுத் தயங்கினர்.
சிலர் இரகசியமாய் வந்துபோயினர்.
வேறுசிலர் ஊரில் இருப்பதைத் தவிர்த்தனர்.
என் தந்தைபோல் நான் மதித்துவந்த பேராசிரியர் சண்முகதாஸ்கூட,
என் உண்மை நோக்கம் உணராது எங்களைத் தவிர்க்க முயன்றார்.
வள்ளுவன், கம்பன், சம்பந்தரைக் கூட,
தம் எண்ணப்படி விமர்சிக்கத் தயங்காத நம் தமிழ்த்துறையினர்,
தங்கள் மேலான என் சிறு விமர்சனத்திற்கு நேர்மையாய் பதிலுரைக்காமல்,
என்னைத் தண்டிப்பதாய் நினைத்து,
நான் சார்ந்த கழகத்தையும் அது சார்ந்த இளைஞர்களையும் பகையாய்க் கருதி,
தங்கள் பழிவாங்கல் படலத்தைத் தொடர்ந்தனர்.
அவர்களது நடவடிக்கைகளின், நேர்மையின்மையும், அறிவின்மையுமான,
கூத்துகள் பற்றிப் பின் சொல்கிறேன்.

☆☆☆☆

என் பதிலால் அவர்கள் கொதித்தாலும்,
நான் சொன்ன கருத்து உண்மை என்பதைக் காலம் நிரூபித்தது.
நான் கொழும்பு வந்தபின் யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த ஓர் இலக்கியக் கூட்டத்தில்,
யாழ். பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை மாணவர்கள் தரம் பற்றி,
பேராசிரியர் சண்முகதாஸ் அவர்களே மனம் வருந்தி உரைத்தசெய்தி,
கொட்டை எழுத்தில் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்திருந்தது.
உண்மை என்றும் வெல்லும் என்று உணர்ந்தேன்; உவந்தேன்.

☆☆☆☆

இவை பழைய செய்திகள்.
நான் சார்ந்த துறையாதலால்,
தொடர்ந்தும் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைகள் பற்றி,
அவதானித்து வந்தவன் என்ற முறையில்,
சில விஷயங்களை உங்களோடு பகிர்ந்துகொள்ள நினைக்கிறேன்.
'இதுநாள்வரை எழுதாமல் இப்போது ஏன் எழுதவேண்டும்?' – கேள்வியெழும்.

மற்றவர்கள் முகவாட்டம் கருதி இனியும் இதை எழுதத் தவறினால்,
தமிழ்ப்பயிர் இனி எப்போதும் தழைக்க வாய்ப்பின்றிக் கருகிவிடும்.
சேடமிழுக்கும் தமிழ்த்தாயின் உயிர்காக்கும் கடைசி முயற்சியாய்,
இனியும் தாமதிக்க முடியாது என்ற நிலையிலேயே,
பலரின் பகையை சம்பாதிக்கப்போகிறேன் என்று தெரிந்தும்,
என்னால் முடிந்த கைங்கரியமாய் இக்கடிதம் எழுதவேண்டி நேர்ந்துவிட்டது.
'பிறர் தீமை சொல்லா நலத்தது சால்பு' என்பது தெரிந்தும்,
'கொடுத்தும் கொளல் வேண்டும்' எனும் வள்ளுவக் கட்டளைக்கிணங்க
இப்பகையை விலைகொடுத்து வாங்கத் தயாராகிவிட்டேன்.
இக்கடிதம் யாரையும் காயப்படுத்தும் முயற்சியல்ல.
ஆனாலும் தவறுகள் செய்தவர்களை,
இன்னார் செய்த தவறு இதுவெனப் பெயர் சுட்டியே எழுதப்போகிறேன்.
காரணம் அவர்களைத் தனித்து நோகச்செய்வதல்ல.
பெயர் சொல்லாமல் எழுதினால்,
இது யாருக்கோ என்பதுபோல அவரவர் தம் புறம்தட்டி தப்பப்பார்க்கின்றனர்.
பலதரம் இப்பாடம் படித்ததால், இம்முறை பெயர்சுட்டியே எழுதுகிறேன்.
'சுட்டி ஒருவர் பெயர் கொள்ளாமல்' எழுத இது அகமல்ல. புறம்.

☆☆☆☆

'எல்லாத் தமிழ்த்துறையினருக்காகவும் எழுதும் கடிதத்தை,
எனக்காய் அனுப்புவது ஏன்?' - கேள்வி பிறக்கலாம்.

நான் முன் சொன்னது போல,
உங்கள் பேச்சுகளைக் கேட்டபோது,
இக்கடிதம் வரையும் எண்ணம் உறுதிப்பட்டதாலும்,
நீங்கள் என்றும் என் அன்புக்குரியவர் என்பதாலுமே,
இக்கடிதம் உங்கள் முகவரிக்கு எழுதப்படுகிறது.
திரும்பவும் சொல்கிறேன்.

இது உங்களுக்கான தனிக்கடிதம் அல்ல.
மொத்தத் தமிழ்த்துறையினருக்குமான கடிதம்.
இவை உணர்ந்து இக்கடிதத்தை ஏற்றருள்க.
இது உண்மையின் தரிசனம்.
இக்கடிதத்தை ஒரு சமூகப் பிரதிபலிப்பாய் நீங்கள் கொண்டால்,
வருங்காலம் பயன் கொள்ளும்.

☆☆☆☆

பல்கலைக்கழகம் எனும் ஓர் மிகப்பெரிய கல்வியமைப்பின்,
கூறாய் அமைந்ததாலும்,
தமிழ்த்துறையினரின் பழிவாங்கும் ஆற்றல் தெரிந்ததாலும்,
தமிழ்த்துறை பற்றி வெளிப்படப்பேச எவரும் துணிகிறார்கள் இல்லை.
ஆனாலும் முதுகுக்குப் பின்னால், தங்கள் துறை பற்றிய விமர்சனங்கள்,
நிறையவே பேசப்படுகின்றன. (கேலியாய்)
அது உங்களுக்கும் தெரியாமல் இல்லை.
பரமசிவன் கழுத்திலிருப்பதால் பயமில்லை என்னும் துணிவு உங்களில் பலருக்கு.
அதனால் விமர்சனங்கள் காதில் விழுந்தும்,

மாற்றங்கள் பற்றிச் சிறிதும் சிந்தியாத,
அசாத்திய அறிவீனத் துணிவோடு உங்கள் துறையினர்.
பரமசிவன் கழுத்திலிருப்பதற்காக,
பாம்புகளின் பாதங்களை உரைக்காமல் இருக்க முடியுமா?
சிவனையே குற்றம்சாட்டிய பெருமை கொண்டதல்லவா நம் தமிழ்ப்புலமைமரபு.
எனவேதான்,
உங்கள் பலம் தெரிந்தும் உங்களை நோக்கி என் விரல் நீள்கிறது.
'எங்களை நோக்கி விரல்நீட்டுவதா?' எனும் வீணான ஆணவம் தவிர்த்து,
நம் தேசத்தினதும், இனத்தினதும், தமிழினதும் வளர்ச்சி நோக்கி,
என் கருத்துக்கள் பற்றித் தாங்கள் சிந்திக்கவேண்டும்,
இப்போதைக்கு இது என் வேண்டுகோள்.
மறுப்பீர்களேயானால்,
நாளடைவில் காலம் இதைக் கட்டளையாய் உங்களுக்கு உரைக்கும்.
விமர்சனமே தமிழ் என நினைக்கும் உங்களில் பலரும்,
நேர்மையான முறையில் என் விமர்சனத்தை எதிர்நோக்குவீர்கள்.
எனும் நம்பிக்கையோடு,
இக் கடிதத்தைத் தொடர்கின்றேன்.

☆☆☆☆

இன்றைய நிலைமை பற்றிப் பேசுவதன்மூலம்,
சில பழைய விடயங்களை நினைவூட்ட வேண்டியிருக்கிறது.
ஒருகாலத்தில் யாழ்ப்பாணம், தமிழ்ப்புலமையால் தலைநிமிர்ந்து இருந்தது.
'நாவலர்' காலந்தொட்டு என் ஆசிரியர் 'இலக்கணவித்தகர்' காலம்வரை,
அம் மரபுப்பெருமை நீண்டது.
இது உங்களைப்போல் தம்மைத்தாம் தட்டிக்கொடுக்கும் கயமைக்கருத்து அல்ல.
உலகம் அங்கீகரித்த உண்மைக்கருத்து.
நம் தமிழ்ப்புலமை கண்டு, 'வெளிநாட்டார் அதை வணக்கம் செய்த',
வரலாற்றுச் செய்திகள் பலப் பல.
அவை நீங்கள் அறியாதவையல்ல.
நம் தமிழ்மண் சூட்டியிருந்த அந்த மகுடம்,
பல்கலைக்கழகங்களின் வருகையின் பின்,
நம் தலையிலிருந்து மெல்ல மெல்லத் தளர்த்தப்பட்டது.
இன்று அது தவறிவிழும் நிலையில்.
எது நடந்தாலென்ன? என்று இருக்கமுடியவில்லை.
'கதிரை வைத்திழந்தான் அண்ணன் கையை எரித்திடுவோம்'
என்ற வீம கோபத்தோடும், உறவோடும்,
இவ் விமர்சனம் எழுதத் துணிகிறேன்.

☆☆☆☆

யாழ்ப்பாணத்தில் பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது, அதன் தமிழ்த்துறை,
ஒரு புதிய பிரச்சினையைச் சந்திக்கவேண்டி வந்தது.
அதுவரை பேராதனையில் இருந்த தமிழ்த்துறையினருக்கு,
சமூகத்தோடு கலக்கும் அவசியம் இருக்கவில்லை.
பிறமண், பிறமொழி, பிறசூழல். இவைகாரணமாக அவர்கள் தனித்தே இருந்தனர்.

சமூகத்தின் தலையீடு இவர்களைப் பாதிக்கவில்லை.
 ஓரளவு கொழும்பு எல்லையைத் தொட்டதோடு,
 இவர்கள் அறிவுவியாபகம் முடிந்துபோனதால்,
 சமூக அவதானிப்பு அவர்கள்மேல் அதிகம் இல்லாமற்போயிற்று.
 யாழ். பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது, இந்நிலை முற்றாக மாறியது.

☆☆☆☆

தன்மண், தன்மொழி, தன்சூழல் எனும் எல்லைக்குள் இயங்க முற்பட்ட,
 யாழ். பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை,
 வீரியம் பெற்றிருந்த ஒரு தமிழ்ப்புலமை உலகையும்,
 தமிழ்மொழியாற்றலை நிறுக்கக்கூடிய ஒரு சமூகத்தையும்,
 சந்திக்கும் அவசியம் ஏற்பட்டது.

அதுவரை அரங்கின்றி வட்டாடி வந்த அவர்களுக்கு,
 எல்லைக்குள் இயங்கவேண்டிய இக்கட்டான நிலை.
 புலமையை நிறுக்கும் கற்றோர் ஒருபுறம்.

ஆற்றலையும் ஒழுக்கத்தையும் அவதானிக்கும் சமூகம் மறுபுறம்.
 இவ்விரண்டு எல்லைகளுக்குள்ளும் அகப்பட்ட அவர்கள்,
 அதுவரை பேராதனையிலும், கொழும்பிலும் செய்ததுபோல்,
 வெறும் வித்தக விளையாட்டுக்களால்,
 இனி வெற்றிபெற முடியாது எனும் உண்மை உணர்ந்தனர்.

☆☆☆☆

பல்கலைக்கழகவாழ்வை, குடி, கூத்து, கும்மாளம் எனப்பழகிய அவர்களிற் பலருக்கு,
 'நிற்க அதற்குத்தக' எனும் தமிழர்தம் வாழ்வியற்கொள்கை மறந்துபோயிற்று.
 முன்பு அவர்கள் அடித்த கூத்துக்கள் பலப்பல.

துணைவேந்தர் நிலை எய்தியபின்பும்கூட மயக்கநிலையை மறக்கமுடியாது,
 சிலர் பட்டபாட்டைச் சமூகம் அறியும்.

கோயிற் கூட்டங்களிற்கூட 'ஃப்ளாஸ்க்' கில் கோப்பிபோல குடியைக் கொணர்ந்து,
 மேடைகளில் வைத்தே குடித்தவர்களும் இருந்தனர்.

அதனை வார்த்துக்கொடுக்க மாணவர் பரம்பரை வேறு.

இக்கோளாறுகளுக்கெல்லாம் யாழ்ப்பாணம் கைவிலங்கிட்டது.

இன்றும் சில பல்கலைக்கழகங்களுள்,

போதைக்கு மாணவர்களிடமே பணங்கேட்டுநிற்கும்,

ஆசிரியர்கள் சிலர் இருப்பதாயும் பேசப்படுகிறது.

தயைகூர்ந்து தனிமனிதப் பலவீனங்களைச் சூட்டுவதாய் கருதவேண்டாம்.

அறிவுலகினுள் பாதிப்பு ஏற்படுத்தும் பண்பின்மையை மட்டுமே,

இங்கு குறிக்கின்றேன். அதுவும் பெயர்தவிர்த்து.

இவை மதுக்கோளாறுகள்.

மாதுக்கோளாறுகளும் இருக்கவே செய்தன.

தம் கல்வி அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி,

பட்டங்களுக்குப் பரிசாக மாணவிகளின் பண்பினை விலைபேசிய,

அவ் அழுக்குகளை இப்போதைக்கு இங்கு எழுத விரும்பவில்லை.

☆☆☆☆

ஒழுக்கநிலை இதுவென்றால்,

அறிவு நிலையைப் பொறுத்தவரை,
 உண்மைக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டிய, கட்டாயச் சூழ்நிலை அவர்களுக்கு.
 அச்சூழ்நிலையை அவர்கள் கையாண்டவிதத்தை,
 இப்பொழுது நினைந்தாலும் என் நெஞ்சம் கசக்கும்.
 தம் வெற்றிக்காய் ஓர் இனத்தின் புலமையைப் பலியிட்ட,
 அவர்தம் வஞ்சனைச் செயல்கள்,
 இன்றும் எம் கல்வியுலகைப் பாதித்து நிற்கின்றன.
 அது பற்றியும் சொல்கிறேன்.

☆☆☆☆

நம் இனம் செய்த தவக்குறைவோ? பாவமோ? அறியேன்.
 அன்றிருந்த சமூகச்சூழ்நிலையும் அவர்களுக்குச் சாதகமாயிற்று.
 என்ன சூழ்நிலை என்று சொல்கிறேன்.
 யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ்ப்புலமைபெற்றிருந்த மரபுப்புலவர்கள் பலரும்,
 சாதி முதலிய மூடக்கொள்கைகளுக்கு ஆளாகி,
 அக் கொள்கைகளில் ஊறியிருந்தனர்.
 தாம் ஏற்றிருந்த அவ்வுயர் சாதி எல்லை தவிர்ந்த மற்றைய இடங்களில்,
 இயல்பாய்த் தமிழாற்றல் விளைந்திருந்தாலும்,
 அவர்கள் அதை அங்கீகரிக்கவும், வளர்க்கவும் மறுத்துநின்றனர்.
 ஏன்? இன்னும் சொல்லப்போனால்,
 அவ்வாற்றல்களை அழிக்கவும், இழிவு செய்யவும் கூட,
 அவர்களில் பலர் அஞ்சவில்லை.
 'நீர் சாகித்திய அக்கடமி விருது பெற்றதை அறிந்தேன். மிக மகிழ்ச்சி.
 உமது அந்தப் புத்தகத்தை நான் பார்க்கவேணும்' என்று கேட்டு,
 அன்பளிப்பாய் அப்புத்தகத்தைப் பெற்று,
 பின் அப்புத்தகத்திலிருந்த பிழைகள் அனைத்தையும் சிவப்புமையால்க் கோடிட்டு,
 'இத்தனைபிழையுள்ள நூலுக்கா பரிசளித்தீர்கள்!' என மேலிடத்திற்கு எழுதிய,
 புலவர் சோ. இளமுருகனாரின் வஞ்சனையை,
 இன்றும் மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக்ஜீவா மேடையில் உரைக்கும்போது,
 கற்றாரின் கயமைநோக்கி, வருந்தித் தலைகவிழ்வேன் நான்.

☆☆☆☆

தமிழ்ப் புலமையாளர்களின் இச்சாதி வெறியும், வஞ்சனையும்,
 சமூகத்தின் அடிமட்டத்திலிருந்த,
 இயல்பாற்றலாளர்களுக்கு நஞ்சாய்ப்போயிற்று.
 பண்டிதர்களை எதிர்க்கும் வழிதேடித்திரிந்த அவர்கள்,
 அக்காலத்தில் எழுச்சிபெற்ற,
 சமூகசமரசம் பேசிய மாக்ஸிஸ்க்கொள்கையை அங்கீகரித்து,
 முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தை உருவாக்கி ஒன்றிணைந்தனர்.
 கட்சிக்கு இவர்கள் பலமாக, இவர்களுக்குக் கட்சி பலமாக,
 சமூகத்தின் இருவரதும் நிலை வலிமைபெற்றது.
 அப்போது உலகளாவி எழுந்திருந்த மாக்ஸிஸ எழுச்சியில்,
 இவ்விருவர்தம் நிலையும் மேலும் வலுப்பெற்றது.
 இலங்கை அரசிலும் இக்கட்சி பலம்பெற,

தம்மை நிராகரித்த உயர்சமூகத்தையும், புலவர்களையும் எதிர்க்கும் வலிமை,
இவர்களுக்கானது.

☆☆☆☆

இது ஒருபுறம் இருக்க,
பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைகளுள்ளும் பிரிவினைகள் இருக்கவே செய்தன.
சாதி சார்ந்ததாய் மட்டுமன்றி, அறியு சார்ந்ததாயும், சுயநலம் சார்ந்ததாயும்,
அப்பிரிவினைகள் அமைந்திருந்தன.
பேராசிரியர்களின் பழிவாங்கலுக்கு ஆளான சிலரும் அறிவால் தாழ்ந்திருந்த சிலரும்,
தம்மைத் புரட்சியாளர்களாய் இனங்காட்டி முன்னேறத் திட்டமிட்டனர்.
அத்தகையோரும் அரசு ஆதரவு நோக்கி,
இச்சமரசக்கொள்கையாளராய் தமக்குத்தாம் முடிசூட்டி,
தம்மைப் பொதுவுடைமை ஆதரவாளர்களாக இனங்காட்டி,
தம் வலிமையைப் பெருக்க வழி செய்தனர்.

☆☆☆☆

உலகளாவி எழுந்த அப்பொதுவுடைமை அரசியற் பலத்தை,
மேற்தட்டு வர்க்கத்தினரும் பயன்படுத்தத் தவறவில்லை.
உயர்சாதியினரான, அச்சாதித் திமிரைப் பறைசாற்றி நின்ற,
ஒரு குடும்பப் பின்னணியிலிருந்து வெளிவந்த கைலாசபதியும்,
இப்பொதுவுடைமைக் கொள்கையை வெளிப்படையாய் ஏற்று,
(உள்ளார்த்தமாய் ஏற்றிருந்தாரா? என்னும் விவாதங்கள் இன்றும் தொடர்கின்றன.)
தினகரன் ஆசிரியராகி, பின் பல்கலைக்கழகப் பதவி பெற்றார்.
தினகரன் ஆசிரியராய் பணியாற்றிய காலத்தில்,
ஒடுக்கப்பட்ட இலக்கியவாதிகளுக்கு, அவர் செய்த ஆதரவால் விளைந்த நட்பு,
பல்கலைக்கழகம் சென்ற பின்பும் தொடர்ந்தது.
இப்பொதுவுடைமைக்கொள்கை முகங்காட்டி,
பல்கலைக்கழகத்துள் பதவிபெற்ற,
வேறு ஒருசில விரிவுரையாளர்களும் இக்கூட்டில் இணைந்துகொண்டனர்.
இங்ஙனமாய்,
சமூகத்தின் பிற்படுத்தப்பட்ட இலக்கியவாதிகளுக்கும்,
பல்கலைக்கழக முற்போக்குவாதிகளுக்குமான, உறவு உறுதிப்பட்டது.

☆☆☆☆

இவ் உறவைப் பயன்படுத்தி,
தம்மைவிட அறிவிற்குநீர்ந்திருந்த மரபறிஞர்களை வீழ்த்த, அக்கூட்டணி திட்டமிட்டது.
பல்கலைக்கழகத்தால் அறிவுலகப் பலமும்,
முற்போக்கு எழுத்தாளர்களால் சமூகப் பலமும் ஒருசேரக் கிடைக்க,
இவர்கள் இணைப்பின் மோசமான முதற்செயற்பாடு,
'முட்டையடிப் பெருவிழா' வாய்
யாழ். இந்துக்கல்லூரி குமாரசாமி மண்டபத்தில் அரங்கேறியது.

☆☆☆☆

அன்று சமூகத்தின் அங்கீகரிப்புப் பற்றிய அக்கறையில்லாத,
இன்று சமூக அங்கீகரிப்பை அதிகம் நாடிநிற்கும்,
சில முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள்,
தம் பின்நின்ற பல்கலைக்கழகத்தாரின் ஆதரவோடு,

தம்முடைய வலிமையை இலக்கியக் கூட்டத்தில்,
முட்டையடித்து நிரூபித்தனர்.
அந்நிகழ்ச்சி ஓர் கரும்புள்ளியாய் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் பதிவானது.
எழுத்தாளர்களின் இவ்வன்மை கண்டு,
மரபுவழிவந்த தமிழறிஞர்கள் மிரண்டுபோனது உண்மை.
அவர்கள் மட்டுமன்றி,
சமூகத்தொடர்பிருந்தும் முற்போக்கு அணியில் சேர்ந்திருந்த அறிஞர் சிலரும்கூட,
இம்முட்டையடிப்பு சம்பவத்தை எதிர்பாராமல்,
சமூகம் தம்மை இழிக்குமோ எனப்பயந்து,
'இதற்கும் எமக்கும் தொடர்பில்லை' எனக்கூறி மிரண்டதும் உண்மை.
ஆனால் அவர்கள் எதிர்பார்த்த அளவு,
மரபறிஞர்களிடமிருந்து எதிர்ப்புக் கிளம்பாதுபோக,
மரபறிஞர்களின் பலவீனம் உணர்ந்த அவர்கள்,
அதே வழியைப்பின்பற்றி புலமைவாய்ந்த மரபறிஞர்களை ஒதுக்க,
தெளிவான திட்டம் தீட்டினர்.
அத்திட்டம் அவர்களுக்கு வெற்றியும் தந்தது.

☆☆☆☆

இச்சூழ்நிலையில்தான் யாழ் பல்கலைக்கழகம் எழுந்தது.
முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுடன் கூடிநின்ற,
பல்கலைக்கழக அறிஞர்கள் தம் அரசியற்பலத்தைப் பயன்படுத்தி,
தமிழ்த்துறையைத் தமதாக்கினர்.
சமூக அங்கீரிப்புக்காய் தம் பின்னால் நின்ற,
தாழ்த்தப்பட்ட எழுத்தாளர்களை பல்கலைக்கழகத்தினர் ஊக்குவிக்க,
பல்கலைக்கழகத்தினரை எழுத்தாளர்கள் ஊக்குவிக்க,
அக்கூட்டில்,

வலிமை பெற்றிருந்த சமூக மரபுத் தமிழ்த்துறை,
மெல்ல மெல்லக் கரைந்து காணாமற்போயிற்று,

☆☆☆☆

ஆழக்கல்வி பெற்றிராத பல பல்கலைக்கழகத்தார்,
சமூகப்பயன்பாடு எனும் கொள்கையை முன்வைத்து,
மரபிலக்கியங்களைத் ஒதுக்கவும்,
நவீன இலக்கியங்களை அங்கீகரிக்கவும் வழி சமைத்தனர்.
'மரபிலக்கியங்கள் தமிழர்கள் மேல் சுமத்தப்பட்ட,
20 நூற்றாண்டுச் சமைகள்' எனவும்,
'உண்டதை வாந்தியெடுத்து திருப்பி உண்பதுவே,
தமிழரின் இரசனை மரபு' எனவும்,
அவர்கள் செய்த கிண்டல்கள் வரலாற்றில் பதிவானவை.
வாந்தியை உண்பது என இரசனை மரபைத் தூற்றிய,
பேராசிரியர் சிவத்தம்பி இன்று பல மேடைகளில்,
திருவாசகங்களையும், அருட்பாக்களையும்,
இரசனை சார்ந்து உரைத்து மெய்யுருகுவது வேறு கதை

☆☆☆☆

(தொடரும்)

விளையாட்டுக்கவிதை

நாங்கள் எல்லோரும் ஒன்று!

-வதிரி சி. ரவீந்திரன்

விளையாட்டில்தான்
ஊர்களுக்குள் போட்டி
'தோல்விகண்டால் வெட்கம்'
என்ற எண்ணம்!
விண்வெளியில் கால்பதிக்கவில்லை
என்ற கவலைபோன்று...
'பந்தடி' என்று பண்பாக சொல்லுவார்கள்.
உதைபந்தாட்டப் போட்டியில் தான்
சொல்லடிகள் மைதானத்தில் பேசும்
போட்டிகள் சில வெற்றி தோல்வியோடு
அமைதி காக்கும்.
இன்னும் சில போர்க்களமாய்மாரும்
தள்ளி விழுத்துவதும், தடக்கி விழுத்துவதும்
போட்டிச் சிறப்புகளை புறம் தள்ளும்
பார்வையாளர்கள் சண்டையை தூண்டுவார்கள்.
இன்னும் பழையவர்களாக நாம்...
ஊர்களிலெல்லாம்...
கல்விச்சிறப்புகளும், கலியாண கலப்புகளும்
சொந்தம் - உறவென்று சமூகமாய் வாழ்ந்தாலும்
'பந்தடி' எனவந்தபோது
பலவற்றையும் மறந்து நாங்கள்...

விளையாட்டை விளையாட்டாய் பாருங்கள்
ஒற்றுமை நின்று நிலைக்கும்
மைதானத்தோடு விளையாட்டை முடியுங்கள்.
பார்வையாளர்களே பக்குவத்தை கடைப்பிடிப்பீர்
நாங்கள் எல்லோரும் ஒன்று!
இதுவல்ல களம்!
எமக்கு பெரிய கடமைகள் உண்டு.

அன்பின் மறுபெயர் அம்பி

- முருகபூபதி

நாள் கைந்து வயதில் மழலை பேசும் குழந்தைக்கும், நிகழ்காலத்தில் பரவசத்துடன் பதட்டமேதுமின்றி வாழும் இளம் தலைமுறையினருக்கும் - முதுமையில் 'சுடலை ஞானம்' பேசிக் கொண்டு வாழ்வை அலுத்துக்கொள்ளும் முதியவர்களுக்கும் ஒரு நிரந்தரமான சிநேகிதன் இருப்பார் என்றால் - அது எங்கள் அன்பிற்கும் மரியாதைக்குமுரிய கவிஞர் 'அம்பி'யாகத்தான் இருக்கும் என்பது எனது அபிப்பிராயம்.

பவள விழாக் கண்டு விட்ட 'அம்பிகை பாகர்' என்ற அம்பி - இன்னும் அயராமல் எழுதிக் கொண்டிருப்பது உள்ளார்ந்த எழுத்தாற்றல் இன்னமும் வற்றாமல் சுரப்பதனால் மட்டுமல்ல; தலைமயிர்கள் வெள்ளிக்கம்பிகளாக மாறிய போதும், நடக்கும் வேளையில் கைத்துணை தேடும் பதட்டம் இருப்பினும் தமது உள்ளத்தை பூப்போல் மிருதுவாக வைத்துக்கொண்டு இளமையாக - எளிமையாக வாழ்வதனாலும் தான்.

“ஆட்டுக்குட்டி” - என்ற குழந்தைகளுக்கான பாடல் ஒன்றில் அம்பியே இவ்வாறு சொல்கிறார்:- (இது வினா - விடைப் பாடல்)

“ஓட்டம் ஓடித் துள்ளி துள்ளி என்ன சொல்கிறாய்?”

“ஓய்ந்து நின்றால் கூடாதென்று உனக்குச் சொல்கிறேன்”

இவ்வாறு வளரும் குழந்தைகளுக்குச் சொல்லுவதுடன் நின்றுவிடாமல் - அயராமல் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார் அம்பி.

ரதேனும் மனக்கவலையால் எவரேனும் பாதிக்கப்பட்டிருந்தால் - 'அம்பி'யை தயக்கமின்றி

நாடலாம். அவருடன் சில நிமிடங்கள் கலந்துரையாடிவிட்டால் எந்தக்கவலையும் பஞ்சாய் பறந்து போய்விடும். இதனை நான் எனது சொந்த அனுபவத்திலிருந்து சொல்கின்றேன்.

“அம்பி”ஐ இலங்கையில் - கொழும்பில் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தில் 1972ஆம் ஆண்டளவில் தான் முதன் முதலில் சந்தித்து உரையாடியிருக்கிறேன். அக்காலப் பகுதியில் நீர்கொழும்பில் நாம் நடத்திய கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றுவார். எமது ஊரில் இந்து இளைஞர் மன்றம் நடத்திய நாவன்மைப் போட்டிகளில் நடுவராகக் கலந்துகொள்வார்.

இறுதியாக - இரசிகமணி கனக செந்தி நாதன் வாழும் காலத்திலேயே - அவரது நாடக நூலொன்றை பதிப்பித்து வெளியிட்டபோது அக்கூட்டத்தில் அம்பி வந்து பேசியதுதான் நாமிருவரும் சந்தித்துக் கொண்ட கடைசிச் சந்தர்ப்பம்.

இடையில் பல ஆண்டுகள் வேகமாக ஓடி மறைந்த நிலையில் - அம்பியும் நாமும் தேசம் விட்டு தேசம் பரதேசிகளாக ஓடத்தொடங்கிய பின்னர் 1996 ஆம் ஆண்டு வாக்கில் - அம்பியை - அவுஸ்திரேலியாவில் மீண்டும் சந்தித்தேன்.

இது மெல்பனில் நடந்த அடுத்த சந்திப்பு அதுவும் ஒரு கூட்டத்தில்தான்.

நண்பர் மாவை நித்தியானந்தன் - மெல்பனில் “தோன்பறி” என்னுமிடத்தில் ஸ்தாபித்த “பாரதி பள்ளி” யின் அங்குராப்பணத்தில் அம்பி சிறப்பு விருந்தினராக கலந்து கொண்டார்.

அன்று முதல் நாம் ஒரே குடும்பத்தினராக பழகி உறவாடிவருகிறோம். தற்போது சிட்னியில் - உலகிலேயே ரம்மியமான பிரதேசம் என்று வர்ணிக்கப்படும் “மொஸ்மன்” என்ற ஊரில் மக்கள் பேரப்பிள்ளைகளுடன் இந்த “அம்பி தாத்தா” காலம் கழிக்கின்றார்.

ஈழத்தின் தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை என்று ‘சுபமங்களா’ வில் கவிஞர் வைத்தீஸ்வரன் அம்பியை புகழ்ந்திருக்கிறார்.

வயலும், தென்னை, பனை, மா, பலா, வாழை என எழில் கூட்டி கொன்றை மர நிழல் பரப்பி - தளமும் கோயிலும் மக்களை பரவசப்படுத்தும் நாவற்குழியூரில் 17-02-1929 இல் பிறந்தவர் அம்பி.

தற்பொழுது அம்பி வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் மொஸ்மனில் மேற்குறிப்பிட்ட பயிர் இனங்கள் இல்லைத் தான்.

ஓடிடும் தமிழா நில் நீ
ஒரு கணம் மனதைத் தட்டு
வீடு நின்னூருன் சொந்தம்
விளை நிலம் நாடு விட்டாய்
தேடிய தெல்லாம் விட்டுத்
திசை பல செல்லும் வேளை
பாடிய தமிழை மட்டும்
பாதையில் விட்டிடாதே.....

என்று பாடிக்கொண்டிருக்கும் அம்பியின் மனக் கண்களில் பெற்ற நாடும் பிறந்த ஊரும் தொழில் நிமித்தம் வாழ்ந்த ஊர்களும் இன்னமும் அழியாச் சுவடுகளாக பதிந்திருப்பதனால்தான் அவுஸ்திரேலியாவிலும் ஏனைய நாடுகளிலும் புலம் பெயர்ந்து வாழும் ஈழத் தமிழர்கள் தமது தமிழின் அடையாளம் பேண வேண்டும் என்ற அறை கூவலை விடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

இலங்கை வானொலி முன்னாள் தமிழ்ச் சேவைப்பணிப்பாளராக பணியாற்றி பின்னாளில் கனடா சென்று அங்கே அமரத்துவம் எய்திய கலாநிதி கே. எஸ். நடராசன் (நாவற்குழியூர் நடராசன்) தான் தன்னை இனம் கண்டு படைப்பாளியாக்கியவர் என்று இப்பொழுதும் நன்றியுடன் நினைவு கூர்வார் அம்பி.

1950 ஆம் ஆண்டு தினகரனில் அம்பியின் முதலாவது சிறுகதை ‘இலட்சியச்சோடி’ வெளியானது, பின்னாளில் சிறுகதை எழுதுவதை

நிறுத்திவிட்டு கவிதைகள் படைக்கலானார்.

தந்தை செல்வாவுடன் நெருக்கமான பழக்கம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக தமிழரசுக் கட்சியில் இணைந்து சிங்கள ‘ஸ்ரீ’ எதிர்ப்புப் போராட்டத்திலும் ஈடுபட்டு தடுப்புக்காவலில் சில நாட்கள் இருந்து விடுதலையானவர்.

தமிழில் விஞ்ஞானம் கற்பிக்கத் தொடங்கிய காலத்தில் விஞ்ஞான பாட ஆசிரியராகவும் அதே சமயம் தமிழ் ஆசிரியராகவும் இலங்கையில் சில பாகங்களில் பணியாற்றியிருக்கிறார்.

இவரிடம் கற்ற பல மாணாக்கர்கள் உலகில் பல நாடுகளிலும் வாழ்கிறார்கள். அம்பிக்கு 2004 ஆம் ஆண்டு நாம் பவளவிழாவை அவுஸ்திரேலியாவில் கொண்டாடியபோது பல நாடுகளிலும் இருந்தும் அவருக்கு வாழ்த்துக்கள் வந்ததை அருகிருந்து பார்த்திருக்கிறேன்.

எமது நான்காவது எழுத்தாளர் விழா அவுஸ்திரேலியா தலைநகர் மாநிலப் பட்டினமான கன்பராவில் நடந்தபொழுது (2004) அம்பியின் பவளவிழாவை அன்றையதினம் இரவு நிகழ்ச்சியில் கோலாகலமாக கொண்டாடினோம்.

அம்பியின் சில பாடல்களை இளம் கலைஞர்கள் இசையமைத்து பாடினர். சில மாணவிகள் ஒரு பாடலுக்கு அபிநயம் பிடித்து ஆடி மகிழ் வித்தனர்.

மெல்பனில் தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரி பழைய மாணவர்களும், சிட்னியில் எஸ். பொ. வின் ‘மித்ர’ பதிப்பகமும் பவளவிழாக்களை விருந்துபசாரங்களுடன் நடத்தினார்.

ஏற்கனவே 1996 ஆம் ஆண்டளவில் மெல்பனில் முகுந்தன் பதிப்பகம் நடத்திய விழாவிலும் அம்பி ‘விருது’ வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டார்.

2004 இல் அவுஸ்திரேலியா தமிழர் ஒன்றியத்தினாலும், 1999 இல் கனடா அகிலன் அசோஷியேற்ஸ் அமைப்பினாலும் தமிழர் தகவல் நிறுவனத்தினாலும் பாராட்டிக் கௌரவிக்கப் பட்ட அம்பி 1993 இல் இலங்கை கலாசார அமைச்சின் ‘தமிழ் மணி’ பட்டத்தையும் 1995 இல் சிறுவர் இலக்கியத்திற்காக சாகித்திய விருதினையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

அம்பி மேற்கொண்ட தமிழ்ப்பணிகளில்

சிகரமாக போற்றப்படுவது தமிழ் மருத்துவ முன்னோடி டாக்டர் சாமுவேல் கிறீன் குறித்து மேற்கொண்ட ஆய்வு முயற்சிகள்தான்.

தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் கிறீன் பற்றிய பல ஆக்கங்களை அம்பி எழுதியிருக்கிறார். கிறீனின் வரலாற்றை இரண்டு மொழிகளிலும் நூலாகவும் தந்திருக்கிறார்.

அமெரிக்க பாதிரியாரான கிறீனை உலக அரங்கில் ஆய்வுக் கண்ணோட்டத்துடன் அறிமுகப்படுத்தியமைக்காக அமெரிக்கத் தூதரகம் அம்பியை அழைத்து பாராட்டி கௌரவித்துள்ளது.

அம்பி நான்கு சுவர்களுக்குள் அமர்ந்து கொண்டு படைப்பில் ஈடுபடுபவரல்ல. உலகம் பூராவும் சுற்றி அவைந்து தேடுதலில் ஈடுபடும் யாத்ரீகன். இதனால் அவரை நாம் 'உலகம் சுற்றும் வாலிபன்' எனவும் செல்லமாக அழைப்பதுண்டு.

அமெரிக்காவில் மசாகூசெட்ஸ் மாநிலத்தில் Dr. சாமுவேல் கிறீனின் கல்லறையைத் தேடிச் சென்று மலர் அஞ்சலி செலுத்தியதுடன் லூஸ்டர் நூல் நிலையத்தில் கிறீன் பற்றிய மேலதிக தகவல்களுக்காக ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டார்.

1850ஆம் ஆண்டளவில் அதாவது சுமார் ஒன்றரை நூற்றாண்டுகளுக்கு முற்பட்ட மருத்துவ பணியாளரை இன்றைய வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துவதில் அம்பி மேற்கொண்ட பணியானது தலைசிறந்தது என்று பேராசிரியர் சிவத்தம்பி உட்பட பலர் புகழாரஞ் சூட்டியுள்ளனர்.

கவியரங்களுக்கு அம்பி தலைமையேற்றால் கலகலப்புக்கு பஞ்சமிருக்காது, சோர்வின்றி கவியரங்குகளை நெறிப்படுத்துவதில் ஆற்றல் மிக்கவர்.

அவுஸ்திரேலியாவில் அம்பியின் தலைமையில் திறந்த வெளிப்பாக்களிலும் நாம் கவியரங்குகள் நடத்தியுள்ளோம்.

அண்ணாத்துரை முதலமைச்சராக இருந்த காலப் பகுதியில் இரண்டாவது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு சென்னையில் நடைபெற்ற வேளையில் 'அம்பி' எழுதிய "புகாரில் ஒரு நாள்" என்ற நெடுங்கவிதைக்கு தங்கப்பதக்கம் பரிசாகப் பெற்றார்.

அண்ணாத்துரை, நெடுஞ்செழியன், கருணாநிதி ஆகியோர் முன்னிலையில் எம்.ஜி.ஆர். தான் அம்பிக்கு இந்த தங்கப்பதக்கத்தை அணிவித்தார்.

'கவிதை நாடகம்' தமிழ் இலக்கியத்தில் கவனிப்புப் பெறுமா என்ற வாதப்பிரதிவாதங்கள் நிகழ்ந்த காலத்திலேயே வேதாளம் சொன்ன கதை, யாழ்ப்பாடி முதலான கவிதை நாடகங்களை எழுதியுள்ள அம்பி இவற்றை மேடைகளிலும், வானொலியிலும் அரங்கேற்றியுள்ளார்.

இலங்கை வானொலியில் முன்பு கலைக் கோலம் கிராமசஞ்சிகை உட்பட பல நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியிருக்கிறார்.

பாப்புவா நியூகினியில் தொழில் நிமித்தம் அம்பி பணியாற்றிய காலத்தில் அங்குள்ள குழந்தைகளுக்கு ஆங்கிலமொழி மூலம் சிறுவர் இலக்கியத்தை புகட்டியதுடன் ஆங்கிலத்தில் LINGERING MEMORIES, A STRING OF PEARLS முதலான சிறுவர் இலக்கிய நூல்களையும் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

அம்பியின் இதர நூல்கள் பின்வருமாறு :-

- ◆ கிறீனின் அடிச்சுவடு
- ◆ அம்பிப்பாடல்
- ◆ வேதாளம் சொன்ன கதை
- ◆ கொஞ்சம் தமிழ்
- ◆ அம்பி கவிதைகள்
- ◆ மருத்துவத் தமிழ் முன்னோடி
- ◆ பாலர் பைந்தமிழ்
- ◆ SCIENTIFIC TAMIL PIONEER
- ◆ உலகளாவிய தமிழ்
- ◆ அந்தச் சிரிப்பு
- ◆ யாதும் ஊரே
- ◆ அம்பி மழலை

இப்படியாக பவளவிழாக் கண்டபின்பும் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் அம்பி அடுத்து தமிழ் வாசகர்களுக்கு தரவிருப்பது "சொல்லாத கதைகள்" கடந்து வந்த பாதையில் எவ்வளவோ எழுதிய போதிலும் சொல்ல மறந்த சொல்லத் தவறிய பல கதைகள் தம்மிடம் இருப்பதாகவும் அவற்றை தற்போது எழுதிக் கொண்டிருப்பதாகவும் சமீபத்தில் சொன்னார்.

அம்பி நல்லாரோக்கியத்துடன் பல்லாண்டு வாழ வாழ்த்துகிறோம்.

அளவெட்டி கொடு உய்வை ஆய்வார்

அளவெட்டி மாமி இரவு இறந்துபோன தாகச் செய்தி வந்தபோது ஐயா கடையிலிருந்து வீட்டிற்கு வந்திருந்தார். கடையிலிருந்து இரவு திரும்பி வரும்போது ஆசை அண்ணனுக்காக இதரை வாழைப்பழம் ஒன்றும் கற்கண்டுச் சரையும் தனியனாகக் கொண்டு வருவார். எங்களுக்கு பிறிதாக வாழைப்பழச் சீப்பு வாங்கியிருப்பார். அதற்காகக் காத்திருந்த அண்ணனிடம் பழத்தையும் சரையையும் கொடுத்துவிட்டு கிணற்றடிக்கு அரிக்கன் லாம்பினைக் கரத்தில் எடுத்துக் கொண்டு கிளம்பியபோதுதான் செல்லத்துரை அம்மான் அலமலக்கச் சயிக்கிலில் ஓடி வந்து இறங்கினார்.

“கந்தையா, பாக்கியம் சற்றுமுன் இருந்தாற்போல மயங்கி விழுந்து செத்துப் போனா.”

“தங்கச்சியா?” என்று கேட்டபடி அரிக்கன் லாம்பைத் தலை வாசல் வளைக் கம்பியில் கொளுவிவிட்டு குந்தில் பொத்தென அமர்ந்து விட்டார். அவரால் அச்செய்தியை நம்ப முடிய வில்லை. முந்தநாள் சனிக்கிழமை கூட அளவெட்டிக்குப் போய் மத்தியானம் தங்கச்சி கையால் சமைப்பித்துச் சாப்பிட்டுவிட்டு மாமி கொடுத்துவிட்ட கொந்தி விழுந்த மாம்பழங்கள், தானாகப் பழுத்து விழுந்த பழங்கள் நிரம்பிய அரை உமல் நிறைந்த பாரத்துடன் கையில் சிறியதொரு பலாப்பழத்துடன் வந்திருந்தார்.

ஐயாவிற்கு ஓர் அண்ணரும் ஒரு தங்கையும் இருந்தனர். ஐயாவிற்குத் தன் தங்கச்சியில் மிகுந்த வாரப்பாடு. அளவெட்டி மாமிக்கு ஐயாவில் அவ்வளவு அன்பு என்பது எனக்குத் தெரியும். ஒன்றுவிட்ட சனிக்கிழமை நாட்களில்

ஐயா நல்ல மீன்வகைகள் வாங்கிக் கொண்டு அளவெட்டிக்குச் செல்வார். சிலவேளைகளில் என்னையும் தன்னுடன் அழைத்துச் செல்வார். நான் ஐயாவுடன் வருகிற நாட்கள் எவையென மாமிக்குத் தெரியும் போல. அந்நாட்களில் ஊரில் பலர்சேர்ந்து போட்ட பங்கு ஆட்டிறைச்சி பணையோலைப் புலாவோடு வாங்கி வைத்திருப்பா. தனி இறைச்சியில் ஒரு பிரட்டலும் எலும்பிறைச்சியில் ஒரு குழம்பும் சமைப்பா. கடாய்க் கொழுப்பு முச்சை மணக்க அதனைச் சாப்பிடுவதில் எனக்குத் தனிவிருப்பம். அளவெட்டி மாமி போல இறைச்சிக் கறி வைக்க எவருக்கும் தெரியாது. அவ்விடம் அதற்கென ஒரு தனிப்பக்குவம் இருந்தது.

யாழ்ப்பாணத்தில் சிவலிங்கப்புளியடியில் நோர்தேன் பஸ்சேவிஸ் பஸ்ஸில் ஏறி அளவெட்டி வருவோம். மாசியப்பிட்டியில் இறங்கிக் கொள்வோம். பஸ் கொண்டக்டர் நாடக நடிகர் பற்குணத்திற்கு ஐயா இறங்குகிற இடம் தெரியும். இறங்குகிற இடம் வந்ததும் ‘ஹோல்டோன்’ என்று சத்தமிடுவார். பஸ் அவ்விடத்தில் நின்றுவிடும்.

ஐயாவிற்குச் சயிக்கில் ஓடத் தெரியும் என்றாலும் ஓடுவதில்லை. ஒரு வருடத்திற்கு முன் எனக்கு ஒன்பது வயது நடக்கும்போது, இரவு கடையைப் பூட்டிவிட்டுச் சயிக்கிலில் திரிலாம்பை மாட்டிக்கொண்டு மெதுவாக வந்து கொண்டிருந்தாராம். முட்டாசுக் கடைச்சந்தியில் வெறியில் வந்த காடை கனகன் ஓங்கி அவருடைய காலைப் பெடலோடு சேர்த்து ஒரு பொல்லால் அடித்துவிட்டானாம். ஐயா பயந்து

விட்டார். அடியை வாங்கிக் கொண்டு வீட்டிற்கு நொண்டி நொண்டி வந்துவிட்டாராம். அதற்குப் பிறகு சயிக்கிலை எடுப்பதில்லை. கால் நடை அல்லது பஸ் தான்.

ஐயாவின் வடிவம் எனக்கு இன்னமும் கண்கள் முன் நிற்கிறது. அம்மாவைப்போல தங்கநிறமல்ல. பொது நிறம். முறுக்கிட்ட மீசை. அள்ளி முடிந்த கொண்டை. அரையில் நான்கு முழம் வேட்டி. அரை ரூன் வெள்ளிச் சங்கிலியில் வேட்டியின் முன் மடியைச் செருகி யிருப்பார். மடியில் சிறியதொரு வில்லுக்கத்தி மடித்து வைத்திருப்பார். தோளில் சால்வை.

“ஐயா ஏன் வில்லுக்கத்தி வைச்சிருக்கிறார்?” என்று ஒருநாள் அம்மாவிடம் கேட்டேன்: “சண்டைபிடிக்கவா?”

அம்மா சிரித்தா.

“அந்தாள் பயந்த மனிசன். கனகன் வெறியில் அடிச்சான் எண்டதுக்காக சயிக்கில் ஓடுவதையே விட்ட மனிசன். சண்டை பிடிக்கிறதாவது?”

“பின் ஏன்?”

“இராவில் பெரியகடையிலிருந்து வீட்டுக்கு வாறதால பேய் பிசாசுக்குப் பயந்து மடியில் இரும்பு வைச்சிருக்கிறதுக்குப் பதிலாக வில்லுக்கத்தியைச் செருகி வைச்சிருக்கிறார். உனக்குத் தெரியாதே கையில் இரும்பிருந்தால் பேய் பிசாசுக்குப் பயமில்லை. ஒரு தடவை காடை கனகன் ஐயாவின்ர மடியை வெறியில் பிடிச்சிருக்கிறான். வில்லுக்கத்தி கீழ் விழுந்திட்டுது. ஐயா பாய்ந்து அதை எடுக்க தன்னை ஐயா குத்தத்தான் எடுக்கிறார் என்று காடை கனகன் பயந்துவிட்டான். அந்த இடத்தைவிட்டு அவன் ஓடின ஓட்டம். அதுக்குப் பிறகு அவன் ஐயாவின்ர

பக்கமே வாறதில்லை...” அம்மா கலகலவெனச் சிரித்தா.

அளவெட்டி மாமி காலமான செய்தியால் இடிந்து போன ஐயா குந்தில் அப்படியே இருந்து விட்டார்.

“இஞ்சருங்கோ, அப்ப உடனை நீங்க போங்களேன்.” என்றபடி அம்மா ஐயாவின் அருகில் வந்தா.

“கந்தையா வாறியே? நீ வந்தாத் தான் அங்க காரியம் நடக்கும்.” என்றார் செய்தி கொண்டு வந்த செல்லத்துரை அம்மான்.

“நீங்க முதலில போங்கோ. நாங்க எல்லாரும் நாளைக்கு நேரத்தோட பஸ்ஸில வாறம். அண்ணன்மாருக்கும் அக்காமாருக்கும் அயலட்டைக்கும் சொல்லிப்போட்டு” என்றா அம்மா. அறைக்குள் போய் நூறு ரூபாத்தாள் களில் மூன்றை எடுத்து வந்து ஐயாவிடம் கொடுத்தா. அவசரத்தேவைகளுக்கு அம்மா விடம் தான் காசிருக்கும். ஐயா வாங்கி மடியில் செருகிக் கொண்டார்.

ஐயா திண்ணையில் ஏற்றி விட்டிருந்த சயிக்கிலை வெகு நாட்களுக்குப் பிறகு முற்றத்தில் இறக்கி கைப்பம்மால் காற்று அடித்தார். சயிக்கில் திரிலாம்பிற்கு மண்ணெண்ணெய் விட்டு கொளுத்திக் காண்டிலின் முன் பிணைப்

பில் மாட்டினார். ஐயா சயிக்கிலை எடுத்ததும், 'நானும் வரப்போறன் ஐயா' என்றேன்.

“சரி கெதியாக் காற்சட்டையை மாட்டிக் கொண்டு வா”

பெரியக்கா சேட்டும் காற்சட்டையும் போட்டு நெற்றியில் கறுத்தப் பொட்டும் வைத்து விட்டா.

“ஐயா நல்லாப் பனி பெய்யுது, பெனியனைப் போட்டுக் கொண்டு போங்கோ...” என்று கை பெனியனை சின்னக்கா ஐயாவிடம் கொடுத்தா.

சயிக்கில் காண்டிலில் நான் ஏறிக் கொண்டேன். வேட்டையைச் சண்டிக்கட்டாக மடித்துக் கட்டிக் கொண்டு ஐயா சயிக்கிலை எடுத்தார். ஐயாவிற்குச் சயிக்கில் நன்றாக ஓடத்தெரிந்திருந்தது. சயிக்கில் அளவெட்டி நோக்கி மெதுவாக ஊரத் தொடங்கியது.

“சுருக்கா விழக்கன் கந்தையா. இப்படி ஊர்ந்தால் எப்போறது? என்று செல்லத்துரை அம்மான் அவசரப்படுத்தினார்.

அளவெட்டி மாமி சின்னக்காவிற் குச் செய்த அந்தப் பெரிய காரியம் ஏனோ நினை விற்கு வந்தது. பெரியக்காவிற் குக் கலியாணம் பேசி முற்றாக்கியபோது, அவ்விற்குச் சீதனமாக நாங்கள் இருந்த வீடு, காணி முழுவதையும் ஐயா வழங்கிவிட்டார். மாப்பிள்ளை வீட்டார் மாட்டு வண்டிலில் ஏறி நகர்ந்ததும் சின்னக்கா அழத் தொடங்கிவிட்டா. அளவெட்டி மாமி அப்போது எங்கள் வீட்டிலிருந்தா.

“என்னடி நடந்தது? எனடி அழுகிறாய்? நல்ல காரியம் முடிந்த கையோடு இப்படி ஒப்பாரி வைக்கிறாய்,” என்றா அம்மா கவலையோடு.

“முழுக்காணியையும் அக்காவிற் குக் கொடுத்திட்டியள்... அப்ப எனக்கு இல்லையோ?” என்றா சின்னக்கா.

எல்லோருக்கும் வியப்பாகிவிட்டது. சின்னக்கா இப்படிக்கேட்பா என்று எதிர்பார்க்க வில்லை.

“நான் பிள்ளைக்கு வாங்கித்தருவன்.” என்று ஐயா கூறியும் சின்னக்கா அடங்கவில்லை. சின்னக்கா இரவு சாப்பிட வரவில்லை. அப்பொழுது தான் அளவெட்டி மாமி தன்னை இனங் காட்டிக் கொண்டா.

“பிள்ளை, மகேஸ்... அழாதை சாப்பிட வா. நான் மாமாட்டை கேட்டு எனக்குச் சுண்டுக்

குழியில் இருக்கிற சீதனக் காணியை உனக்கு எழுதித் தாறன். கட்டாயம் தருவன். நீ வா பிள்ளை.” என்றழைத்தா. ஐயா அன்போடும் பரிவோடும் மாமியைப் பார்த்தார்.

எங்கள் ஐயா சுண்டுக்குழியைச் சேர்ந்தவர். பெரியவீட்டிற்கு முன்னுள்ள ஒழுங்கையில் ஐயாவுக்கு (தாத்தா) முதுசக்காணி வீட்டுடன் இருந்தது. அதனைத் தன் ஒரே மகளான மாமிக்குச் சீதனமாக வழங்கி இருந்தார்கள். மாமி வாழ்க்கைப் பட்டது அளவெட்டியில் என்பதால் மாமி மாமாவோடு அங்கு சென்று விட்டா. மாமாக்கு அளவெட்டியில் நிலபுலன்கள் ஏராளம் இருந்தன.

“எனக்கென்ன பிள்ளையா குட்டியா? நீங்க தான் என்ற பிள்ளையள். உங்களுக்குத் தராமல் வேறையாருக்குக் கொடுக்கப்போறம்” என்று கண்களைச் சேலைத் தலைப்பால் துடைத்துக் கொண்டதைக் கண்டேன். ஐயாவின் குடும்பத்தில் மாமிக்குப் பிள்ளைகள் இல்லாதது போல பெரியய்யாவிற்கும் பிள்ளைகள் இல்லை. அந்த ஏக்கம் அவர்களிடம் இருந்தது. அதனால் தான் ஒரு வருடத்திற்கு முன் அளவெட்டி மாமி அம்மாவிடம் கேட்டா:

“மச்சாள்... இவன் சற்குணத்தை எனக்குத் தாவன். நான் வளர்க்கிறன். அவன் என்னோட இருக்கட்டும். எனக்குக் கொள்ளி வைச்சிட்டு அவனே எங்கட சொத்துப் பத்துக்களை எடுத்துக்கொள்ளட்டும்”.

மாமி பகிடிக்குக் கேட்கிறா என்றெண்ணிய அம்மா, “எனக்கொண்டமில்லை, மச்சாள். சற்குணம் ஒமெண்டால் கூட்டிக் கொண்டு போங்கோ.” என்றா. அளவெட்டி மாமி என்னைக் கேட்டபோது நானும் சந்தோசத்துடன் ஒப்புக் கொண்டு தலையாட்டி விட்டேன். மாமி வைக்கிற இறைச்சிக் கறியும் நான் அங்கு நிற்கின்ற காலத்தில் என்னை தனிக்கவனத்துடன் பராமரிக்கின்ற பாங்கும் எனக்கு நினைவு வந்தன. மாமா பொன்னம்பலம் மாசியப்பிட்டி கூட்டுறவுச் சங்கக் கிளைக்கடை மனேச்சராக இருந்தார். நான் அவர் வீட்டில் ஐயாவுடன் வந்து தங்கியிருந்தால் பின்னேரங்களில் வரும்போது இனிப்புச் சரையுடன் வருவார். ஐயா கூட ஆசை அண்ணனுக்கு மட்டும் தான் விசேஷமாக வாங்கி வந்து கொடுப்பார். மாமாக்கும் மாமிக்கும் என்னில் தனிக்கரிசனை. நானும் தலையாட்டி விட்டேன்.

அம்மாவுக்கும் அக்காமாருக்கும் பெரும் ஏமாற்றமும் கவலையுமாகிவிட்டது.

“தம்பியை விட்டிட்டு எப்படி அம்மா நாங்க இருக்கிறது?” என்று கண்களைக் கசக்கினா ஆசை அக்கா.

“அவன் இப்ப சொல்லுவான். அவனால் உங்களை விட்டிட்டு அங்க தனிய நிற்க ஏலாது. ரெண்டு மூண்டு நாளில் திரும்பி வந்து விடுவான். அவன்ர ஆசையை ஏன் கெடுப்பான் ஒருக்கா விட்டுப் பாருங்கோ” என்றார் ஐயா.

ஐயா சொன்னவை சரியாகின. இரண்டாம் நாள் நான் அழுத அழுகையால் பயந்து போன மாமாவும் மாமியும் என்னை அழைத்துக் கொண்டு போனபோது கூடவே எடுத்துக் கொண்டுபோன உடுப்பு றங்குப்பெட்டியுடன் என்னைக் கூட்டி வந்து வீட்டில் விட்டு விட்டனர். மாமிக்கு நான் தங்களை விட்டுவிட்டு ஓடிவந்த கவலை எப்பொழுதும் இருந்தது என்பது எனக்குத் தெரியும்.

“பாக்கியத்திற்கு ஆர் கந்தையா கொள்ளி வைக்கிறது?” என்று சுன்னாகச் சந்தியில் செல்லத்துரை அம்மான் கேட்டார்.

“ஏன் கேட்கிறாய்?”

“இல்லை உன்ர மோன் தான் கொள்ளி வைப்பாண்டு பாக்கியம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தவ. புரியணும் நான்கு மாதங்களுக்கு முதல் செத்துப்போனார். அதுதான் கேட்டனான். பொன்னம்பலம் இருந்தா அவர் வைச்சிருக்கலாம்.”

ஐயா ஏதுவும் பேசவில்லை. மௌனமாகச் சயிக்கிலை விளக்கினார். ஏதோ யோசிப்பது போலப்பட்டது. மாமா செத்தபின்னர் தன்னுடன் வந்திருக்கும்படி ஐயா பல தடவைகள் மாமியைக் கேட்டிருக்கிறார்.

“அந்த மனிசன் வாழ்ந்த வீட்டை விட்டிட்டு வரமாட்டன் அண்ணை. அவர் ஆத்மா அங்கநாதன் நிக்கும். நான் அங்க இல்லாட்டி தவிச்சுப்போம்.”

நாங்கள் மாசியப்பிட்டிக்கு வந்தபோது நள்ளிரவாகியிருந்தது. மாமியை வாங்கில் சடலமாக வளர்த்திருந்தார்கள். தலைமாட்டில் குத்து விளக்கேற்றி வைத்திருந்தார்கள். திண்ணையில் விரித்திருந்த பாய்களில் அயல் பெண்கள் அமர்ந்திருந்து இழவு காத்தார்கள்.

ஐயா துக்கத்துடன் தங்கச்சியின் சடலத் திற்குப் பக்கத்தில் வெகுநேரம் நின்றிருந்தார். எனக்கு அழுகை அழுகையாக வந்தது. கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டேன். என்னில் எவ்வளவு ஆசையாக இருந்தா.

அதிகாலையே அம்மா, அக்காமார், அண்ணன்மார் எல்லாரும் பஸ்ஸில் வந்து விட்டார்கள். நோட்டில் பஸ்ஸைப் பயணிகளோடு சற்று நேரம் நிற்பாட்டிவிட்டு பற்குணம் அண்ணையும் றைவரும் வந்து மாமியின் சடலத்தைத் தரிசித்துவிட்டுச் சென்றார்கள்.

பத்து மணிபோல அம்மான்மார்களும் மாமிமார்களும் வந்தனர்.

கிரியைகள் ஆரம்பமாகியபோது தான் பிரச்சினை தோன்றியது.

‘கொள்ளி வைக்கிறது ஆர்? வந்து ஆயத்த மாகுங்கோ’ என்றார் சைவக்குருக்கள்.

ஐயா அருகில் நான் நின்றிருந்தேன்.

“தம்பி வைப்பான்...” என்றார் ஐயா.

என்னை அழைத்துக் கொண்டு குருக்களிடம் செல்ல முற்பட்டபோது அம்மா பாய்ந்து வந்து என்னைத் தன்னுடன் இழுத்து அணைத்துக் கொண்டா.

“என்னப்பா...?” ஐயாவின் குரல் பரிதாபமாக ஒலித்தது.

“உங்களுக்கென்ன விசரே? அவன் கடைசிப்பிள்ளை. எனக்கு அவன் தான் கொள்ளி வைக்கவேணும். நானிருக்கேக்கை வேறை ஆருக்கும் கொள்ளி வைக்க விட மாட்டன்.” என்று அழுதா.

அளவெட்டி மாமிக்கு ஐயா தான் கொள்ளி வைத்தார். கொள்ளிக்குடத்தைக் தூக்கிக் கொண்டு ஐயா பாடைக்கு முன் நடந்த போது அவர் வலது கரச் சுண்டு விரலைப் பற்றியவாறு சுடலைக்கு நடந்தது நினைவிருக்கிறது. சுடலைக்கு ஐயாவுடன் போவதை அம்மா மறிக்க வில்லை. பின்னர் ஒருகாலத்தில் சொன்னா: “அந்தமனிசி மச்சாள் விரும்பிட்டா நீ கொள்ளி வைக்க வேணுமெண்டு பாவம் தான். என்ன செய்யிறது? சின்னப்பிள்ளையள் சுடலைக்கு போகக்கூடாது. சரி சுடலை மட்டுமாவது மச்சாளினர் சவத்தோட போய் வரட்டுமெண்டு உன்னைத் தடுக்காது விட்டன். பெத்ததாய் இருக்கேக்க ஆருக்கும் கடைசிப்பிள்ளையள் கொள்ளி வைக்கக் கூடாதா.”

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

தமிழிலக்கியத்தின் கடந்த ஒரு தலை முறைக்குட்பட்ட காலப் பகுதியின் இயங்கு நிலையைக் கண்டறியும் ஆர்வ முனைப்பாக அமையும் இத் தேடல் முயற்சியிலே அதன் முதல் நிலைச் செயற்பாடாக சமகாலத் தமிழிலக்கியச் சூழல்பற்றிய பொதுநிலைக் காட்சி கடந்த இதழில் கவனத்துக்கு இட்டுவரப்பட்டது. நூற்பெருக்கம், ஊடகங்களின் பெருக்கம், புதிய சிந்தனைகளின் வருகை, திறனாய்வுசார் செயன்முறைகளின் விரிநிலை முதலான பல்வேறு அம்சங்களில் மனநிறைவைத்தர வல்லதாக அக்காட்சி திகழ்கின்றமை அங்கு சுட்டப்பட்டது. அதேவேளை மேற்படி பொது நிலைக் காட்சியின் மனக் கவலைதரும் மற்றொரு பக்கமும் அங்கு சுட்டியுணர்த்தப் பட்டது. மனித நேய மற்றவர்களின் ஆக்கங்கள் சிறந்த படைப்புகளாகக் கணிப்புப் பெறும் சூழ்நிலைகள் மற்றும் இலக்கிய வாதிகளிடையே நிகழும் பூசல்கள் என்பன இவ்வகையில் சுட்டப்பட்டன. இவற்றின் தொடர்பில் ஒரு முக்கிய வினாவும் முன்னைய இதழில் முன்வைக்கப்பட்டது.

“நமது இலக்கியம் பற்றிய புரிதலில் எங்கே தவறு நிகழ்ந்தது?”

இதுதான் அந்த வினா.

மேற்படி வினா பொதுப் பார்வைக்கு சாதாரணமான ஒன்று போலத் தோற்றமளிக்கலாம். ஆனால் ஆழமானது; இலக்கிய ஆக்கம் பற்றிய புரிதலை மட்டுமன்றி அதைப்படைப்பவரின்

தனிமனித ஆளுமைக் கூறுகளையும் நோக்கி நம் கவனத்தை ஈர்க்கக் கூடியது. சுருங்கக் கூறுவதானால் படைப்புக்கும் படைப்பாளிக்கும் இடையிலான உறவுநிலை எத்தகையது என்பது தொடர்பான விவாதத்துக்கு இட்டுச் செல்வதாக மேற்படி வினா பொருள்விரிவு பெறக்கூடியது எனலாம்.

இலக்கிய ஆக்கம் பற்றிய புரிதலில் நமது முதற் கவனத்துக்கு வருகின்ற அம்சம் அதன் இலக்கியத் தன்மை - இலக்கியப்பண்பு - ஆகும். ஒரு எழுத்தாக்கம் வாசகருக்கு ஒரு அனுபவத்தொற்றுக்கையை ஏற்படுத்த வல்லதாகத் திகழும் நிலையே அதனை இலக்கியமாகக் கணிக்கவைக்கின்றது என்பது இங்கு சுட்டத் தக்கது. குறித்த எழுத்தாக்கத்தை வாசித்த பின்னர் அது தரும் உணர்வுசார் அனுபவநிலைகளில் சற்று நேரமாவது வாசகர் மூழ்கி நிற்பாரானால் அவ்வாக்கம் இலக்கியம் என்பதற்கான தகைமை எய்தி விட்டதென்பது தெளிவாகும்.

வாசகரிடம் மேற்படி அநுபவ ஒன்றிப்பை ஏற்படுத்தும் ஆற்றல் அந்த எழுத்தாக்கத்தில் எங்கே எவ்வாறு அமைந்துள்ளது? இந்த

வினாவுக்கு விடையாக

சுலாண்டாவுக்கு

அதன் - அவ்வாக்கத்தின் -

கட்டமைப்புக் கூறுகளை எடுத்துப்

கலாந்த நா. சுப்பிரமணியன்

பேசுவது பொதுவான ஆய்வு - திறனாய்வு - மரபு. உள்ளடக்கம், உணர்ந்து முறைமைகள், உருவம் என்பனவாக மேற்படி கட்டமைப்புக் கூறுகள் பேசப்படும். உள்ளடக்கம் என்பது மேற்படி ஆக்கத்தில் உள்ளீடாக அமைந்துள்ள உணர்வுநிலை அம்சமாகும். எழுத்தாளர் புலப்படுத்த விழைந்த தொனிப்பொருள் சார்ந்தது இது. இதனை வாசகனை நோக்கி இட்டுவருவதற்கு அவ்வெழுத்தாளர் மேற்கொள்ளும் உத்திமுறைகள் மற்றும் அணுகு முறைகள் முதலியன உணர்த்துமுறை என்ற பொதுவகையில் அமைவன. உருவம் என்பது தேர்ந்து கொண்ட மொழி நடை மற்றும் இலக்கிய வகை என்பன சார்ந்தது. மேற்படி மூன்று கூறுகளிலும் மேற்கட்டிய அனுபவ ஒன்றிப்புக்கான அம்சம் எவ்வாறு நிறைவாக அல்லது முழு நிறைவு பெறாத நிலைகளில் வெளிப்பட்டுள்ளது என்பதை விளக்கியுரைக்கும் நிலையிலேயே இன்றைய திறனாய்வு நெறியின் பொதுவான அணுகுமுறைகள் அமைந்துள்ளன.

இவ்வாறான அணுகுமுறைகள் இலக்கிய ஆக்கத்தை ஒரு தனிக் கட்டமைப்பாக எல்லைப்படுத்தி நிற்பதை உய்த்துணரமுடியும். அதன் மொழிவடிவத்தின் எல்லைக்குள் நின்றுகொண்டு அதனை எழுதியவரின் நோக்குநிலை, உத்தித்திறன், மொழி ஆளுகைத்திறன் என்பவற்றை நுனித்து நோக்கித் தகுதி, தகுதியின்மை என்பவற்றைப் பேசுவதே இவ்வகை அணுகுமுறைகளின் பண்பும் பயனும் ஆகிவிடுவதையும் நோக்க முடிகின்றது. இவற்றுக்கு மேலாக அதனை எழுதியவரின் தனிப்பட்ட - தனிமனித - ஒழுக்க நிலை, அவ்வாக்கத்தில் அவர் புலப்படுத்தியுள்ள உணர்வுநிலை மற்றும் தொனிப்பொருள் என்பவற்றுக்கும் அவருடைய தனிமனித நடத்தைக்கும் உள்ள தொடர்புநிலை என்பன தொடர்பான தெளிவுகளைத் தரும் அளவுக்கு இவ்வகைத் திறனாய்வு அணுகுமுறைகள் விரிவு பெறுவதில்லை. இதுவே இன்றைய மரபான பொதுநிலை. பண்டைய மற்றும் தற்கால இலக்கியங்கள் பற்றி விளக்கிப் பேசும் சந்தர்ப்பங்களில் குறித்த சில உணர்வுநிலை களை விவரிப்பதற்கு ஆசிரியரின் சொந்த அனுபவம் இது எனச் சுட்டும் போக்கு நிலவி

வந்துள்ளது. ஆயின் அத்தகு போக்கு ஆசிரியரின் தனிமனித நடத்தையுடன் இலக்கியத்தைத் தொடர்புபடுத்தும் பார்வையாக விரிவு பெறவில்லை என்பது மனங்கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும்.

அண்மைக்காலத்தில் வாசகரை மையப்படுத்தி முனைப்பப்பெற்றுள்ள திறனாய்வு முறைகள் - குறிப்பாகப் பின் அமைப்பியல் சார் திறனாய்வு அணுகுமுறைகள் - எழுத்துக்கும் எழுத்தாளருக்கும் இடையிலான உறவை மேலும் தூரப்படுத்தியுள்ளமை கவனத்துக்குரியது. எழுத்தாளரின் நோக்குநிலை, உணர்வுநிலை, அவர் உணர்த்த விழைந்த அனுபவம் என்பன இவ்வகைத் திறனாய்வுகளில் தவிர்க்கப்பட்டு விடுகின்றன. படைப்பாளிக்கும் படைப்புக்கு மிடையிலான 'தொப்புள் கொடி உறவு' முற்றாக மறுக்கப்படும் நிலையை இவ்வகைச் சிந்தனைப் போக்குகளில் தெளிவாகவே இனங்கான முடியும். பின் அமைப்பியல் சிந்தனை மூலவர்களில் ஒருவரான 'ரோலன்பர்த்' (Roland Barthes) என்பாரின் 'ஆசிரியரின் - படைப்பாளியின் - மரணம்' (The Death of the Author) என்ற கட்டுரையின் பொருண்மை சார்ந்து நிகழும் சொல்லாடல்களிலே மேற்படி கருத் தோட்டம் தெளிவாகவே பதிவாகி வருகிறது. இவ்வாறான சிந்தனைப் போக்கிலே இலக்கிய ஆக்கத்தைப் 'படைப்பு' எனச் சுட்டும் வழக்கம் திட்டப்பாங்குடன் மறுக்கப்பட்டு, அதற்குப் பதிலாக 'பிரதி', 'பனுவல்' ஆகிய சொற்கள் பயிற்சிக்கு இட்டு வரப்பட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. 'படைப்பு' எனும் போது அதில் படைப்பாளருக்குள்ள உறவுநிலை பற்றிய உணர்வும் எழுவதால் அதைத் தவிர்ப்பதற்காக இவ்வாறான சொல்மாற்றம் தேவைப்பட்ட தெனத் தெரிகிறது. ஆங்கிலத்திலே Text என்பதன் நேர்ப் பொருளிலேயே தமிழில் 'பிரதி', 'பனுவல்' என்பன பயிற்சிக்கு வந்துள்ளன. (பின் அமைப்பியல் சார்பான மேற்படி சிந்தனைப் போக்குகள் பின்னர் தனிநிலையில் விரிவாக நோக்கப்படவுள்ளன என்பதால் இவை பற்றிய விளக்கம், விவாதம் என்பன இங்கு தவிர்க்கப் படுகின்றன.)

தொகுத்துக் கூறுவதானால் ஒரு எழுத்தாக்கத்தின் இலக்கியத் தன்மை பற்றிய

தான் பார்வையிலே அதன் ஆசிரியர் தனிமனித ஆளுமை - குறிப்பாக அவரது குணாம்சங்கள், நடத்தைகள் என்பன கவனத்தைப் பெறாத நிலையே நிலவிவந்துள்ளது என்பதும் தொடர்ந்து நிலவி வருகின்றது என்பதும் தெளிவாகின்றன. முந்தைய தலைமுறையிலிருந்து தொடர்ந்து வரும் திறனாய்வுப் பார்வைகளில் இவ்வகையில் ஒரு மௌனநிலையே நிலவுகின்றது. புதிய வரவுகளான திறனாய்வுப் பார்வைகள் இலக்கியத்தையும் அதன் ஆசிரியரையும் திட்டப்பாங்குடன் தூரப்படுத்தி நிற்கின்றன என்பது மேலே நோக்கப்பட்டது.

இவ்வாறாக, எழுத்தாக்கத்தின் இலக்கியத் தன்மை பற்றிய பார்வைகள் அக்கட்டமைப்பை மட்டும் மையப் படுத்தியனவாக நிலவி வரும் சூழ்நிலையின் பின்புலத்தில் தான் நாம் மேலே முன்வைத்துள்ள வினா - இலக்கியப் புரிதலில் எங்கே தவறு நிகழ்ந்தது? என்ற வினா - பொருட் செறிவுள்ளதாக அழுத்தம் பெறுகின்றது.

‘ஒருவர் தம் தனிமனித வாழ்விலும் சொந்தக் குடும்ப வாழ்விலும் எத்தகு குணாம்சங்களுடன் இயங்குகிறார்? என்பது எமக்கு முக்கியமானதல்ல; மாறாக, அவரது ஆக்கம் இலக்கியம் என்பதற்கான தன்னிறைவு பெற்றதாக உள்ளதா? இல்லையா? என்பது மட்டும்தான் எமது கவனிப்புக்குரியது;’ என்ற அளவோடு மட்டும் நமது ‘இலக்கியம் பற்றிய புரிதல்’ அமைந்தாற் போதும் என நாம் முடிவு செய்துவிட்டால் இங்கு விவாதத்துக்கு இடமில்லை. ஆனால் அவ்வாறான முடிவுடன் நம்மால் ஒதுங்கிக் கொள்ள முடிகிறதா? என்பது தான் நம் முன்னால் உள்ள பிரச்சினை அவ்வாறு ஒதுங்கிக் கொள்ள முடியாமைக்குப் பல காரணங்கள் உள்.

முக்கியமான முதன்மைக் காரணம் இலக்கிய ஆக்கத்தை அதனை எழுதியவரின் மனச்சான்றின் குரலாகவும் அவரது அநுபவத்திரட்சி மற்றும் உலகநோக்கு என்பவற்றால் வடிவமைக்கப்பட்ட படைப்பு மனத்தின் வெளிப்பாட்டுநிலையாகவும் வாசகருலகம் கருதுகின்ற பொதுநிலையாகும். அதாவது எழுத்தாளர் தன் எழுத்தினூடாக வாசகருடன் பேசுகிறார் என்பதும் தமது

அநுபவங்களை வாசகருக்குத் தோற்ற வைக்கிறார் என்பதுமான கருத்துநிலையாகும். எனவே இலக்கியப் பிரதியானது எழுத்தாளரை - ஆசிரியரை - வாசகரின் பார்வைக்கு முன்னிறுத்துகிறது என்பதும் அப் பிரதியில் பேசப்படும் மனிதநேய அம்சம் அந்த ஆசிரியரின் ஆத்மாவின் குரலாகக் கணிப்பெய்துகிறது என்பதும் உறுதியாகின்றன.

இவ்வாறான இக்கருத்துநிலையை ஒப்புக் கொண்டால் தமது இலக்கியத்தில் பதிவாகியுள்ள மனிதநேய அம்சங்களுக்கு முரண்படாத குணாம்சங்கள் கொண்டவராகவே வாசகருள்ளத்தில் அந்த ஆசிரியர் கணிப்பெய்த வேண்டிய நிலை ஏற்படுகின்றது என்பதையும் ஒப்புக் கொள்ளுவது தவிர்க்க முடியாததாகும். இங்கே தான் பிரச்சினையின் மூலவேர் உள்ளது.

சமூக அவலங்களை உணர்வு பூர்வமாக வெளிப்படுத்தி வாசகர் உள்ளத்தில் அறச்சீற்ற உணர்வைக் கிளர்ந்தெழுச் செய்யும் ஒரு எழுத்தாளர் தம் மளவில் மேலாதிக்க உணர்வு கொண்டவராகவும் தீமைகளோடு சமரசம் மேற்கொள்பவராகவும் இருக்க முடியுமா? அவ்வாறு இருப்பது சாத்தியம் எனில் அவரது அவ்வெழுத்தின் பெறுமதி - தகுதி - யாது?

கணவன் மனைவி உறவிலே மிக நுட்பமானதும் இதுவரை திறக்கப்படாததுமான மனக்கதவை மெல்லெனத் தட்டித் திறக்கும் அற்புதமான அநுபவத்தைத் தன் எழுத்தில் பொதிந்து வெளிப்படுத்தும் ஒருவர் பிறர்மனை நயப்பவராகவோ அன்றேல் பெண்களை போகப் பொருளாகக் கருதும் ஒருவராகவும் இருப்பது சாத்தியமா? அவ்வாறாயின் அந்த எழுத்தை அவரது அவ்வகைக் குணாம்சங்கள் பாதிக்காவா?

பிரச்சினையின் மூலவேரைக் காட்டுவதற்கான இரு சான்றுகள் மட்டுமே இங்கு சுட்டப்பட்டன. இச்சான்றுகளை விட உண்மை நிலை மிக விரிவானது. பலருக்கு எழுத்துக்கும் வாழ்க்கைக்குமான இடைவெளி மிகப்பெரிதாகவே உள்ளது. வேறு பலர் தமது இலக்கிய உலக இருப்பை உறுதிசெய்து கொள்வதற்காகவே தொடர்ந்து புதிய புதிய இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருபவர்கள். மனச்சான்று, அநுபவத்திரட்சி, உலகநோக்குசார் உந்துதல் என்ற வகைகளிலெல்லாம் இவர்களது இவ்வகை

எழுத்துக்களைச் சாட்டி வகைப்படுத்தி இனங் காண முடிவதில்லை. இலக்கியப் படைப்பாளிகள் என்றவகையில் சமூகக் கணிப்பைப் பெற்றுள்ள முக்கிய மானோருள் குறிப்பிடத்தக்க தொகையினர் எழுத்தை ஒரு அநுபவ வெளிப்பாடாக – ஆத்மாவின் குரலாகக் கருதிச் செயற்படுபவர்கள் அல்ல என்பதும் இங்கு நம் கவனத்துக்குரியது. தமிழகத்தின் வணிகஇதழ்ச் சூழல், திரையுலகச் சூழல் (சின்னத்திரை உட்பட) என்பவற்றைச் சார்ந்தியங்கும் இவர்களுக்கு எழுத்து ஒரு தொழிலாக பண வருவாய்க்குரிய ஒரு கருவியாக – ப் பயன்படுகின்றது. இதனால் வேகமாகவும் பெருந்தொகையாகவும் புதிய புதிய பொருண்மைகள், உத்திமுறைகள் என்பவற்றோடும் தம் எழுத்துக்களைத் தயாரிக்க (கவனிக்கவும் படைக்க அல்ல) வேண்டிய நிலையில் இவர்கள் உள்ளனர். சமூகத்தில் நிகழும் அனைத்துவகைக் சுரண்டல்களிலும் கூட்டுக் கொள்ளைகளிலும் பங்களிப்புச் செய்து கொண்டே தம்மை இலக்கிய வாதிகளாகவும் நிறுவமுயல்பவர்களும் இவ்வகையினருள் உளர். இவ்வகையோருட் சிலர் 'ஞானபீட விருது' போன்ற சமூக கௌரவங்களைப் பெற்றுள்ளனர் என்பது ஒரு நகைமுரண் செய்தி.

இந்த இடத்தில் தான் நாம் மேற்கூட்டிய பிரச்சினையின் நிஜ சொரூபத்தைத் தரிசிக்கிறோம். இவ்வகையானவர்களின் எழுத்தாக்கங்கள் உள்ளடக்கம், உணர்த்துமுறை, உருவம் ஆகிய அம்சங்களில் தன்னிறைவு பெற்றவையாக அமைய வாய்ப்புண்டு. பரந்த வாசிப்பறிவு, புதிய புதிய உத்திமுறைகளுடாக வாசகரைப் புதுவகை அனுபவங்களுக்குட்படுத்தும் தொழில் நுட்ப – கலை நுட்ப – த்திறன் மற்றும் மொழித்திறன் என்பவற்றை இவ்வகையினருட் பலர் கொண்டுள்ளனர் என்பதும் சுட்டத்தக்கது. ஆனால் இவர்களின் ஆக்கங்களுட் பலவும் ஆத்மாவின் குரல்களாகவோ அல்லது படைப்பு மனத்தின் வெளிப்பாடுகளாகவோ கணிக்கத்தக்கன அல்ல என்பதும் வெளிப்படை. சுருங்கச் சொன்னால் இவ்வகையினரின் ஆக்கங்கள் முன்னரே சுட்டியது போல படைப்புகள் அல்லது தயாரிப்புகள். இத்தகையவற்றிலும் நாம் மேலே சிந்தித்த மனித நேயம் என்ற அம்சம்

உள்ளுறைந்திருக்கலாம் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் அது இயல்பான இதயத்தின் சுரப்பாக அல்லாமல் திட்டப்பாங்கான மூளையின் பதிவாகவே அமைந்திருக்கும் எனலாம். இத்தகையவற்றை இலக்கியம் எனக் கணிக்கும் சூழ்நிலையில் தான் நாம் மேற்கூட்டிய விவாதத்தின் மையப்புள்ளிக்கு வருகிறோம்.

“இலக்கியம் என்பது ஒருவருக்கு தம்மீதும் தம்மைச் சூழ்ந்ததான சமுதாயத்தின் மீதும் – உலகசமுதாயத்தின் மீதும் இயல்பாகவே உள்ளூறும் மனிதநேய உணர்வின் வெளிப்பாடா? அல்லது அறிவாற்றல், மொழிசார், பயில்திறன்கள், சூழல்தரும் வாய்ப்புசாதிகள் என்பவற்றின் துணையுடன் திட்டப்பாங்காக மேற்கொள்ளப்படும் கலைநுட்பச் செயற்பாடா?”

இதுதான் இந்த விவாதத்தின் மையப்புள்ளி. இந்த இரண்டு கூறுகளும் தனித்தனியாகப் பிரித்து நோக்கப்பட வேண்டியன அல்ல என்றும் இரண்டும் ஒன்றொடொன்று பின்னிப் பிணைந்த நிலையிலேயே இலக்கியம் பிறக்கின்றதென்றும் விடைகூறி விவாதத்துக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிடுவது சுலபம். ஆனால் மேற்படி இரண்டில் எதற்கு முன்னுரிமை என்ற வினா எழும் பொழுது தராசுமுள் தடுமாறிக் கொண்டிருக்கிறது. முன்னதன் பக்கமே அது சாரவேண்டும் என்பது இலட்சியம். ஆனால் யதார்த்தநிலை என்ன?

இந்த இடத்தில் இதற்குமேல் நான் இதுபற்றிப் பேச விரும்பவில்லை. சந்தர்ப்பம் வரும்போது பிறகுபேசவேன். சமகாலத் தமிழிலக்கியச் சூழல் பற்றிய பொதுநிலைக் காட்சியின் 'மனக் கவலைக்கு மற்றொரு பக்கம்' என்ற வகையில் பேசுவந்த விடயம் சார்ந்தே மேற்படி விளக்கங்கள் முன்வைக்கப் பட்டன. இலக்கியம் மனிதநேயம் சார்ந்தது என்றால் அது மனிதநேயமற்றவர்களுக்கு கருவியாகவும் மூகமுடியாகவும் பயன்பட்டு நிற்பதான யதார்த்த நிலையை எவ்வாறு விளங்கிக் கொள்வது? இது பற்றிய ஒரு கவன ஈர்ப்பு முயற்சியாகவே மேற்படி விளக்கங்கள் அமைந்தன. மேலும் இலக்கிய வாதிகளுக்குள் நிலவும் போட்டி, பூசல் என்பன

தொடர்பான வெட்கப்படத்தக்க நிலைமைகளுக்கான காரணிகளும் மேற்படி ஊடகங்களிலேயே உள்ளுறைந்துள்ளன என நான் கருதுகிறேன்.

இலக்கிய உலகின் அங்கீகாரத்துக்காகவும் அதனால் கிட்டக்கூடிய அந்தஸ்து என்ற 'ஒளிவட்டம்' மற்றும் பணவருவாய்க்கான வாய்ப்புகள் என்பவற்றுக்காகவும் நடைபெறும் 'ஓட்டப்பந்தயத்திலே இலக்கிய வாதிகள் எனப்படுவோர் சராசரி பொதுமனிதர்களுக்குரிய உலகியல் சார்ந்த முனைப்புகளையே வெளிப்படுத்த வேண்டியவர்களாகிறார்கள். தகுதி, தரம் என்பன தம்மிடம் உள்ளனவா என்பதை உள்முகமாக நோக்குவதை விடுத்துத் தமது உடல்வலு, அரசியற்சார்பு, புத்திசாலித்

தனம் என்பவற்றை அவர்கள் முதன்மைப்படுத்த முற்படுகிறார்கள். இதுவே இதற்கான விளக்கம் எனவே இவை இலக்கியப் பூசல் என்ற எல்லைக்குள் வருவன அல்ல என்பது தெளிவு.

இந்நிலையில் 'நமது இலக்கியம் பற்றிய புரிதல்' என்ற விடயத்தை நிறுத்தி சமகாலத் தமிழிலக்கிய சூழலின் பொதுநிலைக் காட்சி' என்ற தொடக்கப் பகுதியை நிறைவு செய்வோம். இதனை அடுத்து நமது கவனத்துக்கு வரும் அம்சம் சமகாலத் தமிழிலக்கிய இயங்கு நிலையின் முக்கிய திசைவழிகள் மற்றும் அவற்றை வழிநடத்துவதில் காரணிகள் என்பன பற்றியதாகும்.

(சிந்திப்போம்)

'ஞானம்' சஞ்சிகையின் வளர்ச்சிக்குக் கைகொடுத்து வாசிப்புக் கலாசாரத்தை வளர்த்தெடுக்கும் அன்பு நெஞ்சங்கள்	
● புரவலர் அல்ஹாஜ் ஹாசிம் உமர் 46, ஆனந்தகுமாரசுவாமி மாவத்தை, கொழும்பு	20 பொதுநலகங்களுக்குத் தொடர்ந்தும் ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பிவைக்க உதவுகின்றார்.
● கலாபூஷணம் அ. முகம்மது சமீம் (முன்னாள் கல்விப் பணிப்பாளர்) இல 09, இராஜசிங்க வீதி, கொழும்பு - 06.	30 பாடசாலை நலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பிவைக்க உதவுகின்றார்.
● திரு. சேகரன் சோமபாலன் JANALANKA ENTERPRISE No. 60 Kotagodella Veediya, Kandy.	30 பாடசாலை நலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பி வைக்க உதவுகின்றார்.
● NAGALINGAMS JEWELLERS No.101, Colombo Street, Kandy. T. P - 081 2232545	30 பாடசாலை நலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பி வைக்க உதவுகின்றனர்.
● A. G. Sarma & Co. (Chartered Accountants) 117, Bandaranayake Mawatha, Colombo 12. T.P.: 011 2435666	118 பாடசாலை நலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பி வைக்க உதவுகின்றனர்.
● சிவஸ்ரீ சோ. ரவிச்சந்திரக் குருக்கள் ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள் தேவஸ்தானம் திருக்கோணமலை	60 பாடசாலை நலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பி வைக்க உதவுகின்றார்.
● S. Somakanthan 4, Hawdon Street, Dandenong North, Victoria 3175, Australia.	மாத்தளையைச் சேர்ந்த 30 பாடசாலை நலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பி வைக்க உதவுகின்றனர்.
நீங்களும் இப்பணியில் இணைந்து கொள்ளுங்கள்	

பேருந்தில் புலவர்மணி

-கலாநிதி முல்லைமணி

“எத்தனை பட்டங்கள் என்மீது சுமத்தப் பட்ட போதிலும் புலவர்மணி என்ற பட்டமே தாங்கு வதற்கு இலேசாயிருக்கிறது. உள்ளூர் சுமையாதலால் இதை இலேசாகத் தாங்குகிறேன்”

எனப் புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப் பிள்ளை அவர்கள் தனது சுயசரிதையான “உள்ளதும் நல்லதும்” என்னும் நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.

புலவர்மணி நாவலர் காவியபாடசாலையில் நடமாடும் பல்கலைக் கழகமாகத் திகழ்ந்த சுன்னாகம் அ. குமாரசாமிப்புலவரிடம் பயின்றவர். இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப் பிள்ளை அவர்களின் ஒரு சாலை மாணாக்கர். காவிய பாடசாலையில் பரீட்சைக்குத் தயார் செய்யப்படுவதில்லை. பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களும் எந்தப் பரீட்சைக்கும் தோற்றவில்லை.

“1921 ஆம் ஆண்டளவில் நான் மட்டக் களப்புக்கு வந்துவிட்டேன். எவ்வளவோ படித்தும் கையில் ஒரு கடதாசி (சேட்டிபிக்கற்) இல்லை” என்கிறார் புலவர்மணி. இவரது ஆழ்ந்த தமிழறிவையும் தமிழ்ப் புலமையையும் கருத்திற் கொண்டு இவரை பண்டிதர் என அழைத்தனர். காலப் போக்கில் கற்றோரும் மற்றோரும் திரண்ட பேரவையில் “புலவர் மணி” என்ற பட்டம் அவருக்கு மட்டக்களப்புத் தமிழ்க்கலை மன்றத்தினரால் சூட்டப்பட்டது.

இவரின் பேருந்துப் பிரயாணத்தில் பெற்ற அனுபவம் கவிதையாக உருப் பெற்றுள்ளது.

ஒரு முறை புலவர்மணி பேருந்தில் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தார். ஒரு காற் சட்டைக்காரர் பேருந்தில் ஏறியதும் தேசிய உடையில் இருந்த புலவர் மணியைப் பார்த்து “ஏ, எழும்பி இந்த ஐயாவுக்கு இருக்க இடம்கொடு” என்று நடத்துநர் கூறினார். கவிஞன் என்றும் கவிஞனே என்பதைப் புலவர் மணி நிரூபித்து விட்டார். பேருந்திலேயே ஒரு வெண்பா பிறந்து விட்டது.

முன்னை வடக்கால் முளைத்த நாற்
சாதிபோய்
பின்னை இருசாதி வந்தது காண் -
அந்நியர்தம்
ஆங்கிலத்தி னாற் சாதி மேற்சாதி தாய்
மொழி கற் (று)
ஏங்கி நிற்கும் கீழ்ச்சாதி காண்.

(இது நினைவிலிருந்து எழுதப்பட்டது. மூலபாடத் திறனாய்வாளர் முடிந்தால் வெண்பாவின் மூலவடிவத்தைக் கண்டு பிடிப்பார்களாக)

ஒரு முறை இளைஞரான புலவர்மணி மட்டக்களப்பிலிருந்து திருகோணமலைக்குப் பேருந்தில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தார். அவர் பக்கத்தில் ஒரு பையுடன் குடுமிக்காரர் ஒருவரும் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தார். குடுமிக்காரர் புலவர்மணியைப் பார்த்து “நீங்கள் சுதேச நாட்டியம்” பத்திரிகை வாசிப்பதுண்டா? என வினவினார். “ஏன் இப்படிக்கேட்கிறீர்கள்?” என புலவர் மணி கேட்க அவர் “முன்னா சனத்தில் கறுப்புக் கோட்டுடன் இருப்பவர் தான் ‘சுதேச நாட்டியம்’ பத்திராதிபர் கல்லடி வேலுப் பிள்ளை” என்று கூறினார். அந்தக் குடும்பிக்காரர் கல்லடி வேலுப்பிள்ளையின் அடைப்பைக் காரர். அடைப்பை என்பது வெற்றிலை பாக்குப் பை.

இவ்வரையாடலை கேட்டுக் கொண்டிருந்த கல்லடி வேற்பிள்ளை புலவர் மணியைப் பார்த்து “நீவிர் யாவிர்? யாது செய்கின்றீர்? எங்கே செல்கிறீர்?” என்று இலக்கணத் தமிழில் கேட்டார். புலவர் மணி தன்னைக் காட்டிக் கொள்ள விரும்பவில்லை “ஐயா, நான் ஒரு தமிழாசிரியன்; திருகோணமலையிற் படிப்பிக் கிறவன் அங்கு செல்கிறேன்” எனப் பணிவாகக் கூறினார்.

வெய்யில் ஏறும் நேரம். பேருந்து ஓடிக் கொண்டிருந்தது. இடையிடையே பிரயாணிகள் ஏறிக் கொண்டிருந்தார்கள் ஒரே வியர்வை.

ஒருவர் வியர்வையை ஏழு பேர் பூசிக் கொள்ளு மளவு நெருக்கம். நெருக்கடியும் வியர்வை மணமும் தாங்க முடியவில்லை. இவற்றையெல்லாம் அநுபவித்துக் கொண்டிருந்தார் கல்லடி வேற்பிள்ளை. அவர் ஒரு ஆசுகவி. கவி பாடத் தொடங்கி விட்டார் “மனமும் விறைத்தது, மார்பும் விறைத்தது” என்று தொடங்கினார். இதைக் கேட்டதும் இளைஞராகிய புலவர்மணி தன் வயதுக் கேற்றபடி” மாதர்கன தனமும் விறைத்தது” எனத் தொடர்ந்தார். உடனே க. வே. இளைஞரை ஏற இறங்கப் பார்த்தார். பின்னர் அவர் தோளில் தட்டி “நீ உன்னை மறைத்துக் கொண்டாய். நீ ஆர் உண்மையைச் சொல்” என அன்பு சுரக்கக் கேட்டார்.

“எனது பெயர் பெரிய தம்பிப்பிள்ளை. நாவலர் காவிய பாடசாலையில் குமாரசாமிப் புலவரிடம் பாடங் கேட்டவன். விபுலானந்த அடிகளிடமும் யாப்பிலக்கணம் கற்றேன்” என்று புலவர் மணி கூறினார். ஆசுகவிதொடர்ந்தார்.

“தாங்காத வெப்பம் தகித்திட ஆசனமும் விறைத்தது “ஆள் மேல் ஆள் ஏற்றச்சனமடை விசனமும் உரைப்பதென் எனப்புலவர் மணி தொடர்ந்தார் “வஸ் பயணம் பெரும் சங்கடமே”

என க. வே. முடித்து வைத்தார். பேருந்து அநுபவம் ‘ஒரு கட்டளைக் கலித்துறை’ தோன்றக் காரண மாயிற்று. இதனை முழுமையாகப் பார்ப்போம்.

மனமும் விறைத்தது மார்பும் விறைத்தது
மாதர்கன
தனமும் விறைத்தது தாங்காத வெப்பந்
தகித்திடவா
சனமும் விறைத்த தாள்மேலானை ஏற்றச்
சனமடைவி
சனமும் உரைப்பதென் வஸ் பயணம்
பெரும் சங்கடமே.

புலவர்மணி கல்லடி வேலனின் சொல்லடிக் குத் தப்ப முடியாது என முன்பே அறிந்திருந்தார். இதனால் அவரை அணுகப் பயந்திருந்தார் புலவர் மணியின் கவிதா சாமர்த்தியம் இந்தப் பயத்தைப் போக்கிவிட்டது. மிகக் கடுமையான யாப்பான கட்டளைக் கலித்துறையை அநாயாசமாக இரு வரும் பாடி முடித்துள்ளனர். இது அவர்களின் மேதாவிலாசத்தைக் காட்டுகின்றது.

கவிதையால் இணைந்த இருவரும் நீண்ட கால நண்பர்களாகிவிட்டார்கள்.

சொல்லின் செல்வர்

செ. நடராஜாவுக்கு

ஞானத்தின் கண்ணீர் அஞ்சலி

சொல்லின் செல்வர் செ. நடராசா 17-06-2006 ல் காலமானார் என்ற செய்தி கல்வி உலகையும் கலை இலக்கிய உலகையும் பெரிதும் கவலையில் ஆழ்த்தியுள்ளது. அவரது மறைவு மலையக சமூகத்திற்கு ஈடுசெய்யமுடியாத பேரிழப்பாவும். 41 ஆண்டுகளாக கண்டி அசோகா வித்தியாலத்தில் பணிபுரிந்த திரு. நடராசா கண்டி மாநகரில் இடம்பெறும் இலக்கிய நூல் வெளியீடுகள், சமயக்கூட்டங்கள், தமிழ்த் தின விழாக்கள், கலை நிகழ்ச்சிகள், தமிழ் விழாக்கள் உட்படப் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளுக்குத் தலைமை தாங்கியிருப்பதுடன் சிறப்புப் பேச்சாளராகவும் விமர்சகராகவும் கலந்து கொண்டவர். பல்வேறு சமூக அமைப்புகளிலும் தன்னை இணைத்துக் கொண்டு மலையக சமூகத்திற்குப் பெரும் பணியாற்றியவர். அன்னாரது பிரிவால் வாடும் அவரது மனைவி, பிள்ளைகள், உறவினர்கள், மாணவர்கள், கலை இலக்கியவாதிகள், கல்வியியலாளர்கள் ஆகியோருக்கு ஞானம் தனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

அரசியலும் இலக்கியமும்

பேராசிரியர் அ. சிவராஜா

(அரசியல் விஞ்ஞானத்துறை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்)

அரசியலும் இலக்கியமும் என்ற விடயம் பற்றி ஆய்வு செய்யும் போது முதலில் அரசியல் பற்றியும் இலக்கியம் பற்றியும் ஒரு பொதுவான விளக்கத்தினை முன்வைப்பது அவசியமாகும். அரசியல் பற்றி பல வரைவிலக்கணங்கள் காணப்படினும் அவை இரண்டு பொதுவான மாதிரிகளையே கொண்டுள்ளன. ஒன்று அரசுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க மற்றையது அதிகாரம் பற்றி விசாரணை செய்வதை முக்கியத்துவப்படுத்துகின்றது. ஆனால் இவை இரண்டும் ஒரு பொதுவான அம்சத்தின் இரு பக்கங்களே. அதிகாரமே அரசியலின் மத்தியமயமான ஒழுங்குபடுத்தும் சிந்தனையாக இருக்கின்ற அதேவேளை அரசே அரசியலின் மிகப் பிரதான எண்ணக்கரு அலகாகவும் உள்ளது. சமகாலத்தில் அரசியலை அரசியல் நடத்தை, அரசியல் வழிமுறைகள் பற்றிய கற்கை என வரைவிலக்கணப்படுத்தப்படுகிறது. சுருக்கமாக மனிதருடைய நடவடிக்கைகள் பற்றி ஆராயும் சமூக விஞ்ஞானங்களில் ஒன்றே அரசியல் எனலாம்.

இலக்கியம் என்றால் என்ன என்பது பற்றி மார்க்சிம் கோர்க்கி, மாஓ சே துங், அ. ச. ஞான சம்பந்தன், வையாபுரிப்பிள்ளை என்போர் விளக்கங்கள் தந்துள்ளனர். இலக்கியம் என்பது காலத்தின் கண்ணாடி என்கிறார்கள். வாழும் காலத்தையும் சூழல்களையும் மனிதர்களையும் பிரதிபலிக்கும் என்றார்கள். மனிதர்கள் எப்போதும் உயர்ந்து வாழவே விரும்புகிறார்கள். அவ்வாறு மக்களை உயர்ந்து வாழ்த்துண்டு வதே இலக்கியம் என்றார் கோர்க்கி. மக்களிடம் கற்று மக்களுக்கே வழங்குவது இலக்கியம் என்றார் மா ஓ சே துங். மகாகவி பாரதியார் தான் எழுதிய பாஞ்சாலி சபதம் என்ற காவியத்திற்கு வழங்கிய முன்னுரையில் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். எளிய பதங்கள் எளிய நடை எளிதில் அறியக் கூடிய சந்தம் பொது ஜனங்கள் விரும்பும் மெட்டு இவற்றினையுடைய காவிய மொன்று தற்காலத்திலேயே செய்து தருவோன்

நமது தாய்மொழிக்கு புதிய உயிர்தருவோனாகின்றான், ஓரிண்டு வருசத்து நூற்பழக்கமுள்ள தமிழ்மக்கள் எல்லோரும் நன்கு பொருள் விளங்கும்படி எழுதுவதுடன் காவியத்திற்குள்ள நயங்கள் குறைபடாமலும் நடத்துதல் வேண்டும்.

பாரதியாரின் மேற்சொன்ன விளக்கத்தினைக் கண்ட நாம் ஒன்றினை மனதில் இருத்துதல் வேண்டும். அதாவது பாரதியார் வாழ்ந்த காலம் வேறு தமிழ் இலக்கியம் தோன்றி வளர்ந்த காலம் வேறு என்பதையே. உதாரணமாக சங்ககாலத் தமிழ் இலக்கியம் படைக்கப்பட்டது மக்களுக்காகவா? பின்னர் மானிய முறையின் கீழ் தமிழ்ப் புலவர்கள் யார்த்த பிரபந்தங்களும் அந்தாதிகளும் சாதாரண மக்களுக்காக படைக்கப்படவில்லை. ஆகவே பழந்தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றியும் கணக்கிலெடுத்தே நவீன கால இலக்கியத்திற்கு வருதல் வேண்டும்.

சங்க காலம் என்பது சுமார் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது என்பதை நாம் அறிவோம். நம் முன்னோர்கள் அந்நாட்களிலேயே சங்கமாகக்கூடியிருந்து தமிழை ஆராய்ந்தனர் என்பதையும் அறிகின்றோம். அப்போது உள்ளிருந்து ஊற்றெடுக்கும் மொழியும் பொருளும் இயல்பாக உருவாக்கித்தரும் உயர் நூல்பட்டுச் சொல்லும் பான்மையால் பாடல்களாயின. ஓலைச் சுவடிகளில் எழுத்தாணியால் பொத்தி உருச்செய்தவை பாதுகாத்து வைத்து அப்பொத்தகங்கள் பின்னால் புத்தம் ஆகி புஸ்தகமும் ஆகிவிட்டது.

உதாரணமாக கரும்பெடுத்து தமிழ் பிழிந்து - மலரில் கரும்பெடுத்து வருகின்ற தேன் கலந்து அரும் பெடுத்து சிரிக்கின்ற மகளிர் கூட்டம் என்றும்பெடுத்து செல்கின்ற உணவு கூட எம் மன்னன் குமண வள்ளல் தந்ததென்று எழுச்சி நடை போடுகின்ற கொங்கு நாடு

சங்க இலக்கியத்தில் பத்துப் பாட்டு, எட்டுத் தொகை, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு என்ற பகுதிகள் உள்ளன. இவற்றுள் முதலில் எட்டுத் தொகையை மாத்திரம் எடுத்துக் கொள்வோம். நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து பாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு புறநானூறு என்பன அடங்கும்.

(1) நற்றிணை : இதில் ஒன்பது முதல் பன்னிரண்டு அடிவரை பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

உதாரணமாக :

நீரின்றமையா உலகம்போலத்
தம்மின்றமையா நந்தயந்தருளி

(2) குறுந்தொகை இது நாலடிச் சிற்றெல்லை யையும் எட்டடிப் பேரெல்லையையும் உடையது.

உதாரணமாக :

பாயும் நாயும் பரோசுயரோ
எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக்
கேளிர்

பாயும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்
செம்புயல் பெயல் நீர்போல
அன்புடை நெஞ்சம் தாம்

கலந்தனவே (3)

(3) ஐங்குறுநூறு : ஐந்திணையிலும் தனித்தனி அமைந்த குறுமையாகிய நூறு நூறு செய்யுட்களைக் கொண்டது.

உதாரணமாக :

நீல மேனி வாலிழை பாகத்து
ஒருவன் இருந்தான்
நீழற்கீழ் மூவகை உலகும்
முகிழ்ந்தன முறையே

(4) பதிற்றுப் பத்து : பதிற்றுப்பத்தின் பொருள் பத்து சேரமன்னர்கள் பற்றி பத்துப் புலவர்கள் பாடல்களின் தொகுப்பு

(5) பரிபாடல் : இசைப்பாக்களால் ஆகிய எழுபது பாடல்களின் தொகுப்பு

(6) கலித்தொகை : இது ஐந்து திணைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு திணையையும் ஒவ்வொரு ஆசிரியர் பாடியுள்ளார்.

(7) அகநானூறு இது பல்வேறு புலவர்களால் இயற்றப்பட்ட நானூறு பாடல்களைக் கொண்டது (இது நெடுந்தொகை எனவும் வழங்குகின்றது)

(8) புற நானூறு : நானூறு பாடல்களின் தொகுப்பாகும்.

படைப்புப் பலபடைத்துப் பலரோடு
உண்ணும் உடைப்பெருஞ்செல்வர்
ஆயினம் இடைப்படக் குறுகுறு நடந்து
சிறுகை நீட்டி கிட்டும் தொட்டும்
கவ்வியும் நுழந்தும் நெய்புடை
அடிசில் மெய்பட விதிர்ந்தும் மயக்குறு
மக்களை இப்போர்க்குப் பயக்குறை
இல்லாததாம் வாழும் நாளே (4)

சுருக்கமாக நற்றிணை நல்ல

குறுந்தொகை

ஐங்குறு நூறு ஒத்தபதிற்றுப்பத்து ஒங்கு
பரிபாடல் கற்றறிந்தார்
ஏத்தும் கலியொடு சுகம் புறம் என்று
இத்திறந்த எட்டுத் தொகை

யூகோசிலாவிய நாட்டைச் சேர்ந்த கலாநிதி சுவெலிபில் அவர்கள் தான் எழுதிய முருகனின் புன்னகை என்ற நூலில் உலக கலாசாரத்திற்குப் பின்வரும் தமிழ்க் கலை இலக்கியங்கள் பங்களிப்புச் செய்துள்ளன எனக் காட்டியுள்ளார். எட்டுத்தொகை, திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், பக்தி இலக்கியம் (வைஸ்ணவம், சைவம் இரண்டும்) சோழர் காலத்து தென்னிந்திய செப்புச் சிற்பங்கள் திராவிட கோயிற் சிற்பங்கள்

இத்தகைய பங்களிப்புகள் இல்லாது நிச்சயமாக உலகம் இப்போதிருப்பதை விடக் குறைந்த செழிப்புடன் அல்லது சந்தோசத்துடன் தான் இருந்திருக்க முடியும் என்றார்.

கோட்பாட்டு அடிப்படை

இலக்கியத்தில் அரசியல் இடம்பெறலாமா? இல்லையா? அவ்வாறு இடம்பெற வேண்டுமாயின் எந்தளவுக்கு இடம்பெறலாம் என்பது வாதப்பிரதிவாதத்திற்குரிய விடயமாகவே இருந்து வந்துள்ளது. இலக்கியத்தில் அரசியல் இடம்பெறுவது தவிர்க்க முடியாதது என்பது

இப்போது ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால் அது இலக்கியத்தின் உருவத்தினையும் உள்ளடக்கத்தினையும் கெடுத்து விடாதவாறு கலா பூர்வமாக வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டுமென வாதிடப்படுகிறது.

தமிழ் இலக்கியத்தின் அரசு புகழ் பாடும் மரபு மிகவும் பழமையானது. ஆதி காலத்திலும் மத்திய காலத்திலும் முடியாட்சியே நிலவியதாலும் மன்னனே ஆட்சியின் உருவமாகவும் வல்லமை பொருந்திய ஆட்சியாளனாகவும் விளங்கியமையாலும் அரசனைப் புகழ்ந்து பாடும் பாடல்கள் பலவற்றை நாம் தமிழ் இலக்கியங்களில் காண்கிறோம். ஆனால் முடியாட்சி மறைந்து மக்களாட்சி மலரத் தொடங்கிய பின்பு தமிழ் இலக்கியமும் மக்களாட்சி ஜனநாயகம் சோசலிசம் என்பன பற்றியும் சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கை பற்றியும் பேசத் தொடங்கியது.

இலக்கியங்கள் அனைத்தும் அவை எழுந்த காலத்து வாழ்வின் பிரதிபலிப்பாகவும் தமது மக்களின் உயர்ந்த இலட்சியங்களையும் இலட்சியத் துடிப்புக்களையும் ஜனநாயக உணர்வோட்டங்களையும் சித்தரிப்பவையாக இருந்துள்ளன. அதனாற்றான் இலக்கியத்தை சமூகத்தின் ஆத்மா எனக் கொள்கின்றனர். அரசியல் என்பது நாட்டு மக்கள் அனைவர் மீதும் செல்வாக்குச் செலுத்தும் ஒரு இயல் எனக் கண்டோம். அதேவேளை இலக்கியம் என்பது நாட்டு மக்கள் அனைவரையும் உள்ளடக்கிய சமூகத்தின் ஆத்மா எனின் அரசியலுக்கும் இலக்கியத்திற்கும் என்ன தொடர்பு என்பது புலனாகின்றது. அதனால்தான் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி “அரசியல் என்னும் சொல்லைக் கேட்டவுடனேயே அஞ்சிப் பதை பதைத்து அது இலக்கியத்திற்கு புறம்பானது என எவரும் அஞ்ச வேண்டியதில்லை யென்றே நான் நினைக்கின்றேன் அரசியல் என்று கூறும் போது நாம் பொதுவாக கருதுவது என்ன? சில அரசியல் கருத்துக்களையே நாம் கருதுகின்றோம் அல்லவா” (5) என்றார்.

திரு. மு. நித்தியானந்தன் அவர்கள் “அரசியல் என்பது பொறுப்புணர்ச்சியோடு கூடிய ஒவ்வொரு சமூக ஜீவியினதும் கவலையுமாகும். அரசியலிலிருந்து ஒருவர் விலகி இருக்கிறார் என்பது மனிதரின் சமூக ஜீவிதத்தையே நிராகரிக்கின்ற மூடத் தனத்திற்கு சமமானதாகும். இலக்கியத்தில் அரசியலைக் கலப் பதனால் இலக்கியத்தின் பத்தினித் தன்மை சிதைந்து போய் விடுவதாகக் குரல் எழுப்புபவர்களை நாம் காலம் காலமாகக் கண்டு வந்துள்ளோம்” (6) என்றார்.

சீனப் பெருந் தலைவர் மா ஓ சே துங் இன்றைய உலகில் சகல கலை இலக்கியமும் திட்டவட்டமான வர்க்கச்சார்பைக் கொண்டவை. திட்டவட்டமான அரசியல் போக்கிற்கு அமைந்தவை. கலை கலைக்காக என்பதோ, கலை வர்க்கங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது என்பதோ அரசியலிலிருந்து விடுபட்ட அல்லது சுய சார்பான கலை உண்டென்பதோ உண்மையில் நடைமுறையில் இல்லை. ஆகவே நேர்மையோடு சமுதாயத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் எந்தவொரு எழுத்தாளனும் அரசியல் சித்தாந்தங்களைப் புறக்கணிக்க முடியாது” என்றார்.

ஓர் இலக்கியவாதியின் அரசியல் அனுபவங்கள் என்ற நூலில் ஜெயகாந்தன் அவர்கள் பாரதியின் கவிதா மேன்மையை சொல்ல வந்தபோது “இலக்கியமும் அரசியலும் இயைகின்றபோது இப்படிப்பட்ட கவிமேன்மையில் சத்தியங்கள் வெளிப்படும். எந்த அரசியலில் இருந்து இலக்கியமும் கவிதையும் வெளிவராது அது மக்களுக்கு உகந்ததல்ல” (7) என்று வாதிட்டார்.

ஆகவே அரசியலைப் பிரதிபலிக்கும் இலக்கியம் என்பது ஆதிக்கம் செலுத்தும் அரசியல் சிந்தனையை அரசியல் சூழ்நிலையினைப் பகைப் புலமாகக் கொண்ட இலக்கியம் என்றே கருதலாம். ஆதிக்கம் செலுத்தும் அரசியல் சிந்தனையினை அல்லது அரசியல் சூழ்நிலையினை அதிகம் திரித்துக்

கூறாத ஓரளவு ஆய்வினை மேற் கொள்ளக் கூடிய ஒரு இலக்கியத்தினையே நாம் அரசியலைப் பிரதிபலிக்கும் இலக்கியம் எனக் கூறலாம்.

முற்போக்கு இலக்கியம் என்றால் என்ன? முற்போக்கு இலக்கியம் ஒரு வாழ்க்கை நோக்கு. அதாவது வரலாற்றுப் பின்னணியில் அமைந்த மக்கள் மேம்பாட்டிற்கான ஒரு சக்தி மிக்க கோட்பாடு.

முற்போக்கு இலக்கியம் மனித நேயக் குரல். அதிகார வர்க்கத்தின் ஒடுக்கு முறையும் அடக்கு முறையும் சரண்டலும் சூறையாடலும் எங்கு இருக்கின்றதோ அங்கெல்லாம் இந்த இலக்கியக் குரல் ஹீங்காரமாக ஒலித்துக் கொண்டேயிருக்கும். கலை இலக்கியம் அரசியல் சார்பற்றதாக இருக்க வேண்டும், அரசியல் கலப்பற்றதாக இருக்க வேண்டும். கலை கலைக்காகவே என்று கூறுகிறார்கள். இது சாத்தியமா? தூய கலை என்று ஒன்று உள்ளதா? இலக்கியத்தில் அரசியல் கலக்கக் கூடாது என்று கூறுவதே ஒரு வித அரசியல் தான்.

உ த ர ண க ற் கை

(அ) மார்க்சிம் கோர்க்கியின் மனிதன் பிறந்தான் ஒரு சின்னஞ்சிறு ஜீவன் என்கைகளிலே தவழ்ந்தது. இவனைப்போய்க் கழுவிக்கொண்டு வருகிறேன் என்றேன். ஜாக்கிரதை மெள்ள ஜாக்கிரதை என்றாள்.

குவா..... குவா

ஆ..... ஆ அழாதே தம்பி உன்னை நீதான் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் இல்லா விட்டால் எந்தலையைக் கிள்ளிவிடுவார்கள் என்று அவனுக்கு எச்சரித்தேன். ஏன் அவ்வாறு சொன்னான் இது அரசியலா யார் அவன் தலையைக் கொய்ய இருந்தார்கள். அக் குழந்தை ஒரு ஏழை விவசாயத் தொழிலாளிப் பெண்ணின் குழந்தை

இது அரசியலா?

(ஆ) பிரேமச்சந்திரன் : இந்திய இலக்கிய நவீனப்படைப்பாளிகளில் முன்னணியில் திகழ்ந்தவர். அவரின் கொஞ்சம் கோதுமை என்பதிலிருந்து

குடியானவன் சங்கர் ஓராண்டு முழுவதும், கடினமாகப் பாடுபட்டான்

ஐயரிடம் பணம் கொடுத்து வணங்கினான் அறுபது ரூபாதானே இருக்கு

“சாமி கொஞ்சம் தயவு காட்டுங்க ஒரு வேளை ஆகாரத்திற்கு கூடவழியில்லைங்க...” எப்படியும் கொடுத்திடுறேன் “இதெல்லாம் நமக்குத் தெரியாதப்பா வீண்பேச்சு வேண்டாம் சங்கர் சோர்வுடன் திரும்பினான். கிராமம் முழுவதும் அலைந்து கேட்டுப்பார்த்தான் ஒருவரும் கொடுக்கவில்லை”

இது அரசியலா?

(இ) வங்கம் தந்த இலக்கியம் இமயம்: சரத் சந்திரரின் மகேஸ்

கிராமத்தின் பெயர் காசிபூர். அங்கு சிறிய வீட்டில் குடியானவர் கபூர் வசித்து வந்தான். அங்கு ஒரு எருது கட்டியிருந்தது.

“கபூர் கொஞ்ச நேரம் மாட்டையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அதன் கரிய விழிகளில் வேதனை நிறைந்திருந்தது. உனக்கு ஒன்றும் கொடுக்கவில்லை. அவர்களிடம் நிறைய இருக்கிறது. ஆனால் ஒருவருக்கும் ஒன்றும் கொடுக்க மாட்டார்கள் என்று அதை நோக்கிக் கூட கூறினான்” (10)

இச்சிறுகதை அரசியலை பிரச்சாரம் செய்கிறதா?

(ஈ) மகாகவி பாரதியார் 1906ஆம் ஆண்டு டிசம்பரில் கல்கத்தாவில் நடந்த காங்கிரஸ் மகாநாட்டில் பங்கு பற்றி திரும்பியவுடன் தீவிரமான அரசியல் வேலைகளில் ஈடுபட்டார். பாரதியாரும் அவரது நண்பர்களும் பால பாரத சங்கம் என்ற தொரு சங்கத்தை அமைத்து தீவிரமான அரசியல் பிரச்சாரம் செய்து வந்தனர். தேசிய உணர்வினை தனது கவிதைகளினூடாக வெளிப்படுத்தினார்.

உதாரணமாக

“என்று தணியுமிந்த சுதந்திர தாகம்

என்று மடியுமெங்கள் அடிமையின்

மோகம்

என்றெ மதன்னை கைவிலங்குகள்

போகும்

என்றெமதின்கள்கள் தீர்ந்து

பொய்யாகும்”

(ஈ) உதாரணக் கற்கை

செ. கணேசலிங்கனின் ஓர் அரசியலின் கதை: அக்கதையில் மாலதி, மாலதியின் தமையன் பார்த்தீபன், பார்த்தீபனின் நண்பன்

சத்திய மூர்த்தி, மாலதியின் தாய் என்போர் பாத்திரங்கள் கும்பகோண மகாமகத்தில் நீராடிவிட்டு காய திரும்பி வந்து அங்கு கண்ட மக்கள் கூட்டத்தைப் பற்றி மக்களுக்கு சொல்கிறாள் ரேடியோச் செய்தியில் பலர் இறந்து மற்றையோர் காயமடைந்தவர்கள் பற்றியும் சொல்லப் படுகிறது. பார்த்திபனின் உடலும் வீட்டுக்கு கொண்டுவரப்பட்டது.

மரணவீட்டில் மகாமகத்தில் நடந்த சம்பவங்கள் பற்றி அங்கு கூடியிருந்தவர்கள் பேசுவதாக குறிப்பிட்ட ஆசிரியர் ஒருவர் “சீம்மினிஸ்டர் தோழியுடன் நீராடுவதற்கு பாதுகாப்பளிக்கவே கொண்டுவரப்பட்டனர். அவர்கள் ஹெலிகொப்டரில் வந்து இறங்கி நீராட்சி செல்லும் ஒரு பகுதி பாதையை முடக்கி விட்டனர் அதனாலேயே நெரிசல் ஏற்பட்டது”

மீண்டும் நடேசன் என்ற பாத்திரத்தி னூடாக ஆசிரியர் பின்வருமாறு நடேசன் கூறியதாகச் சொல்கிறார். கல்லூரியில் முதலாண்டு அரசியல் விஞ்ஞான பாடத்தில் அப்போது விரிவுரையாளராக இருந்த முரளிதரன் சார் சொன்னார் “அரசியலில் குறிக்கோள்தான் முக்கியம் அதை அடைய எந்த வழியையும் கையாளலாம் என்றார்”

(ஏ) உதாரணக் கதை

நீர்வை பொன்னையனின் பாதை :
றோட்டில் திருமண ஊர்வலம் ஒன்று வந்து கொண்டிருந்தது.

அடுத்து பேராதனைப் பல்கலைக்கழக வளாகத்தில் காதல் ஒரு விவசாயின் மகனுக்கும் ஒரு அரசாங்க உத்தியோகத்தரின் மகளுக்கும் காதலனின் தந்தை தீடினென இறந்ததால் அவன் படிப்பை நிறுத்திவிட்டு சுருட்டுக் கடைக்கு வேலைசெய்யச் சென்றான்.

மீண்டும் பதுளையில் சந்திக்கின்றனர். அப்போது காதலன் “நான் பல்கலைக்கழகத்தில் இருக்கும் பொழுது குறைந்த சம்பளம் பெரும் ஊழியர்களை ஒன்றுதிரட்டி ஒரு தொழிற்சங்கம் உருவாக்கியது உனக்குத் தெரியும் தானே”

கடைகளில் வேலைசெய்கின்ற தொழிலாளர் களை ஒன்றிணைத்து ஒரு தொழிற்சங்கம் அமைப்பதில் நான் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றேன் என்று பதுளைக்கு நீ வந்த

ஆரம்பத்தில் நான் உனக்குச் சொல்லியுள்ளேன் தானே” (14)

(ஐ) உதாரணக்கற்கை

கே. டானியலின்நாவல் பஞ்சமர்

இந்நாவலில் ஆசிரியர் கூற்றாக “மக்களிடம் படிப்பது அவர்களிடம் படித்ததை பாடமிட்டு அவர்களுக்கே திருப்பிக் கொடுப்பது” (15) என்ற தனது இலக்கியக் கோட்பாட்டை குறிப்பிடும் டானியல்

“சாதி முறை என்ற அடிக்கருவையும் இழிசனர் வழக்கு மொழிமுறையையும் விட்டு விட்டால் இந்த எழுத்தாளர்களுக்கு வேறு கதியே இல்லை என்ற எம்மைப் பார்த்து நையாண்டி செய்பவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள்” என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நாவலில் ஒரு இடத்தில் “நீ சொல்லுறதும் சரிதான் கிட்டிணு வர்க்கத்தைத் துலைக்கிறதுக் காக கீழே கிடந்த, இல்லாதவர்களின் வர்க்கம் சண்டை பிடிக்கத்தான் வேணும் என்ற அரசியலை உணர்ந்தால் நீயெண்டாலும் சரி, அல்லது வேறு ஆரெண்டாலும் சரி காட்டிக் குடுக்காயினம் அதற்காகத்தான் அரசியலை சரியாக உணரவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்றம்”

முடிவுரை

இவ்வாய்வு அரசியலுக்கும் இலக்கியத் திற்கும் இடையிலான தொடர்பை விளக்குவதற் காக மேற்கொள்ளப்பட்டது. இவ்வாய்வின் முதலாம் பகுதியில் அரசியல் என்றால் என்ன இலக்கியம் என்றால் என்ன என்பவை தெளிவாக விளக்கப்பட்டன. சங்க இலக்கியம் உட்பட இரண்டாவது பகுதியில் ஆய்வின் கோட்பாடு அடிப்படை முன்வைக்கப்பட்டது. அப்பகுதியில் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி, மா ஓ சேதுங், ஜெயகாந்தன் என்போரின் கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. மூன்றாவது பகுதி உதாரணக் கற்கையாகும். இப்பகுதியில் (1) மார்க்சிம் கோர்க்கியின் மனிதன் பிறந்தான் என்ற கதையும் (2) பிரேம் சந்தின் கொஞ்சம் கோதுமை என்ற கதையும் (3) மகேசின் மகேசும் (4) மகாகவி பாரதியாரின் கவிதைகளும் (5) செ. கணேசலிங்கத்தின் ஒரு அரசியலின் கதையும் (6) நீர்வை பொன்னையனின் பாதையும் (7) கே.

டானியிலின் பஞ்சமர் நாவலும் ஆராயப்பட்டன.

இவ்வாய்வின் ஆய்வுப்பிரச்சினை இலக்கியத்தில் அரசியல் இடம்பெறலாமா? இல்லையா என்பதே. அரசியல் என்பது நாட்டு மக்கள் அனைவர் மீதும் செல்வாக்குச் செலுத்தும் இயல் என்பதையும் அதேவேளை இலக்கியம் என்பது நாட்டு மக்கள் அனைவரையும் உள்ளடக்கிய சமூகத்தின் ஆத்மா ஆயின் இரண்டுக்குமிடையேயுள்ள தொடர்பு புலனாகின்றது. இரண்டுமே மக்களின் பிரச்சினைகளை மையமாகக் கொண்டு அவர்களின் நன்மையை உயர்வடையச் செய்வன. ஆனால் இலக்கியத்தில் அரசியல் எந்தளவிற்கு இடம்பெறலாம் என்பதே தீர்வு காணப்பட வேண்டிய பிரச்சினையாகிறது. அதற்காக சில உதாரணக்கற்கைகளை முன்வைத்தோம்.

அதில் மார்க்சின் கொர்க்கியின் மனிதன் பிறந்தான் என்ற சிறுகதையில் எந்த விடத்திலும் அரசியல் வெளிப்படையாகச் சொல்லப்படவில்லை ஆங்காங்கே நாகூக்காகத்தான் சொல்லப்படுகிறது. அதேபோன்று பிரேம் சந்தின் கொஞ்சம் கோதுமை என்பதிலும் – வறுமை வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் அரசியல் பேசவில்லை. அதேபோன்று மகேசின் மகேசிலும் வறுமைதான் வெளிப்படுகிறது அரசியல் அல்ல.

அடுத்து மகாகவி பாரதியாரின் உதாரணம் எடுக்கப்பட்டது. அவர் நேரடியாக அரசியலில் ஈடுபட்டவர் ஆனால் நாட்டு விடுதலைக்கான

குறிப்புகள்

1. மகாகவி பாரதியார், பாங்காலி சபதம்
2. புறநானூறு
3. க. கைலாசபதி, தமிழ் நாவல் இலக்கியம் (சென்னை: பாரி நிலையம், 1968) ப. 250
4. மு. நித்தியானந்தன், “ஆக்க இலக்கியமும் அறிவியலும்” (யாழ்ப்பாணம்: யாழ்ப்பாண வளாக தமிழ்த்துறை வெளியீடு, 1977) ப. 133
5. த. ஜெயகாந்தன், “ஒரு இலக்கிய வாதியின் அரசியல் அனுபவங்கள்
8. நீர்வை பொன்னையன், முற்போக்கு இலக்கிய முன்னோடிகள் (சென்னை 3 மெய்கை விநாயகர் தெரு, 2002) ப. 21
9. மேற்படி. ப. 46
10. மேற்படி. ப. 87
11. நீர்வை பொன்னையன், பாதை (சென்னை பாரிநிலையம், 1977) ப. 34
12. மேற்படி. ப. 21

அரசியலாகக் கொள்ளலாமா என்பது கேள்விக் குரியது. ஆனால் செ. கணேசலிங்கன் ஒரு அரசியலின் கதை என்பதில் அரசியல் வெளிப்படுகிறது.

உதாரணமாக “அரசியலில் குறிக்கோள் தான் முக்கியம் அதை அடைய எந்த வழியையும் கையாளலாம்”

அடுத்து நீர்வை பொன்னையனின் பாதை நிறைவேறாத காதல் பற்றிய அக்கதையில் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் பிரச்சினைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அது அரசியலுக்கும் இலக்கியத்திற்கும் அப்பாற்பட்ட தல்ல. அடுத்து கே. டானியலின் பஞ்சமர் உதாரணத்துக்காக எடுக்கப்பட்டது. அந்நாவலில் அரசியல் வெளிப்படுத்தப்பட்ட போதிலும் அது நாவலின் தன்மைக்கு ஊறு விழைவிக்கப்படாது சொல்லப்படுகிறது. உதாரணம் வர்க்கப் போராட்டம் சாதி முறைக்கு எதிரான போராட்டம்

ஆகவே மேற்சொன்ன உதாரணக்கற்கைகளைக் கொண்டு மதிப்பிடும்போது சிறுகதையிலோ, நாவலிலோ அரசியல் கருத்துக்கள் இடம்பெறலாம். ஆனால் நல்ல இலக்கியத்துக்கு ஊறுவிழைவிக்காமல் கதையின் அல்லது நாவலின் பண்புகளைக் கெடுத்து விடாது அது அவற்றோடு பின்னிப்பிணைந்ததாக இலக்கிய தரத்தை – கதை நாவலின் பண்புகளை கெடுத்து விடாது வெளிப்பட்டால் பாதகமில்லை என்பதே எமது முடிவாகும்.

13. கே. டானியல், பஞ்சமர் (யாழ்ப்பாணம்: தாரகை வெளியீடு, 1972), ப 5
14. மேற்படி, ப 89

உசாத்துணை நூல்கள்

1. அம்பலவாணர் சிவராசா, மலையகத் தமிழரின் அரசியல் வரலாறும் இலக்கியங்களும், மலையக ஆய்வகம், 1992
2. க. கைலாசபதி, தமிழ் நாவல் இலக்கியம் (சென்னை, பாரி நிலையம், 1968)
3. _____
4. நீர்வை பொன்னையன், முற்போக்கு இலக்கிய முன்னோடிகள் (கொழும்பு: குமரன் புத்தக இல்லம், 2002)
5. செ. கணேசலிங்கம், ஓர் அரசியலின் கதை (சென்னை: பாரி நிலையம், 1977)
6. நீர்வை பொன்னையன், பாதை (சென்னை: குமரன் பப்பினிசேர்ஸ், 1977)
7. கே. டானியல், பஞ்சமர் (யாழ்ப்பாணம்: தாரகை வெளியீடு 1972)

தோஷம்!

நங்கமுகம் பஞ்சுரத்தேரர்
மொழியாக்கம்: ஆறுமுகம் தங்கவேலாயுதம்

“டாங்... டாங்... டாங்...”

தும்புத் தொழிற்சாலையின் மணி ஒலிக்கும்போது குழியில் தேங்காய் மட்டைகள் போட்டுக்கொண்டிருந்தான் வேலு. குழியில் இருந்து மேலேறி வந்து வேலு நேராக கொட்டாங்காய் மரநிலுவின் கீழ் சென்றமாந்தான். அங்கு குணபால, சிறிசேன பண்டார ஆகியோரும் வந்து சேர்ந்திருந்தார்கள்.

“வேலு நீ இன்றைக்கு சோறு கொண்டு வந்தனியா?”

அது சிறிபாலவின் வழமையான வார்த்தைகள்.

“கெதியா வா சாப்பிடுவம்”

அது பண்டாவின் கருணையோடு கூடிய அழைப்பு.

வேலு சிறிபாலவிற்கு அருகிற் சென்ற மர்ந்தவாறு சோற்றுப் பார்சலைப் பிரித்தான். கருவாட்டுப் பொரியலின் வாசம் அவர்கள் அனைவரினதும் மூக்குத்துவாரங்களைத் துளைத்தன. கருவாடு, பருப்பு, தேங்காய் சம்பல் என்பனவற்றை பரிமாறிக் கொண்டு கோச்சிக்குப் போவதற்கு இருப்பவர்களைப் போன்று வேகமாக விழுங்கிக் கொண்டார்கள்.

இரு பிள்ளைகளுக்குத் தந்தையான வேலு வடக்கிலிருந்து வந்தவன். அவனது முழுப்பெயர் தங்கவேலு. ஆனால் அவன் தொழிற்சாலைக்கு வந்த நாட் தொடக்கம் மற்றையவர்கள் அவனை ‘வேலு’ என்றே அழைத்தார்கள். வேலுவிடம் இருந்த பண்பின் காரணமாக அவனுக்கு அன்போடு அது பட்டப் பெயராகச் சூட்டப்பட்டிருந்தது. வேலுவுக்கு இரு பிள்ளைகள். இருவரும் பெண் பிள்ளைகள். மூத்த மகள் தொழிற்சாலையில் சேலை செய்யும்

இளைஞன் ஒருவனோடு யாருக்கும் தெரியாமல் ஓடிப்போயிருந்தான். இன்னமும் அவர்களைப் பற்றிய தகவல் இல்லை. இதன் பிறகு சிறிய மகளின் பாடசாலைப் பயணமும் நின்றுபோனது. வடக்கில் இருந்தபோது யுத்தத்தின் காரணமாக வேலுவின் மனைவி மடிந்துபோனாள். அயலவர்கள் அனைவரும் சிங்கள மக்கள் ஆனால் வேலுவுக்கோ மற்றையவர்களுக்கோ அவர்களால் கரைச்சல்கள் இல்லை. ஆனால் தொழிற்சாலையின் மனேஜருக்கு வேலு மீது சரியான கோபம். இதற்கு முன்பு இருந்த மனேஜர் துரைமீது வேலு இன்றும் மதிப்பு வைத்துள்ளான். இன்றும் அவரைப் பற்றி நல்ல விதமாகவே கூறுகின்றான்.

“ஆயிரம் பேரிலையும் இப்படி ஒரு மனிதனைத் தேடிக்கொள்ள முடியாது”

“பூப்போட்டுக் கும்பிடக்கூடிய ஒரு மனிதர் தான் எங்கடை மனேஜர் துரை.”

ஆனால் சிறிது காலத்திற்குள் அந்த துரை

வேறு ஒரு தொழிற்சாலைக்கு மாறிப்போனார். புதிய மனேஜர் வந்தது அதன் பின்புதான்.

“ஏய் வேலு, நீ என்ன நித்திரை கொள்ளுதுக்கோ வேலைக்கு வந்தனி?”

“கெதியா வேலையில் இறங்கு”

வயிற்றை நிரப்பிக் கொண்டவுடன் சிறிது களைப்பாறுவதற்கு கூட வேலுக்கு ஆறுதல் இல்லை.

மாலை ஐந்து மணியாகும் வரை அவன் தொடர்ச்சியாக வேலை செய்தான். அது மனேஜர் துரையின் மனதைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக. தொழிற்சாலைக்கு அயலில் உள்ள கிணற்றுக்கு சென்று உடலைக் கழுவிக்கொண்டு வேலு விரைவாக வீட்டிற்கு வந்தான்; சின்ன மகள் வீட்டில் தனியாக இருப்பாள் என்பதனால். அவளுக்கு இப்பொழுது பதினொரு வயது ஆகின்றது.

“எந்த மாற்றமும் இல்லை தங்கம்மா மாதிரியே...”

“தங்கம்மாவின் மறுபாதி”

வேலு தன்னுடைய உயிரை விட குண்டு மணி மீது அன்பு வைத்திருந்தான். வேலு வீட்டிற்கு வரும்போது பால்சொதியும் வைத்து ஒன்றரை இறாத்தல் பாணும் வாங்கி வைத்திருந்தாள் குண்டுமணி. அப்பாவுக்கு ஒரு இறாத்தல் பாண் வேணும் என்பது அவளுக்கு தெரியும்.

புதியதொரு நாள் உதயமாகியது.

மற்றைய நாள் மிகவும் மலர்ந்த முகத்தோடு அதிகாலை வேலைக்குச் சென்றான் வேலு.

“எப்படி வேலு... வேலை கஷ்டமா இல்லைத்தானே...” என்று மனேஜர் துரை கேட்டவுடன் அந்த மலர்ச்சி இன்னும் அதிகரித்தது. ஆனால் புதிதாக வந்த மனேஜர்

“ஏன் ஓய் லேற்றாகினது...?”

“காலையிலேயே வேலைக்கு வரவேணும் என்பது உனக்குத் தெரியாதா?”

வேலுவின் செவிப்பறையில் தாக்கியதை போன்று இருந்தது.

“வேலு... வேலு... வேலு...”

அந்த குரல் ஒலி வேலுவுக்கு பழக்கமானதே. அவனது வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள வீட்டு கருணாவின் குரல் அது.

“வேலு கெதியா வீட்டுக்குப் போ... உனது சின்ன மகள்...”

வேலுவுக்கு அந்த சொற்களைக் கேட்டவுடன் தான் இருப்பது எங்கே என்பது கூட

மறந்து போயிற்று. தனது வாழ்க்கையில் எதிர்பார்த்திருந்த மிகவும் மகிழ்ச்சிகரமான செய்தி அது. உடனடியாக அலுவலக அறைக்குச் சென்ற வேலு “மனேஜர் துரை, நான் வீட்டிற்குப் போறேன். பின்பு விபரம் சொல்றன்.”

கூறிய வேலு கெதி கெதியாக வீட்டிற்கு போனான். அவன் வீட்டிற்குச் சென்றபோது அயலில் வசித்த பெண்கள் செய்யவேண்டிய அனைத்தையும் செய்து முடித்திருந்தார்கள்.

“வேலு நீ பயப்பட வேண்டாம். இங்கை இருந்து கொண்டு நாங்கள் எல்லாவற்றையும் உனக்காகச் செய்யிறம்”

சிறியாபதியின் கருணையோடு கூடிய சொற்கள் வேலுவுக்கு மிகுந்த தெம்பைக் கொடுத்தன.

சிங்கள சம்பிரதாயங்களுக்கு அமைய அந்த மூன்று நாட்களுக்குள் அனைத்துமே நிகழ்ந்தன. குண்டுமணி இப்பொழுது ‘பெரியபிள்ளை’ ஆனால் அந்த மகிழ்ச்சி விரைவில் துக்கமாக மாறும் என்று வேலுவோ வேறு யாருமோ நினைக்க வில்லை. வழக்கம் போன்று வேலைக்குச் சென்ற வேலுவை மனேஜர் துரை கூப்பிட்டார்.

“வேலு நீ நாலு நாட்கள் வேலைக்கு வரவில்லை. வேலைக்கு ஆட்கள் குறைந்தால் இங்கை நாங்கள் எப்படி வேலை செய்யிறது? உன்ரை மகள் பெரிசாகினால் நாங்கள் என்ன செய்யிறது? மற்றது உனக்கு இருக்கிற துக்குச் சரியான இடம் இல்லை. அப்படி இருந்தும் பெரிய கொண்டாட்டம்!”

“இன்றையிலிருந்து உனக்கு வேலை இல்லை. உனக்கு இங்கே வேலை இல்லை. உனக்கு குடுத்திருக்கிற வீட்டையும் நீ இருக்க முடியாது. இன்றையிலிருந்து இருக்கிற எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு போற இடத்துக்குப் போ”

மனேஜர் துரை சொல்லிக் கொண்டே போனார். அந்தச் சப்தத்தினால் ஊழியர்கள் அனைவரும் கிட்ட வந்தார்கள். வேலு மிகவும் அந்தரித்துப்போனான். ஆனால் எப்பொழுதுமே உறுதியாகப் பேசும் பண்டார அந்த வேளையில் முன்னே வந்தான்.

“அப்படி வேலையிலிருந்து தடை செய்ய ஏலாது. வேலு தமிழனாக இருந்தாலும் எங்களோடே ஒன்றா வேலை செய்த ஒருவன்.”

அயலில் வசிக்கும் இளைஞர்கள் அப்பொழுது அந்த இடத்திற்கு வந்தார்கள்.

“மனேஜர் துரை வேலுவை வேளையில் இருந்து நீக்குவதை விடமாட்டோம். நீங்கள் வந்த நாளில் இருந்து வேலுவுக்கு கெட்டதுகள் தான் செய்தீர்கள். இப்ப வெளியே போடுவதற்கு ஆயத்தமாகின்றீர்கள்”.

ஆயினும் மனேஜர் தீர்மானத்தை மாற்றிக் கொள்ளவில்லை வேலுவின் கணக்கில் இருந்த மீதிப் பணத்தையும் வேலைநீக்க கடிதத்தையும் அவன் கையில் கொடுத்தார். வேலுவில் இரு விழிகளில் இருந்தும் கண்ணீர் பெருக் கெடுத்தது. அவன் விம்மி விம்மி அழுதான்.

உடனடியாக செயற்பட்ட பண்டார தென்னத்தும்புக் குவியலின் மேலே ஏறி அனைத்து ஊழியர்களிடம் உரையாற்றினான். “சகோதரர்களே எங்களோடு ஒன்றாக வேலை செய்து ஒன்றாகச் சாப்பிட்ட வேலுவை வேலை யானின்றும் நீக்குவதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது. அதே போன்று இந்த கொடிய மனேஜரை விரட்ட வேண்டும். முன்னர் எங்களோடு இருந்த

தங்கமான மனுசனை வரவழைக்க வேண்டும்”

அனைவருமே அவனுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கினார்கள். மூன்று நாட்கள் அவர்கள் தும்புத் தொழிற்சாலைக்குப் பக்கத்தில் உள்ள தெருவில் உட்கார்ந்திருந்து ஆர்ப்பாட்டம் செய்தார்கள். வேலுவும் அங்கு முக்கிய இடம் வகித்தான். ஐந்தாம் நாள் தும்புத் தொழிற் சாலையின் உரிமையாளர் வந்தார்.

“ஊழியர்களே இன்று தொடக்கம் நீங்கள் அனைவரும் வேலைக்கு வாருங்கள். எவருமே வேலை நீக்கம் இல்லை. வேலு மற்றைய நாட் களைப் போன்று வேலைக்கு வரலாம். இனிமேல் எந்தவித தொந்தரவும் யாருக்கும் ஏற்பட மாட்டாது

நீங்கள் அனைவரும் கேட்டுக் கொண்ட முன்பிருந்த ஜயரத்ன மேனேஜர் நாளையில் இருந்து இந்த தொழிற்சாலைக்கு வருவார்”

வேலு உடனடியாக பண்டாரவைத் தூக்கிக் கொண்டான். அவனது கண்களின் மீண்டும் கண்ணீர் நிறைந்தது. அது துக்கத்தினால் அல்ல, சந்தோசத்தினால்.

“இச்சகம் இருக்கும் வரை உங்கள் அச்சகம் நிலைக்கும்” - கவிஞர் வைரமுத்து

யுனி ஆர்ட்ஸ் [பிறைவேட்ட] லிமிடெட்

(அச்சுக்கலையின் ஆலயம்)

தமிழ், சிங்கள, ஆங்கில கணனி வடிவமைப்பு மற்றும் அச்சவேலைகள்

- * அழைப்பிதழ்கள்
- * நூல்கள்
- * வீளம்பர பதாகைகள்
- * கலண்டர்கள், டையர்கள்
- * அரங்கேற்ற அழைப்பிதழ்கள்
- * ஞாபகார்த்த மலர்கள்
- * அரங்கேற்ற மலர்கள்

48B, புளுமெண்டால் வீதி, கொழும்பு 13.

தொலைபேசி : 011 2330195, 011 2478133

தொலைநகல் : 2330195. மின்னஞ்சல் : unieart@sltnet.lk

கிளை :

யுனி ஆர்ட்ஸ் என்டர்பிரைசஸ்

இந்திய திருமண அழைப்பிதழ்கள் மற்றும் கலைப் பொருட்கள்

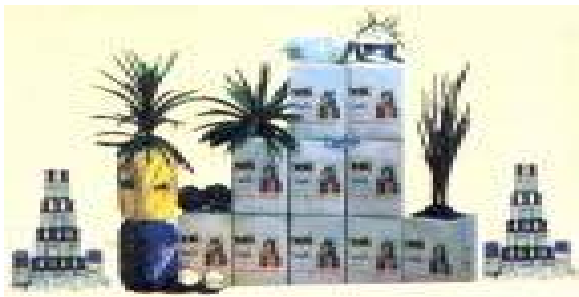
இல. 4, வவசற் பிளேஸ், கொழும்பு 6. தொலைபேசி : 2582827

FOOD FLAVOURS & FOOD COLOURS

, VANILLA , MANGO , PINEAPPLE , BANANA
, STRAWBERRY , APPLE , LEMON , CHOCOLATE
, BUTTERSCOTCH , CARAMEL , MILK , APRICOT
, ORANGE , MARIE , NICE , BUTTER

Non alcoholic

All other Food Flavours, Colour Powders, Liquid Colours are available

We Bring You the World Class Flavours
For all Your Delicious Moments

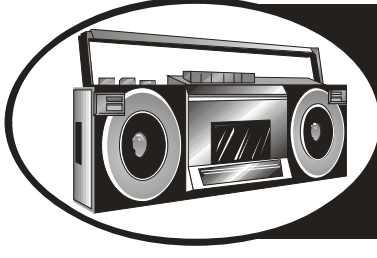

*A Real
Taste*

FLAVOR SOLUTION

for unbounded flavouring needs

23,1/32 FA Plaza Complex,
Sea Street,Colombo 11, Sri Lanka.
Tel 2394972 Fax 5369743
Contact 0773147055 Priyantha
www.flavorsolution.net

திரைமறையுக் கலைஞர்கள் ஓர் அனுபவத் தொகுப்பு எஸ். நடராஜன்

30 வருடங்களுக்கு மேலாக ஒலிபரப்புத் துறையிலும் 20 வருடங்களுக்கு மேலாக ஒளிபரப்புத் துறையிலும் பணியாற்றி வருபவர் S. நடராஜன் இலங்கை வானொலியில் அறிவிப்பாளராக, செய்தி வாசிப்பவராக, நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராக, வானொலி மாமாவாக அரும்பணியாற்றிய அவர் ஆலய கும்பாபிஷேகம், தேர்த் திருவிழா என்பனவற்றின் நேர்முக வர்ணனையாளராகவும் இருந்துள்ளார்.

ரூபவாஹினியின் “ஐ” அலைவரிசையிலும் செய்திவாசிப்பவராக இருந்து இப்போது சைவ நீதி நிகழ்ச்சிக்குப் பங்களிப்பைச் செய்து வருகின்றார்.

இரு ஊடகங்களினது செய்திப் பிரிவுகளில் தொடர்ந்தும் அவரது சேவை இருந்து வருகிறது.

சு II தாரணமாக எந்தவொரு பதவிக்கும் தகைமைகளை கொண்டவர்களுையே நியமிக்கும் வழக்கம் முன்னர் இருந்தது. போட்டிப்பரீட்சை, நேர்முகப் பரீட்சை என்பனவற்றை உரிய முறையில் நடத்துவதன் மூலம் அதிகாரிகள் இதனைப் பூர்த்தி செய்தார்கள்.

தேசிய வானொலி நிலையமொன்று ஒலிபரப்பும் தரமான நிகழ்ச்சிகளின் முக்கியத் துவத்தையும், நேயர்களுக்கு அதனை வழங்கும் அறிவிப்பாளர்களின் செயற்திறனையும் நன்கு உணர்ந்திருந்த வானொலி அதிகாரிகள், அறிவிப்பாளர்களைத் தெரிவு செய்வதற்கான நேர்முகப்பரீட்சையை நடத்தும் குழுவை அமைப்பதிலும் கூடிய கவனம் செலுத்தினார்கள். இலங்கை வானொலியின் பணிப்பாளர் நாயகம், மூன்று சேவைகளினதும் பணிப்பாளர்கள், நிர்வாக அதிகாரி ஆகியோரைத் தவிர தமிழ் நாட்டின் வானொலி நிலையமொன்றின் அதிகாரி ஒருவரும் விசேடமாக அழைக்கப்பட்டு இந்தத் தெரிவுக் குழுவில் இடம் பெற்றிருந்தார். கலை, கலாசாரம், சமயம், விளையாட்டு, இயல், இசை, நாடகம், சமகால நடப்பு விவகாரங்கள், அரசியல் உட்பட பலதரப்பட்ட அம்சங்களில் கேள்விகள் கேட்கப்படுவது வழக்கம். விண்ணப்பதாரரின்

கல்வியறிவு, பொது அறிவு, பல துறைகளிலும் அவர் பெற்ற அனுபவம் என்பனவற்றை மதிப்பீடு செய்வதில் அவர்கள் தீவிர கவனம் செலுத்தினார்கள். காலை 5.00 மணி தொடக்கம் இரவு 10.30 வரை தமிழ் ஒலிபரப்பை நடத்தக் கூடிய திறமை இருக்கிறதா? என்று மதிப்பிட்டார்கள். இத்தகைய நேர்முகப் பரீட்சை ஒன்றுக்குத் தோற்றி அதில் சித்தியெய்துவதே ஒரு சாதனை தான். நேர்முகப் பரீட்சையிற் சித்தியடைந்ததையடுத்து பயிற்சிக்கான அழைப்புக் கடிதத்துடன் தமிழ்ச் சேவைப் பணிப்பாளர் கலாநிதி K. S. நடராஜா முன்னிலையில் நின்றதும், வானொலி நிலையத்தின் சில கட்டுப்பாடுகள் பற்றி விளக்கிக் கூறினார். எந்த ஒரு விடயத்திலும் 100க்கு 100சதவிகிதம் பூரணத்துவம் இருக்க வேண்டும் என்றும், ஒலிபரப்பின் போது ஒரே ஒரு தருணம் தான் கிடைக்குமென்றும் அந்த ஒரு தருணத்தில் சரிவர நடந்து கொள்வதே புத்தி சாலித்தனம் என்றும் கூறினார். அந்தத் தருணத்தை இழந்துவிட்டால் அல்லது அப்போது தவறிழைத்து விட்டால், அதையிட்டுப் பின்னர் கவலைப்படுவதில் எந்தவித பயனும் இல்லை என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார். எனக்குப்

பயிற்சியளிக்கும் பொறுப்பு அறிவிப்பாளர் வீ. ஏ. கபூரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. சமீபத்தில் காலஞ் சென்ற அவரது ஒலிபரப்புத் திறமை பற்றி பலர் ஏற்கனவே கட்டுரைகளை வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் வகையிலும் பத்திரிகைகளில் கட்டுரைகள் வெளியாகி இருந்தன. நேயர்கள் அதிசயிக்கும் வகையில் தமிழை - தமிழ் மொழி மரபுக்கேற்ப பேசிய சிறந்த முஸ்லிம் அறிவிப்பாளர் அவர். இப்போதுள்ள வானொலி நிலையங்கள் போல, இலங்கை வானொலியில் ஒலிபரப்பின் போது அறிவிப்பாளர்கள் எவரும் தாங்கள் நினைத்தபடி பேசிவிடமுடியாது. ஒலிபரப்பு ஆரம்பிக்கும் காலை 5.00 மணியிலிருந்து ஒலிபரப்பு நிறைவு பெறும் 11.00 வரை இடம் பெறும் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியினதும் ஆரம்ப அறிவிப்பு தேவை ஏற்படுமானால் இடை அறிவிப்பு நிறைவாக இறுதி அறிவிப்பு என்பனவெல்லாம் தட்டச்சில் பதிவு செய்யப்பட்டு, ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிக்கும் பொறுப்பான அதிகாரியின் கையொப்பத்துடன் தமிழ் நிகழ்ச்சி அதிகாரியின் அங்கீகாரத்துடன் கூடிய ஒலிபரப்பு அட்டவணை அறிவிப்பாளரிடம் கையளிக்கப்படும். இதனை Cue Sheet என்று குறிப்பிடுவார்கள். நற் சிந்தனைகள், பக்திப் பாடல், திரை இசை, மெல்லிசைப்பாடல், குரல் வகை, கிராமசஞ்சிகை, நாடகம், சிறுவர் நிகழ்ச்சி, இசைக் கச்சேரி, உரைச்சித்திரம், இசைச் சித்திரம், நேர்காணல் போன்ற சகல நிகழ்ச்சிகளுக்கும்மான அறிவிப்புக்கள் அதில் பதிவு பெற்றிருக்கும். அதில் மாற்றம் செய்யும் அதிகாரம் அறிவிப்பாளருக்குக் கிடையாது. தாம் நினைத்தபடி பேசிவிடவும் முடியாது. தேசிய சேவைக்கென ஒரு மரபு இருந்தது. அது பாதுகாக்கப்பட்டது. பயிற்சியளித்த வீ. ஏ. கபூர் சில ஆலோசனைகளைக் கூறினார்.

“வர்த்தக சேவையில் அறிவிப்பின் போது இடம்பெறும் அழுத்தம் தேசிய சேவைக்குத் தேவையில்லை. சாதாரணமான அதே சமயத்திற் தெளிவான அறிவித்தலே போதுமானது. தயாரிக் கப்படும் நிகழ்ச்சியை வானொலி நேயர்களுக்கு அறிவிக்கும் மாபெரும் பொறுப்பு உங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. அதைச் சிறப்பாக - மற்றவர்கள் பாராட்டத் தக்கவகையில் - நிறைவேற்றுவதிற்தான் உங்களது திறமை உள்ளது.

இதனை எந்தப் பல்கலைக்கழகத்திலும் படித்து பெற்றுக் கொள்ள முடியாது” என்றெல்லாம் கூறினார்.

கலையகத்தினுள் ஒலி வாங்கியின் முன்னால் என்னை இருக்கச் செய்து, ஏற்கெனவே குறிப்பிட்ட அறிவிப்பாளருக்கான பிரதியைத் தந்து முதல் மூன்று அறிவிப்புக்களையும் செய்யும்படி கூறிவிட்டு அடுத்த அறையிலிருந்து அவர் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். காலை நேர ஒலிபரப்பு ஆரம்பமாவதற்குரிய அறிவிப்பாக அது இருந்த படியால் :-

வணக்கம்

இலங்கை வானொலி

தேசிய ஒலிபரப்பு

நேரம் - 5.00 மணி ஆகிய 3 சொற் தொடர் களே அதில் இருந்தன. “அறிவிப்பாளர்” என்ற எனது அபிலாட்சையை நிறைவேற்றும் உன்னத தருணம் இதோ! எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்று நினைத்து, எனது முழுத்திறமையையும் அவர்களது ஆலோசனைகளையும் உபயோகித்து இந்த அறிவிப்புக்களைக் செய்தும் அவர் திருப்தி அடையவில்லை. அமைதியான காலை நேரம் என்பதனால், அறிவிப்பாளர் குரலிலும் அமைதித் தன்மை காணப்பட வேண்டும் என்று கூறினார்.

வணக்கம் என்பது கன்னத்தில் அறைந்தது போலவும் இருக்கக்கூடாது. அதே சமயத்தில் மிகவும் பணிவாகவும் இருக்கக் கூடாது. ஒருவரை ஒருவர் முகமன் கூறி வரவேற்கும் போது காட்டும் மரியாதையான தொனியே போதுமானது என்று குறிப்பிட்டார். நேரம் 5.00 மணி என்று அறிவிக்கும் போது கூட, எந்தவித மிகைப்படுத்தலோ, உரத்துக் கூறுவதோ இடம் பெறக் கூடாது என்பது அவரது கருத்தாகும். வீண் அழுத்தங்கள் தேவையில்லை என்றார். இந்த 3 வசனங்களையும் மீண்டும் மீண்டும் அறிவிப்புச் செய்து அவரின் முழு அளவிலான மன நிறைவைப் பெறவே 30 நிமிடங்கள் எடுத்தன. இசைத்துட்டு நிகழ்ச்சி, சிறுவர் நிகழ்ச்சி, நாடகம், இசைக் கச்சேரி, கிராம சஞ்சிகை, இசைச் சித்திரம், உரைச் சித்திரம் உட்பட சகல நிகழ்ச்சிகளுக்கும்மான அறிவிப்புக்களைச் செய்வதில் விரிவான பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது.

எந்த ஒரு நிகழ்ச்சியையும் உரிய முறையில் சரிவர அறிமுகப்படுத்துவதிலேயே நிகழ்ச்சியின் வெற்றி தங்கியுள்ளதென்பது அவரது கருத்தாகும். அந்த வகையில் அறிவிப்பாளரினது பங்களிப்பின் உன்னத நிலையை அவர் சுட்டிக் காட்டினார்.

வானொலி நிகழ்ச்சிகளிற் கூடிய நேரத்தைக் கொண்டுள்ளவை கர்நாடக இசைக் கச்சேரிகளாகும். சாதாரணமாக 30 நிமிடங்களிலிருந்து 1 1/2 மணி நேரம் வரை இசைக் கச்சேரிகள் ஒலிபரப்பாவது வழக்கம். இலங்கையை அல்லது தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த சிறந்த கலைஞர்கள் பங்குபற்றும் போது அதன் சிறப்பை இலகுவில் கூறிவிட முடியாது. அதிகாரிகளும், நேயர்களும் ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கும் நிகழ்ச்சி என்பதனால் அதற்கு முக்கியத்துவம் அதிகம். அவ்வாறான நிகழ்ச்சியில் அறிவிப்பாளரின் பொறுப்பும், கடமையும், பங்களிப்பும் இன்றியமையாதவை.

கர்நாடக இசைக்கச்சேரி என்றால் பாடகரின் பெயர், பக்கவாத்திய கலைஞர்களின் பெயர்கள் என்பன மேலே தரப்பட்டு அடுத்ததாக அவர் பாட இருக்கும் பாடல்களின் விபரங்கள் தட்டச்சில் பதிவு செய்யப்பட்டு எங்களிடம் தரப்படும். பாடலின் முதற்சொல், இராகத்தின் பெயர், தாளவிபரம் என்பன ஒரே வரியில், பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கும். அவற்றில் - இது தான் கீர்த்தனம்; இது - இராகம்; இது - தாளம் எனப்பகுத்தறிவதற்கு ஓரளவு கர்நாடக சங்கீத அறிவு தேவை. “ராம நீ சமான மெவரு” போன்ற தெலுங்கு கீர்த்தனைகளையும், “கர்நாடக தேவகாந்தாரி” போன்ற இராகங்களையும் “கண்டஜோதி திரிபுடை” போன்ற தாளங்களையும் சிறந்த முறையில் அறிவிக்க ஓரளவு சங்கீத ஞானம் அவசியம். பிழையாக அறிவித்துவிட்டால், கலையகத்துக்குள் இருக்கும் கலைஞரின் முகம் கோணுவதை தவிர அவரது அன்றைய கச்சேரியும் பாதிக்கப்படக்கூடும். வானொலி மூலம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான நேயர்களின் கண்டனக் கடிதங்களும் வரலாம். சக அறிவிப்பாளர்களின் கேலிக்கும், நிகழ்ச்சி தயாரிப்பாளர் போன்ற உயர் அதிகாரிகளின் கண்டனங்களுக்கும் நாம் ஆளாக வேண்டியிருக்கும்.

ஒரு விதவையின் பாடல்

-பிரமிளா செல்வராஜா
ஊவாகட்டவளை, ஹாலி - எல.

சற்றென்று பற்றிக்கொள்ளும்
பதட்டத்தின் எதிரால்
பார்வைக்குள் தேல்க்விட
அலைமோத்தீதியும்
ரகசயத்தேடல்...

அழுத்திப்பிடிக்கும்
மீறப்பார்க்கும் இதயத்துடிப்பில்
காமம் கலந்த காதல் பசியின்
அத்துமீறிய
அவசியநாடல்...

நாணம் அறுத்து விலகல் மறுத்து
நொடிகள் கடத்துமீ
அன்புச் செறிவில்
பரிவுத்தகப்பின்
ஏகாந்தவாடல்...

சுற்றும் தவிர்த்த கூலில் அமைத்து
ஓரங்கவாசியாய் சற்றே தனித்து
கவிழும் இமைகளுக்கும்
நீடலாடும் நனைவுகளின்
உக்கிரச்சாரல்...

நெருங்கிலரும் தூர்த்தனர்த்தம்
பரிசுக்கும் பரிதாப்பார்வையின்
தொக்குநிற்கும் நீசலேட்கையின்
துச்சமான
விண்ணப்பக்கோரல்...

ஆழமான எதிர்பார்ப்பு
சீதரலுடன் திசைமாற
அவஸ்கையின் ஒடுங்கலுடன்
பேதலத்து கொதிக்கின்றது
ஒரு விதவையின்
வேதனைக்கதரல்...

எனக்கு வயசு இருபத்துநாலு. வாழ்க்கையே வெறுத்துப்போயிடிச்சு. நாமெல்லாம் ஏன்தான் வாழறமோண்ணு தோணுறது. வாழ்க்கை வெறுத்துப் போயிடிச்சுண்ணு சொல்றதுக்கு இது சின்ன வயசுதான். ஆனா வாழத்தொடங்கிற வயசு தாண்டிக்கிட்டே போகுதில்லையா? நாளைக்கோ மறுநாளா... அடுத்து வருசமோ எந்தவித மாறுதலுமே நம்மளோட வாழ்க்கையில் வரப்போறதுக்குச் சான்சே இல்லைன்னு தெரியப்போ இப்ப வாழறதே வெறுப்பாயி டிச்சுன்னு சொல்லாம வேறெப்படிச் சொல்றதுங்க?

எப்படியெல்லாமோ வாழணுமெண்ணு கனவு கண்டேன். நான் மட்டுமா? அப்பா, அம்மா, மாமாமார், சித்திமார், சொந்தக்காரங்க எல்லாருமே... எல்லாருமே எண்ணினது நாங்கெல்லாம் நாங்கெண்ணா நானும் என்னோட தங்கச்சியும் தம்பிமாரும் மிச்சம் ஒசத்தியா வாழுவம் எண்டுதான். சின்னப்பசங்களா நாங்கெல்லாம் ஸ்கூலுக்குப் போறப்பவே எங்களையெல்லாம் டாக்டராவும், எஞ்சினியராகவும், எதுக்குமே தர்க்கம்பன்ற என்னோட சின்னத்தம்பி அதாங்க மோகன வக்கீலாவும் வருவோமுண்ணு சொந்தக்காரங்க எல்லாருமே சொல்லிக்கிட்டிருந்தாங்க.

சிலோன்ல மட்டக்களப்புத்தாங்க எங்க ளோட சொந்த ஊரு. அம்மா வசதியான குடும்பத்துப்பெண்ணு அப்பாவுக்கு நல்ல ஜொப்ப. அப்பெல்லாம் மாசாமாசம் வர்ரசம்பளத்த விட ஒவ்வொருவரும் கட்டுக்கட்டா அப்பா காசு கொண்டு வருவாராமுண்ணு அம்மா அடிக்கடி னெல்லிக்கிட்டிருப்பாங்க ஊரிலேயே எங்கட வீடுதான் பெரிய வீடு. என்னங்க

நான் சிலோன்ல மட்டக்களப்பு எங்களோட ஊரன்னு சொல்றேன் ஆனா நான் பேசறப்போ என்னோட தமிழ் வித்தியாசமாயிருக்கேன்னு பாக்கிறீங்களா?

எப்பவாச்சும் இருந்துட்டு லண்டன்லயோ, கனடாவிலயோ இல்லாட்டிப்போனா சிலோன்லயோ இருந்து மெட்றாசுக்கு வர்ர எங்களோட சொந்தக்காரங்களும் அப்பிடித்தாங்க கேக்குறாங்க. ஆனா லண்டன்ல கனடாவிலேர்ந்து வர்ர சின்னப்பசங்களவிட நாங்க பரவால்லீங்க. அவங்க சிலருக்கு எந்தத் தமிழும் புரியவே இல்லீங்க. இங்க வந்ததினால எங்களோட தமிழ் இப்பிடியாகிப்போச்சி. என்னங்க பன்றது? வாழற இடத்தோட வாசனைதானுங்களே வார்த்தையிலேயும் வரும்.

ஏனுங்க, எத்தினியோ இலட்சம் தமிழ்க் கொழந்தைங்க இப்படித் தமிழே தெரியாம வெளிநாடுகள்ள இருக்காங்களாமே! கனடாவுல, பிரான்சில, ஜேர்மனியில, இங்கிலண்ட்ல, ஆஸ்திரேலியாவுல, நோர்வேல, டென்மார்க் லண்ணு எத்தினியோ நாட்ல தமிழே தெரியாம தமிழ்ப் புள்ளைங்க இருக்காங்களாமே. அப்பிடென்னா இன்னும் கொஞ்சக்காலத்தில அந்த ஊருகள்ள எல்லாம் தமிழே இல்லாமப் போயிடுச்சின்னா அவங்கெல்லாம் தமிழரே இல்லைன்னு ஆகிடுமாங்க?

தொகுதி
பண்ணல்

பாடும்மீன் சு. ஸ்ரீகந்தராசா

ஏங்க நான் தெரியாமத்தான் கேக்கிறனுங்க, சிலோன்ல பிரச்சினையால கொல்லப்பட்டு அழிஞ்சுபோன தமிழ்கள விட, வெளிநாடு களில தமிழ்க் கொன்னுட்டு தமிழரா இல்லாமப் போன தமிழங்க எத்தினியோ மடங்கு அதிகம் வருமில்லீங்களா? அது ஆயிரக்கணக்கு. இது லட்சக்கணக்கில்லீங்களா? அப்பிடின்னா, நம்ம ஜாதி சிலோனவிட வெளிநாடுகளான் வேகமா அழியுதுன்னு வச்சுக்கலாமா? அதானுங்களே நெஜம்.

எனக்கு ஏழுவயசிலேயே நாங்க மெட் றாசுக்கு வந்துட்டோமா அதனால் மெட்றாஸ்

பாசையே பழகிடுச்சி. சிலோன் தமிழ் மறந்துடிச்சி. நீங்களே பாருங்களேன் இங்க வர்வங்க எல்லாம் சென்னைன்னுதான் சொல்றாங்க. ஆனா நாங்க மெட்றாஸ்ன்னு தான் சொல்றமுங்க. நாங்கள் என்னங்க? மெட்ராஸ்காரங்க எல்லாருமே அப்படித்தானே சொல்றாங்க. சென்னைன்னு யாருமே சொல்ற தில்லீங்களே. சென்னை, சிங்காரச்சென்னை அப்படி இப்படின்னு எங்கையாச்சும் போஸ்டர் களில அப்பப்ப எழுதி ஒட்டியிருப்பாங்க அவ்வளவுதானுங்க.

சரி என் கதைக்கு வர்றனுங்க. அம்மாவோட பொறந்தவங்க ஆம்பிளைங்க அஞ்சுபேர். பொம்புளைங்க நாலுபேர். அம்மாவோட பத்து. ஆமாங்க பெரிய குடும்பந்தானுங்க. என்னோட சின்ன மாமாவ ஒருநாள் பொலிஸ் வந்து புடிச்சிட்டுப் பொயிடிச்சு. ஏதோ பசங்களோட மீட்டிங்கில இவரும் கலந்துக் கிட்டாரா முன்னு. ஆனா அடுத்த நாளே றிலீஸ் பண்ணிட்டாங்க.

அந்நேரம் சிலோன்ல பெர்சா புறொப்ளம் ஒண்டு மில்லீங்க. அப்பதானாம் ஆரம்பக் கால மாம். ஆனா என்ன நடந்ததோ எனக்குத் தெரியலீங்க அம்மாவும் அப்பாவும் எங்க ளையும் கூட்டிக்கிட்டு இங்க வந்துற்றாங்க. அதுக்கப் புறம் அங்கே பெரிய பிரச்சினை யெல்லாம் நடந்துச்சாம். அப்பப்ப கேள்விப்படுவம். எங்களோட வீடெல்லாம் எரிச்சிட்டாங்களாம். அம்மம்மாவும் இங்கே வந்து எங்களோட சேர்ந்திட்டா. சரியாக் கஷ்டப்பட்டுத்தான் வந்தவவாம். மாமாமார் சித்திமார் எல்லாரும் ஒண்

ணொண்ணா லண்டனுக்குப் போய் அங்கயே செட்டிலா யிட்டாங்க. நாங்க மெட்றாஸ் காரங்களாயிட்டம். எனக்கெண்டா ஊருக்கு ஒரு வாட்டியாவது போய்ப் பார்க்கணுமுண்ணு சரியான ஆசை. எப்பிடிப் போறது? பாஸ்போட் வேணுமே. ஏங்களுக்கு அந்த பாஸ்போட்டுமில்ல. இந்தப் பாஸ்போட்டுமில்லீங்களே.

இங்க மெட்றாஸ்ல சந்தோசமாகத்தான் இருந்தம். ஆனா சும்மா இருக்கப்பிடிக்காத அப்பா லண்டனுக்குப் போனார். மாமாவங்க ஆசை காட்டி கூப்பிட்டு எடுத்தாங்க. அத்தோட அவர் போனா எங்களையும் அப்புறமா எடுத்துக் கலாமேயெண்ணுதான் அப்பா நெனைச்சாரு. எத்தினையோ வருசத்துக்கப்பறம்தான் அவருக்கு அங்க பேமனன்டா இருக்க பெமிசன் குடுத்தாங்க. அதுக்கப்பறமா போன மூணு வருசத்துக்கு முன்னாடி அம்மாவும் லண்டனுக்குப் போயிட்டாங்க. நாங்க உடனே போக முடியாதாம். அதுக்கு ஸ்பொன்சர் பண்ணனுமாம். பண்ணியாயிடிச்சு அப்பிடின்னு ஒரு நாள் அப்பா சொன்னார்.

லண்டன் போகப்போறமெண்ட ஆசையில் நாங்க இருந்தோம். எங்களோட பிரண்டஸ், பக்கத்துவீட்டுக்காரங்க எல்லோருக்கிட்டயும் நாங்க லண்டன் போகப் போறோமுண்ணு சந்தோசமாச் சொல்லிக்கிட்டேயிருந்தோம். ஒரு நாள் திடீரெண்டு அம்மா போன்ல அழுதா. அப்பா செத்துட்டாராம். எல்லாமே முடிஞ்சுபோயிடிச்சு. அப்பா எங்கமேல உயிரையே வச்சிருந்தார். இப்ப அவரோட உசிரே போயிடுச்சி. என்னால தாங்கிக்கவே முடியல. அப்பா செத்த அப்புறமும் அம்மா இங்கே வரல்ல. அங்கேயே தங்கி கிட்டாங்க. மாமாவங்க எல்லாரும் அங்க இருக்கிறாங்கல்லியா அவங்க சொல்றாங்களாம் அம்மா லண்டனவிட்டு இப்ப வந்தா அவவுக்கு அந்த நாட்டு சிற்றிசன் குடுக்கமாட்டாங்களாம் சிற்றிசன் எடுத்ததுக்கு அப்புறம் வருவாவாம். அதுக்கு இன்னும் எத்தின வருசமாகும்? யாருக்குமே தெரியல. எனக்கு எதுவுமே புரியலீங்க. என்னன்னவோ எல்லாம் சொல்லிக்கிட்டேயிருக்காங்க.

நான் இங்க யூனிவசிட்டி டிகிரி முடிச்சிட்டேன். ஜொப் எடுக்கலாமுன்னா உங்களுக்கு இங்க இருக்கிறத்துக்கு விசா இருக்காங்கிறாங்க. சிலோனுக்கே திரும்பிப் போகலாமுன்னா அங்க இன்னும் பிரச்சினை முடியல்லியாம். புதுசுபுதுசாப் பிரச்சினை வந்துகிட்டேயிருக்குதாம். திரும்பவும் சண்டை தொடங்கப் போகுதாம். அப்பிடி இல்லைன்னாலும் அங்க போனா எங்களுக்கு அங்க யாருமே இல்லீங்களே.

தினம் தினம் காலை எழும்புறதும் டீவி பாக்கிறதும் சமைக்கிறதும் சாப்பிடுறதும் அப்புறம் இரவானாப் படுத்துத் தூங்கிறதும் இப்பிடியே காலம் ஓடிக்கிட்டிருக்கு. சொந்த நாட்டுக்கும் போக முடியல்ல. வந்த நாட்டிலயும் வாழமுடியல்ல. அம்மாவும் மாமாக்களும் இருக்கிற அந்த நாட்டுக்கும் எங்கள எடுக்க முடியல்ல. எத்தினையோ மாமாமாருங்களும் அத்தைங்களும் இருந்தும் யாருமே எங்களோட எதிர்காலத்தைப்பற்றி எண்ணிப்பாக்கல. அதுக்கெல்லாம் அவங்களுக்கு மனசு இருக்குதோ இல்லையோ நேரம் இல்ல.

அப்பாவும் உயிரோட இல்ல. அம்மாவும் எங்களோட இல்ல. அம்மாவுக்கு லண்டன் சிற்றிசன் எங்களைவிடப் பெரிசாயிடுச்சு. அவங்களுக்கு அது கிடைச்சா எங்களோட வாழ்க்கை நல்லாயிடும் எண்டு அம்மா நினைக்கிறா. அவவாலயும் எந்த முடிவும் எடுக்க முடியல்ல. வாழற வயசு போனப்புறம் அது கிடைச்சென்ன கிடைக்காட்டியென்னங்க? அதனாலதானுங்க எனக்கு வாழவே பிடிக்கல்ல. வாழ்க்கையே வெறுத்துப் போயிடுச்சு. இப்ப ஒத்துக்கிறீங்களா? எனக்கு, எனக்கு மட்டுமில்லீங்க என்னையப்போல் எத்தினையோ ஆயிரம் பசங்களுக்கு எங்கபோறதுன்னு தெரியாம என்ன செய்யறதுன்னு தெரியாம வாழ்க்கையே வெறுத்துப்போயி திசையே தெரியாம லைப் ஓடிக்கிட்டிருக்குண்ணு?

சரிங்க டைம் இப்ப எட்டாயிடுச்சி. டீவியில டெலி ட்றாமா மெகாதொடர் ஒண்ணு போகப் போவதுங்க. பாக்கணுங்க. வேறென்னதான் செய்யறதுங்க?

பல்லி புணர்ந்த மனிதக் குறிப்புகள்!

-மும்தாஸ் ஹபீஸ்

நண்பனே!

அங்கே, எதைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறாய்
வாழ்க்கையை -

அப்போது தோன்றுவது?!

எனது கடைசி மூச்சுக்களைத் தான்!

செம்மணியைச் சொல்கிறாயா

அதுவொரு கோப்பை தேநீருக்குள்

மிதிக்கிறது.

ஈ அல்லது நிலா!

இல்லை, எனது எதிர்காலத்தைத் தான்

தேடித் தருகிறேன், கொஞ்சம் பொறு!

வேண்டாம்.

அப்போ -

எனது முத்தத்தை மட்டும் தேடிக் கொடு; அது
போதும்.

நீ எதைச் சொல்கிறாய்?

எனது தெருவிலே -

நிலவு கருகி விழுந்ததைத் தான்

உனது பார்வையை முடுக்கு;

தெரு ஒளிரும்

ஒளிருமா? எரியுமா?

எரியக்கூடாது

எரிந்தால் வெளிச்சம் அதிகம் என்கிறார்களே!

வேண்டாம்; அது விடுதலையாகாது!

அவசரமாக வா!

எனது பேனா முனைக்குள்

ஏதோவொன்று குமுறுகிறது!

கொஞ்சம் பொறு;

கால்களைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

உனது-

'நாளை'த் தேடிக் கண்டெடுத்தேன்

வேண்டாம்; கசந்துவிட்டது; தூக்கி எறிந்து

விடு.

நீ வாழ்வது?

தெரியல்ல; எதுவும் தெரியல்ல!

மழைத் தூறல் தெரிகிறது...

மழையா -

ஆமாம்! அப்படித்தான் என்று நினைக்கிறேன்.

கறுப்பா... சிவப்பா... அல்லது நீலமா...

தெரியல்ல.

நீலமாக இருந்தா எனது முத்தமும்

அங்கிருக்கும்

சிவப்பாக இருந்தால்...

இப்போதைக்கு நனைய தோணல்ல...

முயங்குதல், இயங்குதல் எல்லாம்

வேண்டாம், அசதியாக இருக்கிறது; கொஞ்சம்

உறங்க வேண்டும்.

வேண்டாம்; அது மரணம் பற்றிய சிந்தனை:

அப்போது புழுதி?

தொலைந்த புல்லாங்குழல்

தொலைந்ததாகவே இருக்கட்டும்!

அப்போ; அது மரணம் பற்றிய

சிந்தனையில்லையா?

இல்லை, நான் சாக விரும்பல்ல.

கவிதை எழுதணும்

உனது தேசத்தைப் பற்றியா?

இல்ல, நான் அந்நியன்!

அப்போ -

எனது மூச்சில்; பூரணை நிலவில்...

நிலவுதானே கருகிவிட்டதே.

இல்ல, அது எனது மூச்சினில் கொஞ்சம்

இருக்கிறது.

நிலவா...

இல்ல, அவள் பற்றிய நினைவு!

இப்போது என்ன யோசனை? கவிதை

பற்றியதா...

இல்ல, சுய நலம் பற்றியது.

சுய நலமா

விஸ்கி விலையேறி விட்டது.

சிவப்பு விளக்குகளையும் அணைத்து

விட்டார்கள்.

அப்போ -

வேளாண்மை தான்

வேளாண்மையா

காளான் பூ வளர்க்க உத்தேசம்.

எங்கே?

எங்கும் தான்
ஏன் இந்த யோசனை
ஏன், மரணம் பற்றிய பயமா?
இல்ல, நாங்கள் கவிதை எழுதுவோம். அதுவும்
காற்றினில்...
காற்றா – வேண்டாம். மூச்சு வாங்கும்
சுதந்திரமில்லை
சரி, ஒண்ணு பண்ணுவோம்
என்ன? கொலையா? கொள்ளையா?
ச்சி; அட போப்பா...
எங்கு போக. வீடுகள் இடிந்து பல காலம்
அப்படியானால்...
இந்த தெருவை மூடிவிட உத்தேசம்
தெருவையா...?
ஆமாம்! வீடு வாசல் எல்லாம் இனி...
வேறு?
சிவப்பு விளக்குகளையும் இங்கே
ஒளிரவிட நினைக்கிறேன்
சிவப்பு விளக்கா...?
ஆமாம்
இருளுக்கு பயமா...
ஏன்?
பசி; எங்களது பசி; எவர்களும் காணாத பசி!
எங்களது பசியை மட்டுமல்ல
அந்த மந்த ஒளியில் இனி வேதனைகள்
எதுவும் காணாமல் போகலாமில்லியா!!!

வளியன் வடுயல்

-ஆ. புனிதகலா
வட்டவளை

மரத் தந்தி மீட்டி
இலை கோதி
கிளை தடவி
முத்தமிட்டு முத்தமிட்டு
குதித்தாடிச் செல்கையில்
கலகலத்து
இலை சிலிர்த்து
நெளிந்து... வளைந்து
நுழைந்து சுழன்று
விம்மிப் பொருமி
பொங்கி உயர்ந்து
கறுத்து முறைத்து
முகிழ்த்து உகுத்து
பெருகிப் பெருக்கி
ஓய்ந்து சாய்ந்து
உறைந்து
நிமிர்ந்த போது...
விருட்சங்கள் முறுவலித்தன.
நாணல்கள் கையசைத்தன.
மனிதன் மட்டும் ஓலமிட்டான்,
முறிந்து கிடக்கும்
முருங்கை மரங்களைப் போல

இலண்டன் பூபாளராகங்கள்

சிறப்பு அத்தியாக இரத்தின வேலோன்

யா / கம்பர் மலை வித்தியாலயம், கொம்மந்தறை பழையமாணவர் சங்க
இலண்டன் கிளை தினக்குரல் பத்திரிகையுடன் இணைந்து நடாத்திய
பூபாளராகங்கள் சிறுகதைப் போட்டியில் பரிசில்கள் பெற்ற கதைகளின்
தொகுதியான பூபாளராகங்கள் சிறுகதைத் தொகுதி – 2005 இன் வெளியீட்டு
விழா ஜூன் 25 ஞாயிற்றுக் கிழமை இலண்டனில் நடைபெற்றது.

இந்நிகழ்வில் சிறப்பு அத்தியாக பிரபல எழுத்தாளரும் திறனாய்வாளரும் பதிப்பாசிரியரு மான
தினக்குரல் உதவி விளம்பர முகாமையாளர் புலோலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோன் கலந்து
கொண்டார்.

பூபாளராகங்கள் சிறுகதைப்போட்டி ஆண்டு தோறும் நடைபெறுகையில் இரத்தினவேலோன்
பூபாளராகங்கள் இலண்டன் குழுவினரின் இலங்கைக்கான இணைப்பாளராக கடமை யாற்றி
வருகின்றார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஐந்து சிறுகதைத் தொகுதிகள் உட்பட எட்டு நூல்களை இதுவரை வெளியிட்ட இரத்தின
வேலோன் கொழும்பு மீராபதிப்பக பதிப்பாசிரியராகவும் விளங்கி வருகின்றார்.

பயணியின் பார்வையில்... !

இன, மத, மொழி, குல குரோதங்கள் மலிந்துள்ள இந்த உலகில் – இதற்கெல்லாம் யார் காரணகர்த்தாக்கள் என ஆராய்ந்தால், குறுகிய நோக்கம் கொண்டவர்கள் என்பது உடனடியாக கிடைத்துவிடும் விடை.

அக்குறுமனம் படைத்தவர்களுக்கு தீனியிட்டு வளர்க்கும் அரசியல் சக்திகள் எப்பொழுதும் தத்தம் சுயநலத்தைப் பேணியே கருமமாற்றி வருகின்றன.

பல தேசங்களில் தோன்றிய நெருக்கடிகளுக்கும் அவற்றுக்கான தீர்வு தொலைவில் இருப்பதற்கும் அரசியலாளர்கள்தான் பிரதானிகள்.

சிங்கப்பூரில் என்னை அதிசயத்தில் ஆழ்த்திய ஒரு இடம் குறித்து பதிவு செய்ய விரும்புகிறேன்.

இங்கு 'லெவண்டர்' என்ற வீதியில் வாகனங்கள் இருமருங்கும் எதிரும்புதிருமாக ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. அருகிலிருக்கும் மேம்பாலத்தில் மின்சார ரயில்கள் விரைகின்றன. வானத்தைப் பார்த்தால் – பறவைகள்

காற்றுக்கென்ன வேலி !

முருகபூபதி
[அவுஸ்திரேலியா]

மட்டுமல்ல – அடிக்கடி விமானப்பறவைகளும் நாலாதிசைகளில் பறந்து கொண்டிருக்கின்றன. சீரான வீதியோரங்களின் நடை பாதைகளில் மனிதர்களின் நடமாட்டம்.

பரபரப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் அந்த லெவண்டர் வீதியில் ஒரு சிவன் ஆலயம். அதன் நிர்மாணம் அலாதியான அழகைக் கொண்டது. உட்பிரகாரம் அரண்மனையின் தோற்றத்தைக் கொண்டது.

அண்ணாந்து பார்த்தால் – வட்டமான கூரையின் கீழ் விளிம்பில் 63 நாயன்மார்களும் சிலையாக காட்சியளிக்கின்றனர்.

இந்த ஆலயத்தை சுற்றி வரும்போது – ஏ. பி. நாகராஜனின் புராணப்படங்களில் காண்பிக்கப்படும் 'செட்'கள் ஞாபகத்திற்கு வரும்.

கலை நேர்த்தியுடன் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள சுவர்கள், தூண்கள், சிற்பங்கள், பார்த்துப் பார்த்து பரவசமடையலாம். மூலஸ்தானத்திற்கு அருகே வந்து அண்ணாந்து பார்த்தால் ஆலய ஸ்தபதிகளின் கரங்களைப் பற்றி வாழ்த்துக் கூறச் சொல்லும்,

ஆலயத்தின் வெளிவீதியில் நடந்தேன். அந்த அதிசயம் என் கண்களில் பதிவானது.

ஆலயத்தை சுற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ள வெளிமதில் சுவரில் அடுத்தடுத்து இடைவெளிவிட்டு நந்திச் சிலைகள் அமர்ந்திருக்கின்றன.

ஆலயத்தின் – அந்த மதில் சுவர் ஓரமாக வளர்க்கப்பட்டுள்ள செவ்விளநீர் மரங்களும் வாழை மரங்களும் பெயர் தெரியாத சில மரங்களும் பசுமையாக காட்சியளிக்கின்றன.

தென்னோலைகளும் வாழை இலைகளும் அயல் காணியிலும் தென்றலை வாரிவழங்கு கின்றன. அந்தக் காணியில் பிரமாண்டமான பௌத்த கோயில், சீன பௌத்தர்களினால் சில வருடங்களுக்கு முன்பு நிர்மாணிக்கப்பட்டதாம்.

சிவனும் புத்தரும் அருகருகே அமர்ந்து தம்மைநாடி வருபவர்களுக்கு அருள் பாலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அந்த விகாரையின் பிரகாரங்களில் அமர்ந்துள்ள புத்தர் சிலைகள், இந்த சிவன் கோயிலையும் மதில் சுவர் நந்திகளையும் மௌனமாக பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

இப்படியொரு தத்ரூபமான - கற்பனை கலவாத காட்சி இலங்கை போன்ற நாடுகளில் சாத்தியமா?

இரண்டு வெவ்வேறு மதத்தலங்களையும் குறுக்கே பிரித்திருப்பது ஒரு மதில்சுவர் மாத்திரமே.

கற்களால் அந்த வேலி அமைந்திருந்தாலும் காற்றுக்கென்ன வேலி - சிவன் கோவில் மரங்கள் புத்தர் கோயிலுக்கும் தென்றலை வீசுகின்றன.

சுமார் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு - நீர்கொழும்பில் நான் சில ஊர்பொதுப்பணிகளில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்த காலப்பகுதியில் - எங்களுள் பிரதான கடை வீதிகளில் பரபரப்பான சனசந்தடி மிக்க பகுதியில் பஸ் நிலையம் அமைந்திருந்தது.

அதற்கு முன்பாக நீளமான இரண்டு மாடி தொடர் கட்டிடத் தொகுதி. அதன் பெயர் 'மீமடும பில்லிங்', 'மீமடும' என்பவர் பெரும் செல்வந்தர், பௌத்தர், பௌத்த தர்மத்தை பெரிதும் கடைப்பிடிப்பவர். ஊரில் பிரபலமான பிரமுகர் அங்குள்ள "பௌத்த மந்தீர்" - என்ற ஸ்தாபனத்தில் இவர் முக்கியஸ்தர்.

இ. மு. எ. ச. வின் தேசிய ஒருமைப்பாட்டு மகாநாட்டின் போது நீர்கொழும்பு கிளையின் அமைப்பாளராக நான் இயங்கினேன். அச்சமயம் 'மீமடும' அவர்களையும் சந்திக்க நேர்ந்தது.

'மீமடும' சிங்களவர் - பௌத்தராக இருந்த போதிலும் தமிழ் மக்களிடம் மிகுந்த அபிமானம் கொண்டவர். 1977, 1981, 1983 வன்செயல் காலத்திலெல்லாம் நீர்கொழும்புப் பகுதியில் அமைதியை நிலைநாட்ட சில பௌத்த பிக்கு

களையும் அழைத்துக்கொண்டு, ஒலிபெருக்கி பொருத்தப்பட்ட வாகனத்தில் அழைத்தவர் இந்த சமூக நல வாதி.

1987இல் நான் அந்நியம் புலம்பெயர்ந்த பின்பு இந்த அன்பருடனான தொடர்பு விடுபட்டுப் போனது. இவர் இப்பொழுதும் இருக்கின்றாரா - இல்லையா என்பது தெரியாது. ஆனால் - அந்த 'மீமடும' பில்லிங் இன்றும் நகரில் நடுநாயகமாக காட்சி அளித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

அவருடன் தொடர்பிருந்த அக்காலப் பகுதியில் ஒரு நாள் என்னிடம் சொன்னார்.

"நீர்கொழும்பு ஹங்குறுக்கார முல்லையில் இருக்கும் பழமைவாய்ந்த பௌத்த விகாரையில் புத்தரின் சிலைகள் மட்டுமல்ல, சிவன், விஷ்ணு, பிள்ளையார், முருகன் சிலைகளும் இருக்கின்றன. அங்கு வரும் பௌத்தர்கள் - புத்தரை மாத்திரம் வணங்குவதில்லை, ஈஸ்வர தெய்யோ, விஷ்ணு தெய்யோ, கண தெய்யோ, கதரகம தெய்யோக்களையும் வணங்குகிறார்கள். ஆனால் - உங்கள் கடற்கரை வீதியில் அமைந்துள்ள முத்து மாரியம்மன், பிள்ளையார், காளி கோயில்களில் புத்தரின் சிலை இல்லை. இங்கும் எமது பௌத்தர்கள் வணங்குவதற்கு வருகிறார்கள். இதனை உங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். இனங்களுக்கிடையில் தேசிய ஒருமைப்பாடு உருவாக வேண்டுமானால் மதங்களுக்கிடையில் நல்லிணக்கம் வேண்டும்" - என்றார்.

நான் திடுக்கிட்டேன்

அவரது வேண்டுகோளை, அந்தக் கோயில்களின் நிர்வாகிகளிடம் நான் சொல்லப் போனால் அடியும் வாங்கலாம். மீமடும முதலாளியின் கோரிக்கையில் நியாயம் இருப்பதாக மனம் சொன்னாலும் - அதனை நடைமுறைப்படுத்த முடியாது.

கதிர்காமத்திற்கு என்ன நடந்தது, அங்குள்ள இராமகிருஷ்ண மடத்துக்கு என்ன நேர்ந்தது என்பதை அறியாதவன் அல்ல.

மதநல்லிணக்கம் மூலம் நாட்டில் தேசிய ஒருமைப்பாட்டை கொண்டு வந்து விடலாம் என்பது அந்த தனவந்தரின் கருத்து.

பரந்த சிந்தனையின் அடிப்படையில், மனித உரிமைகளுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கும் வழிமுறைகளில் தேசிய ஒருமைப்பாட்டை உருவாக்கலாம் என்பது எனது கருத்து.

மதநல்லிணக்கம் கொண்டவர்களும் மனித உரிமையாளர்களும் என்னதான் பேசினாலும் எழுதினாலும் பேரினவாத சக்திகள் மாறி மாறி பதவிக்கு வரும் ஆட்சியாளர்களின் ஆசீர்வாதத் துடன், இனவாத விதையை தூவிக் கொண்டு தானிருப்பர்.

அன்புமார்க்கம் போதித்த அந்த சாந்த சொரூபியை சிலையாக்கி - அவரைச் சுற்றி முட்கம்பி வேலிகளை அரணாக அமைத்து ஆயுதம் ஏந்திய படைகளை பாதுகாப்புக்கு நிறுத்தி தமது ஆணவத்தை நிலைநாட்டிக் கொண்டு, நீதிமன்ற உத்தரவுக்கும் மதிப்பளிக்காமல் - சட்டத்தின் ஓட்டைகளை வைத்து மேன் முறையீடு செய்து இனவாதத்தை தக்க வைத்துக்கொண்டிருக்கும் சக்திகள் - நினைவுக்கு வந்தன.

சிங்கப்பூரில் நான் எதிர்பார்த்த மத நல்லிணக்கத்தை காணமுடிகிறது.

அவரவர் விருப்பப்படி தாம் விரும்பும் தெய்வங்களை வழிபட உரிமை வழங்கப் பட்டிருக்கிறது.

எங்கள் நீர்கொழும்பில் - பௌத்த விகாரை யொன்றுக்கு சற்றுத் தொலைவில் யேசுநாதர் சிலையொன்று வைக்கப்பட்டதனால் எழுந்த சர்ச்சை, பொலிஸ், நீதிமன்றம் வரை சென்று முற்றியதாக அறிந்தேன்.

சிங்கப்பூரில் - அருகருகே சிவனும், புத்தரும் குசலம் விசாரித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

சிவன் ஆலயத்தில் இரவு 9 மணிக்குப் பின்பும் பக்திப்பாடல்கள் ஒலிபரப்பாகிறது. மேள - நாதஸ்வர ஒலி கேட்கிறது. ஐயர்களின் மந்திரம் காற்றிலே பரவுகிறது.

பௌத்த விகாரையில் மாலை 6 மணியானதும் அனைத்தும் அமைதியாகிவிடுகிறது.

இரண்டு வழிபாட்டுஸ்தலங்களையும் மதில் சுவர் பிரித்தாலும் - அந்த செவ்விளநீர் மரங்களும் வாழைமரங்களும் தென்றலை வீசிக் கொண்டு தானிருக்கின்றன.

தென்றலுக்கு மதம் ஏது - மொழி ஏது - நிறம் ஏது - குலம் ஏது?

காற்றுக்கென்ன வேலி!

Jeyakrishna Communication

Internet Calls, Connecting Calls, I. D. D. & Local Calls, Fax, Photo Copy, Laminating & Air Ticketing Service

Dealer in All

Prepaid Cards, Celltel, Kit, Hutch,
Mobitel More Cards

Bell Cards, Chat Cards, SLT Cards

SLT Net Cards, Sim Connections

Cellular Accessories

120, Sri Kathiresan Street, Colombo -13.

Tel : 0114616360, 0115690016, 0115691279,

0115691357, 0112543674

Fax : 0112390136

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்

சுலாந்த, சிறைமருகரன்

ஆடற்கலை வீருந்து

அண்மையில் கொழும்பு இராமகிருஷ்ண மிஷன் மண்டபத்தில் பரதநாட்டிய அரங்கேற்ற நிகழ்ச்சி ஒன்று நடைபெற்றது. ஷாமினி இராஜதுரையின் மாணவியான சுபிதா ஞானராஜாவின் அந்நிகழ்ச்சி அனைவரையும் கவரும் முறையில் அமைந்திருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. பொதுவாக நடனம் பயில்பவர்கள், அதில் போதிய தேர்ச்சி பெறுவதற்கு முன்னரே பெற்றோரும் நடன ஆசிரியர்களும் அவர்களுக்கு அரங்கேற்றம் செய்துவிட முயற்சிப்பதுண்டு அதனால், பிஞ்சில் பழுத்த நிலையில் பல நடன அரங்கேற்ற நிகழ்ச்சிகள் நடந்துமுடிவதுண்டு. நடனத்தைப் பற்றி எதுவும் தெரியாத பிரதம, சிறப்பு அதிதிகளும் கையைக் காலை அசைத்தால், அதனை நடனம் என்று கருதிக் கொண்டு, நிகழ்ச்சியில் புகழ்ந்துள்ளி விட்டுப் போய்விடுவர்.

ஆனால், இவற்றுக்கு முற்றுமுழுக்க மாறாகச் சுபிதா ஞானராஜாவின் நடன அரங்கேற்றம் நிகழ்ந்தது. அதனை நடன அரங்கேற்றம் என்று குறிப்பிடுவதை விட தேர்ந்த நர்த்தகி ஒருவரின் பரதநாட்டிய நிகழ்ச்சி என்பதே பொருந்தும். ஒரு சிறந்த நர்த்தகிக்கு இருக்கவேண்டிய தோற்றப் பொலிவு, ஆளுமை, திறமை அனைத்தும் பொருந்தியவராகச் சுபிதா விளங்குகிறார். அந்நடன நிகழ்ச்சி புஷ்பாஞ்சலி, விநாயகர் வந்தனம், அலாரிப்பு, ஜதீஸ்வரம், சப்தம், வர்ணம், பதம், தில்லானா ஆகிய நாட்டிய உருப்படிகளைக் கொண்டதாக அமைந்தது.

ஒரு கலைஞரின் திறமையை, அவர் முதன்முதலில் மேடையில் தோன்றும்போதே மதிப்பிட்டுக் கொள்ளலாம். சுபிதாவும் புஷ்பாஞ்சலி நடனத்துக்காக முதன்முதலில் மேடையில் தோன்றி ஆடத் தொடங்கியபோதே அவர் சிறந்த நர்த்தகி என்பதை உணரக்கூடியதாக இருந்தது. அடுத்தடுத்து இடம் பெற்ற ஒவ்வொரு நடன உருப்படியிலும் அவர் தமது மேதைமையை நன்கு வெளிப்படுத்திக் கொண்டே சென்றார். பொதுவாக நடன நிகழ்ச்சிகளில் முதலில் புஷ்பாஞ்சலி அல்லது அலாரிப்பு இடம் பெறுவதுண்டு. ஆனால், சுபிதா ஒரே நிகழ்ச்சியிலேயே இந்த இரண்டு நடன உருப்படிகளையும் அழகாக நிகழ்த்திக் காட்டினார்.

ஜதீஸ்வரம் ஜதிகளில் தொடங்கி, ஸ்வரங்களாக மேற்சென்றுகொண்டிருக்கும், ஜதீஸ்வரத்தைத் தாளம் தப்பாது ஆடுகின்றபோது, பார்ப்பதற்கு மிக அற்புதமாக இருக்கும். சுபிதாவும் இந்த நடன உருப்படியில் தமது திறமையை வெளிப்படுத்தினார். சப்தம் என்ற நடன உருப்படியில் இருந்துதான் நாட்டிய நிகழ்ச்சியில் அபிநயம் முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கும். சுபிதாவும் இதில் தமது கலைத்திறனைப் புலப்படுத்தத் தவறவில்லை.

வர்ணம் இசைக்கும் நாட்டியத்துக்கும் உரியதாகும். இசையில் அது தாளவர்ணம் என்றும் நாட்டியத்தில் பதவர்ணம் எனவும் பெயர் பெறும். வர்ணத்தை மேடைகளில் இருப்பது நிமிடம் முதல் ஒருமணி நேரம் வரை ஆடலாம். இசை, பாவம், நடனம் ஆகியவற்றில் சிறந்து விளங்கும் நடன உருப்படியாக வர்ணம் விளங்குகிறது. ஒரு நர்த்தகியின் திறமையை வெளிப்படுத்துவதாக அமைவது

வர்ணம். சுபிதா தமது பூரண நடன அனுபவத்தை இதில் அனாயாசமாக வெளிப்படுத்தினார். பொதுவாகப் பதம் என்ற நடன உருப்படிக்கே சிறப்பாக உரிய சஞ்சாரி பாவத்தைச் சுபிதா வர்ணத்திலேயே நிகழ்த்திக் காட்டியமை சிறப்பாக இருந்தது. கடினமான இந்த நடன உருப்படியை நர்த்தகி அற்புதமாக ஆடிக் காட்டியமை அவரது திறமைக்கு ஒரு சான்று. பதம் என்ற உருப்படியை அபிநயத்துக்கே முக்கியத்துவம் கொடுப்பது. இதுவும் ஓர் ஆடற் கலைஞரின் திறமையை வெளிப்படுத்துவதற்குச் சவாலாக அமையக் கூடிய நடன உருப்படியாகும். சுபிதா இந்தச் சவாலுக்கு வெற்றிகரமாக முகம் கொடுத்து,

அடுத்து இடம்பெற்ற கீர்த்தனம் என்ற நடன உருப்படியையும் சுபிதா இலாவகமாக ஆடிக்காட்டினார். பக்தி உணர்வை வெளிப்படுத்தும் முறையில் இது சிறப்பாக இடம்பெற்றது. அபிநயத்தைப் பிரதானமாகக் கொண்ட ஜாவளியில் சிருங்காரச்சுவை முதன்மை பெற்றிருக்கும். சுபிதா ஜாவளியில் சிருங்காரச்சுவையை மிக அற்புதமாக வெளிக்கொணர்ந்தமை பாராட்டத்தக்கது. நடன நிகழ்ச்சிகளில் இறுதியாக இடம்பெறும் விறுவிறுப்பான நடன உருப்படி தில்லானா பார்வையாளரைப் பரவசப்படுத்தும் தில்லானாவைச் சுபிதா சிறப்பாக ஆடி, சபையோரைக் கவர்ந்தார்.

சுபிதா ஞானராஜா தமது அரங்கேற்றத்தின்போது பாவம், அபிநயம், நடனம் ஆகியவற்றில் தமது தேர்ச்சியை நன்கு வெளிப்படுத்தினார். ஈழத்து நாட்டிய உலகுக்குக் கிடைத்த சிறந்த கொடையாக அவர் விளங்குகிறார். நிகழ்ச்சியில் பாடியவர்கள், பக்கவாத்தியக் கலைஞர்கள், நிகழ்ச்சி அறிவிப்பாளர் அனைவரும் தமது பங்களிப்பைச் சிறப்பாகச் செய்தனர். ஒரு நல்ல ஆடற்கலை விருந்தை அனுபவித்த திருப்தி, சபையினரைப் போலவே எனக்கும் ஏற்பட்டது.

தந்திரச் சாமியார்

ஒரேயொரு ஊரிலே ஒரேயொரு சாமியார் இருந்தார். அவருக்கு முன்னரும் அந்த ஊரில் பெண்கள் உட்படச் சாமியார்கள் இருந்தனர். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒருவரைவிட ஒருவர் தந்திரம் மிக்க சாமியார்களாகவே இருந்தனர். அவர்களுக்குப் பின்னர் வந்த சாமியார், தமக்கு முன்னர் இருந்தோரை விடத் தாமே அதிக சக்தியும் அதிக மதியுகமும் படைத்தவர் என்று கருதிக் கொண்டார். தம்மை மற்றவர்களிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காண்பிப்பதற்காக ஒரு மாலையையும் கழுத்தில் அணிந்துகொண்டிருப்பார். அவரைப் பார்த்து, அவரது சீடர்கள் சிலரும் அதைப் போன்ற மாலையைத் தாமும் அணியத் தொடங்கினர்.

அவருக்கு அருகில் இருப்போரும் அவரைத் தெரியாதோரும் அவரை ஒரு ஞானி என்றே கருதிவந்தனர். ஆனால், அவரைப் பற்றி நன்கு அறிந்த அந்த ஊர்ச் சிறுதொகை மக்கள் அவரைத் தந்திரச் சாமியார் என்றே குறிப்பிட்டுவந்தனர்.

தந்திரச் சாமியாருக்கு வேட்டையாடுவதில் விருப்பம் அதிகம். அதனால், அந்த ஊரில் சிறுதொகை மக்கள் உள்ள பகுதிகளில் தமது வேட்டைக்காரர்களைக் கொண்டு வேட்டைகளை நிகழ்த்தி வந்தார். சிறுதொகை மக்கள் பகுதியில் வேட்டைகள் நிகழும்போது, தந்திரச்சாமியார் வேட்டைக்காரர்களுக்குக் கண்ஜாடை காட்டிவிட்டு, ஒன்றும் தெரியாதவர் போன்று கண்களை இறுக மூடிக்கொண்டு ஞானநிஷ்டையில் அமர்ந்து கொள்வார். தமக்கு வேண்டியவர்களுக்கு ஏதாவது பிரச்சினைகள் ஏற்படும்போது, ஞான நிஷ்டை கலைந்து உணர்ச்சி வசப்படுவார். அவர்களுக்கு வேண்டிய தானதருமங்களில் உடனடியாக ஈடுபடுவார்.

தந்திரச்சாமியார் எப்போதும் ஒற்றையடிப் பாதையிலேயே நடந்துசெல்வதில் விருப்பம் உள்ளவர் அந்த ஊரில் ஓரளவு அறிவு உள்ளவர்கள் நல்ல அகலமான, சிறந்த பாதை ஊருக்கு அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டாலும் சாமியார் தமக்கு எப்போதும் தீய கருத்துக்களையே அறிவுரைகளாகக் கூறும் நண்பர்களின் நட்புக் கருதி, ஒற்றையடிப் பாதையிலேயே நடந்துவரலானார். அவர் அடிக்கடி தமது சீடர் ஒருவரை வெளியூர்களுக்கு அனுப்பி, தமது ஞானபக்குவத்தைத் தெரியப்படுத்திக் கொண்டிருப்பார். தந்திரச் சாமியாரின் கபடத்தனத்தை அறியாத வெளியூர் வெள்ளை நிறச் சாமியார்கள், அவரின் தாளத்துக்கேற்ப ஆடிக்கொண்டிருப்பார்.

விழுதுகள் உள்ள ஊராய்...

-முல்லை அமுதன் (ஈழம்)

நோய் இல்லா மேனி வேண்டும்

அப்பன் வேண்டிநிற்க...

அப்பன் முருகா நீ எனக்கு

மகனாய் வரின்

வரம்வேறு வேண்டுமோ உலகில்

அம்மா உருகி நிற்கிறாள்

அவள் சுற்றிய அரசமரத்து

வேருக்கும் வரலாறு இருந்தது அன்று...

விழுது கட்டி வாழ்ந்து நின்ற

உறவுக்கு மத்தியில்

மகன் என்று நானும் வளர்ந்து

நின்றேன் பெருமகனாக...

காலடி மண்ணிற்குள்ளும் சொந்தம்

வாழ்த்த வரலாறு இருந்தது.

அம்மி மிதித்து வாழ்வந்த

மனைவி

இன்னாரின் மகன் அல்லது

இந்த மண்ணின் மகன் என

ஐயரும் ஓமம் வளர்த்தார்

மந்திரம் சொன்னார்.

மண்ணின் மக்களின் வேரடி

நிலத்து மண்ணும் மணத்தது...

மாலை உதிர்ந்து

தன் மண்ணில் வீழ்ந்தாலும்...

வாழைத்தட நாரும்...

மண்ணிற்கு உரிமை சேர்த்து

நானும் மணப்பேன் என்றது.

என் குருதி வழி வந்த என்

பிள்ளையின் வேர் எது?

அவன் உறவு எங்குள்ளது?

பொம்பரில்...

சுப்பர் சொனிக்கில்...

வேர் ஆடி விழ்ந்தது

கெலி புயலென வர...

பிடுங்கி எறியப்பட்டோம்...

விழுதுகள் எங்கே?

மொழி தெரியா...

மண்ணின் வரலாறு தெரியாத

உலகின் மூலையில்

என் மகன் அனாதையாய்...

என் பிரிய ஆண்டவனே

சொல்... என் மகன்

வேர் பிடித்து வாழவேண்டும்

விழுதுகள் உள்ள தேர்

ஒன்று சொல் பார்ப்போம்.

உமகால கலைஇலக்கிய தொழில்கள்

த. சி. அருந்தவன்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக துணை வேந்தர் நியமனம்:

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் பதில் துணைவேந்தராக, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் விஞ்ஞான பீடாதிபதியாகக் கடமையாற்றும் பௌதீகவியல் பேராசிரியர் ஆர். குமாரவடிவேல் பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவினால் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். ஜனாதிபதியால் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தராக பேராசிரியர் ரத்தினஜீவன் ஹூல் ஏற்கனவே நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். அவருடைய நியமனத்திற்கு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவ ஒன்றியமும் மற்றும் பொது அமைப்புகளும், அரசியல் தலைவர்களும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்திருந்தனர். இதை அடுத்து பேராசிரியர் ஹூல் தனது உத்தேசம் குறித்து பத்திரிகைகளுக்கு விடுத்த அறிக்கை 29-03-2006 ஆம் திகதிய தினக்குரலில் வெளிவந்தது. அந்த அறிக்கையில் தற்போதைக்கு அப்பதவியை அங்கு சென்று பொறுப்பேற்காமல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட பேராசிரியர் எஸ். வி. பரமேஸ்வரனை பதில் பிரதித்துணைவேந்தராகவும் கலாநிதி கே. சி. இராஜேந்திராவை வவுனியா வளாகத் தலைவராகவும் நியமித்திருப்பதாக அறிவித்திருக்கின்றார். இப்படி அறிவித்தவர் வெளிநாட்டுக்குச் சென்று விட்டார். இது நடந்து இரண்டரை மாதங்கள் கழிந்த பின் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் துணைவேந்தரை நியமிக்கும் விடையத்தில் பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக் குழுவிற்கும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகப் பேரவைக்கும் (பேரவை சார்பாக 16 பேர் கலந்து கொண்டார்கள்) 02-06-2006 அன்று நடைபெற்ற கலந்துரையாடலின் பின்பு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகப் பதில் துணைவேந்தராக பேராசிரியர் ஆர். குமாரவடிவேலினை நியமிக்க இணக்கம் காணப்பட்டது. எவ்வளவு காலத்திற்குப் பதில் கடமையில் இருப்பார் என்று கேட்கப்பட்ட போது, பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக் குழுவின தலைவர் பேராசிரியர் காமினி சமரநாயக்க “இது புற்றி என்னிடம் கேட்காதீர்கள்; ஹூல் இராஜினாமா செய்யும் வரைக்கும் எதையும் செய்ய முடியாது” என்று கூறியுள்ளார். எது எப்படி இருந்த போதிலும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் கல்விசார் நடவடிக்கைகள் யாவும் தங்கு தடையின்றி முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டுமென்பதே எமது பேராவலாகும்.

ஓலை 31 வெளியீடு:

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் மாதாந்த மாசிகையாகிய ஓலை 31 இன் வெளியீட்டுவிழா கொழும்புத் தமிழ் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் துணைத் தலைவர் திரு. பெரியதம்பிப்பிள்ளை விஜயரெத்தினம் தலைமையில் நடைபெற்றது. தொடர்ந்து நடைபெற்ற கலை நிகழ்ச்சியில் பரதநாட்டிய நிகழ்வு இடம்பெற்றது. செல்வி ஷாமினி இராசதுரையின் நெறியாள்கையில் செல்விகள் ஞா. சுகிர்தா சி, வித்தியா இருவரும் பரதநாட்டியம் ஆடினார்கள். இவர்களுக்கான நினைவுப் பரிசில்களை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் சார்பில் திரு. சோ. தேவராஜா வழங்கிச் சிறப்பித்தார்.

ஈழத்துச் சிவாலயங்கள் நூல் வெளியீட்டு விழா:

வித்துவான் அருள்மொழியரசி திருமதி. வசந்தா வைத்தியநாதன் அவர்களால் தொகுக்கப்பட்டு, திருக்கேதீஸ்வரம் திருவாசகம் ஸ்ரீ சபாரத்திர சுவாமிகள் தொண்டர் சபையினரால் வெளியிடப்பட்டுள்ள ‘ஈழத்துச் சிவாலயங்கள்’ நூல் வெளியீட்டு விழா கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் 02-07-2006 அன்று என அழைப்பிதழ் பலருக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. அதேவேளை நூல் பிரதிகள் பெற விரும்புவோர்

20-06-2006க்கு முன்னர் ரூபா 30.00 முத்திரையுடன் பம்பலப்பட்டி அல்லது வெள்ளவத்தை தபால் அலுவலகத்தில் மாற்றத்தக்க ரூபா 350.00 காசுக்கட்டளையுடன் விண்ணப்பிக்கவும் 03-07-2006 இல் நூல் அனுப்பிவைக்கப்படும். தொடர்புகளுக்கு திரு. த. துரைராசா 31A, ஜானகிலேன், பம்பலப்பட்டி கொழும்பு - 04 என்று அறிவித்துள்ளார்கள். நூல் வெளியீட்டுக்கு முன்பு நூல் விற்பனையில் அக்கறை கொண்டிருப்பது ஒரு புதுமுயற்சியென்றே எண்ணத்தோன்றுகின்றது.

அருந்ததி ராய்க்கு இளவரசர் பரிசு:

இந்தியாவின் புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர் அருந்ததிராய் இந்த வருடத்திற்கான ஸ்பெயின் நாட்டு 'இளவரசர் பரிசு' க்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளார். ஒவீடோ என்ற ஸ்பெயின் நகரில் நடைபெறும் விழாவில் கலந்து கொண்டு ஸ்பெயின் இளவரசர் பரிசினை வழங்கவுள்ளார். இப்பரிசின் பெறுமதி 50 ஆயிரம் யூரோ நாணயம் (ரூபா 2, 950, 000/=) இந்திய நாணயம் அத்துடன் ஸ்பெயின் கலைஞர் ஜோன் மிரோவின் கைவண்ணத்தில் உருவாக்கப்பட்ட சிற்பமும் பரிசாக வழங்கப் படவிருக்கின்றது. பல்வேறு துறைகளைச் சார்ந்த எட்டுப் பேருக்கு ஆண்டு தோறும் இவ்விருது வழங்கப்படுகின்றது. 'அஸ்தூரியஸ் இளவரசர்' என்று அழைக்கப்படும் ஸ்பெயின் பட்டத்து இளவரசர் ஃபெலிப் பெயரால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள அமைப்பு விருதுக்குரியவர்களைத் தெரிவு செய்யும். இந்த விபரங்களை 'தூர்க்கிஸ் டெய்லி நியூஸி' என்ற நாளிதழ் அறியத் தந்துள்ளது.

'ஆத்ம ஒளி' நூல் வெளியீட்டு விழா:

கவிஞர் கா. அழகரெத்தினம் எழுதிய 'ஆத்ம ஒளி' என்னும் நூலின் வெளியீட்டு விழா ஸ்ரீ சர்வார்த தேவஸ்தான வண்ணக்க மூ. மன்மதராசா அவர்கள் தலைமையில் பெரிய கல்லாறு இந்து கலாசார மண்டபத்தில் அண்மையில் நடைபெற்றது. நூலின் முதற் பிரதியை அக்கரைப்பற்று மகாசக்தி பவுண்டேசன் பணிப்பாளர் நாயகம் கவிமணி என். மணிவாசகன், மட்டக்களப்பு உள்ளூராட்சி ஆணையாளர் மா. தயாபரனிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டார். நூல் ஆய்வினை கருவாஞ்சிக்குடி பிரதேச செயலாளர் திருமதி தர்ஷினி பிரசாந் அவர்கள் வழங்கிச் சிறப்பித்தார்.

'மட்டக்களப்பில் இந்துசமய கலாசாரம்' நூல் அறிமுக விழா:

துறை நீலாவணையைப் பிறப்பிடமாகவும் மண்டூரை வாழ்விடமாகவும் கொண்ட கோட்டக் கல்விப் பணிப்பாளர் சைவப்பலவர் வித்திய கலாமணி சா. தில்லைநாதன் அவர்களால் எழுதப்பட்ட 'மட்டக்களப்பில் இந்து சமய கலாசாரம்' என்னும் நூலின் அறிமுக விழா அண்மையில் நடைபெற்றது. மட்டக்களப்பு தேவநாயகம் மண்டபத்தில் நடைபெற்ற விழாவுக்கு ஓய்வுபெற்ற உதவி அரசாங்க அதிபரும், "மலர்" இலக்கியச் சஞ்சிகையின் முன்னாள் ஆசிரியரும், எழுத்தாளருமாகிய திரு. இரா. நாகலிங்கம் (அன்புமணி) தலைமை வகித்தார்கள். 'மட்டக்களப்பில் இந்துசமய கலாசாரம்' என்ற நூல் கிழக்கு மாகாண மக்களின் கலாசாரப் பாரம்பரியங்களை இளைய தலைமுறையினர் அறிந்துகொள்வதற்கான ஒரு ஆவணமாக இருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

'வாழ்வு நலம்பெற நற்சிந்தனைகள்' நூல் வெளியீடு:

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் கலாநிதி குமாரசுவாமி சோமசுந்தரம் எழுதிய "வாழ்வு நலம் பெற நற்சிந்தனைகள்" என்ற நூலின் வெளியீட்டு விழா கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் அண்மையில் நடைபெற்றது. விழாவில் கொழும்பு இராமகிருஷ்ண மிஷன் தலைவர் சுவாமி ஆத்மகனாநந்தாஜ் ஆசிரியரை வழங்கினார். பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன் தலைமையில் நடைபெற்ற நிகழ்வில் நூலின் அறிமுக உரையை கலாநிதி வ. மகேஸ்வரன் நிகழ்த்தினார். பேராசிரியர் சி. தில்லை நாதனும் கலந்துகொண்டு சுருக்கமாகத் தனது உரையை நிகழ்த்த ஏற்புரையை நூலாசிரியர் கு. சோம சுந்தரம் வழங்கினார். அல்ஹாஜ் உமர் ஹாசிம் உட்பட பல பிரமுகர்கள் விழாவில் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

படித்ததும் பிடித்ததும்:

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம் பிரதி வெள்ளி தோறும் நடாத்துகின்ற ஒரு இலக்கிய நிகழ்வு இலக்கியத்தின்பால் ஈடுபாடு உடையவர்களுக்கு ஒரு சுவையான நிகழ்ச்சியாகும். பலவகைப்பட்ட இலக்கியப் படைப்பாளிகளையும், இலக்கிய ஆர்வலர்களையும் சங்கமிக்கும் இந்நிகழ்வை கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தின் துணைத் தலைவர்களில் ஒருவரான திரு. ஆ. இரகுபதி பாலஸ்ரீதரன் தொடர்ந்து

நடாத்தி வருகின்றார். 16-06-2006 அன்று நடைபெற்ற 'படித்ததும் பிடித்ததும்' நிகழ்வில் ஞானம் ஆசிரியர் டாக்டர் தி. ஞானசேகரன் கலந்துகொண்டு ஈழத்துச் சிறுகதைகள் பற்றிய தனது கணிப்பீட்டை விளக்கினார். தொடர்ந்து கருத்துப் பரிமாறல்கள் இடம்பெற்றன.

சில்லையூர் செல்வராஜன் படைப்புகள்:

ஈழத்து முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் ஆரம்பகால உறுப்பினரும், சகலகலாவல்லவனுமாகிய கவிஞர் சில்லையூர் செல்வராஜன் படைப்புகள் பற்றிய ஆய்வுக் கருத்தரங்கு கவிஞர் ஏ. இக்பாலின் தலைமையில் கொழும்பு பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனக் கேட்போர் கூடத்தில் அண்மையில் நடைபெற்றது. ஆய்வுரையை மூத்த முற்போக்கு எழுத்தாளர் அறிஞர் அ. முகம்மது சமீம் நிகழ்த்தினார். அதைத் தொடர்ந்து நடைபெற்ற கருத்தரங்கில் திருமதி கமலினி செல்வராஜன் தனது கணவரின் படைப்புகள் சிலவற்றை எடுத்துக் காட்டி தன் கருத்தை வழங்கினார். மாவை வரோதயன், தி. ஞானசேகரன், சிவா சுப்பிரமணியம், நீர்வை பொன்னையன் ஆகியோர் சில்லையூர் பற்றி தத்தமது கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். ஆய்வுக் கருத்தரங்களின் வரிசையில் 7வது தொடரை விபவி கலாசார மையமும், முற்போக்கு கலை இலக்கியப் பேரவையும் இணைந்து நடாத்தின.

மாவனல்லை சாஹிராவின் 'மன அலைகள்':

கூட்டுறவு அமைச்சம், கூட்டுறவு சமாசமும் இணைந்து தேசிய மட்டத்தில் நடத்தப்பட்ட பாடசாலைக்கிடையிலான திறந்த நாடகப் போட்டியில் மாவனல்லை சாஹிரா தேசியப் பாடசாலை மாணவர்களின் 'மன அலைகள்' மேடை நாடகம் அகில இலங்கைப் போட்டிக்குத் தெரிவு செய்யப் பட்டுள்ளது. சுனாமிப் பேரலைகளினால் ஏற்பட்ட அனர்த்தங்களைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு 'மன அலைகள்' நெறிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கேகாலை மாவட்டம் மற்றும் சப்ரகமுவ மாகாண மட்டத்தில் முதலிடங்களைப் பெற்றே அகில இலங்கைப் போட்டிக்குத் தெரிவாயிருக்கின்றது. 2005 ஆம் ஆண்டு போதைப் பொருள் தடுப்புப் பணியகத்தினால் அகில இலங்கை மட்டத்தில் நடாத்தப்பட்ட நாடகப் போட்டியில் இக்கல்லூரி மாணவர்களால் மேடையேற்றப்பட்ட 'மரண வாசல்' இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றது. பிரபல நாடக ஆசிரியர் எஸ்.எம். ஏ. ஸலாம் அதை நெறிப்படுத்தியிருந்தார். 'மன அலைகள்' நாடகத்தையும் இவரே நெறிப்படுத்தியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'ஞானம்' சந்தா விபரம்

உள்நாடு

தனிப்பிரதி	:	ரூபா 30/=
ஆண்டுச் சந்தா	:	ரூபா 360/=
2 ஆண்டுச் சந்தா	:	ரூபா 700/=
3 ஆண்டுச் சந்தா	:	ரூபா 1000/=
ஆயுள் சந்தா	:	ரூபா 15000/=

சந்தா காசோலை மூலமாகவோ வங்கிக் கணக்கு மூலமாகவோ, மணியோடர் மூலமாகவோ அனுப்பலாம்.

மணியோடர் அனுப்புபவர்கள் அதனை வெள்ளவத்தை தபால் நிலையத்தில் மாற்றக்கூடியதாக அனுப்ப வேண்டும். வங்கிக்

கணக்கு மூலம் அனுப்புபவர்கள்
T. Gnanasekaran, HNB -Wellawatta
 நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் -
 0090672606 என்ற கணக்கிலிட்டு வங்கி
 ரசீதை அனுப்ப புதல் வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய பெயர், முகவரி:

T. Gnanasekaran
Gnanam Branch Office
3-B, 46th Lane, Colombo - 06.

வெளிநாடு

ஆண்டுச் சந்தா	:	25 US\$
ஆயுள் சந்தா	:	300 US\$

லண்டனில் குந்து
என். செல்வராஜா

கூடந்த மே மாதம் 20ம் திகதி லண்டனில் புதினம் இருவாரப் பத்திரிகையின் பத்தாவது ஆண்டு விழா சிறப்பாக நடைபெற்று முடிந்துள்ளது. தமிழ்க் கலைகளின் சங்கமம் என்ற இந்த நிகழ்ச்சியை புதினம் ஆசிரியர் ஈ. கே. ராஜகோபால் அவர்களும் அவரது துணைவியார் ராகினி ராஜகோபால் அவர்களும் இணைந்து சிறப்பாக நடத்தி வைத்திருந்தார்கள். மண்டபம் நிறைந்த பார்வையாளர்களுடன் மாலை ஆறு மணிக்கு குரொய்டனில் உள்ள Arch Bishop Lanfranc பாடசாலையில் இந்த இனிய கலை நிகழ்வு இடம்பெற்றது.

இந்நிகழ்வில் வெளியீடு கண்ட புதினம் 10வது ஆண்டு மலர் பற்றி முதலில் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

புதினம் பத்திரிகை ஆசிரியர் திரு. ஈ. கே. ராஜகோபால், யாழ்ப்பாணத்தில் ஈழநாடு, கொழும்பு தினகரன் ஆகியவற்றில் ஆசிரியர் குழுவில் ஒருவராகச் செயற்பட்டவர். அதன் காரணமாக புதினம் மலரிலும் அவருக்குப் பத்திரிகைத்துறையில் வழிகாட்டியவர்களும், கூட வழிநடந்தவர்களும் என்று பல ஈழத்துப் பத்திரிகைத்துறை ஜாம்பவான்கள் இந்த மலரில் ராஜகோபாலுடன் தொடர்பான தமது மனப் பதிவுகளை அச்சில் வார்த்துள்ளனர். இன்று ஐரோப்பாவில் ஊடகத்துறையில் ஈடுபட்டுவரும் பலரும் இந்தக் குழுவில் இணைந்து ஒரே மேடையில் புதினம் ஆசிரியரை கௌரவித்திருப்பதை நடந்து முடிந்த விழா நிகழ்விலும், வெளியிடப்பட்ட சிறப்பு மலரிலும் காண முடிகின்றது. இது ஈ. கே. ராஜகோபால் அவர்களின்

பத்திரிகைத்துறைக்குக் கிட்டிய வெற்றியென்றே குறிப்பிட வேண்டும்.

புதினம் பத்தாவது ஆண்டு நிறைவு நிகழ்வில் மேலும் இரண்டு நூல்கள் வெளியீடுகண்டுள்ளன. அதில் ஒன்று பரிசுபெற்ற புதினம் சிறுகதைகள் என்ற நூலாகும். புதினம் பத்திரிகையின் சார்பாக கூடந்த ஆண்டில் உலக அளவில் விளம்பரப்படுத்தப்பட்ட லட்ச ரூபா சிறுகதைப் போட்டிக்கு 217 கதைகள் பெறப்பட்டிருந்ததாக இப்போட்டிச் சிறுகதைகளின் தேர்வுக்குழுவின் தலைமையேற்று நடத்தி முடித்துள்ள கலாநிதி எஸ். தியாகராஜா அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார். இவற்றில் தேர்ந்த 22 கதைகள் இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன.

உலகளாவியரீதியில் இடம்பெற்ற இச்சிறுகதைப் போட்டியில் முதற்பரிசு கனடாவைச் சேர்ந்த கனகரத்தினம் செபரத்தினம் அவர்களின் அடைப்புக்குறி என்ற கதைக்குக் கிட்டியுள்ளது. 2ம் பரிசு கவிட்சர்லாந்தில் உள்ள மாது சிவா அவர்களின் எச்சில் பறவைகள் என்ற கதைக்கும் மூன்றாம் பரிசு தாயகத்தில் சாவகச் சேரியிலிருந்து தாட்சாயணி அவர்களின் மிதிபடும் நாணல்கள் என்ற கதைக்கும் கிடைத்துள்ளன.

ஆறுதல் பரிசுகள் பெற்றவர்களில் இலங்கையிலிருந்து சிறுகதைகளை அனுப்பிப் பரிசு பெற்றவர்களை முதலில் குறிப்பிடுகின்றேன். கொழும்பிலிருந்து சிவசுப்பிரமணியம், எஸ். ராமேஸ்வரன் ஆகியோரும் நீர்கொழும்பிலிருந்து எஸ். உதயச்செல்வன் அவர்களும், வத்தளையிலிருந்து இளைய அப்துல்லாஹ்

அவர்களும் பரிசுபெற்றுள்ளார்கள். மலையகத் திலிருந்து சிவனு மனோகரன் (ஹட்டன்), மாரி மகேந்திரன் (பொகவந்தலாவ), எம். சிவலிங்கம் (கொட்டகல) ஆகியோரும், திருக்கோண மலையிலிருந்து ஏ.நஸ்புள்ளாஹ் (கிண்ணியா), வி தில்லை நாதன் (திருக்கோணமலை), ஆகியோரும் மட்டக்களப்பிலிருந்து எஸ். குண ரத்தினம் அவர்களும் வடபுலத்திலிருந்து கர வெட்டியிலிருந்து எஸ். ராகவன் என்ற ஒருவரே சிறுகதைப் போட்டியில் பரிசுபெற்றுள்ளார்.

இலங்கைக்கு அப்பால் தமிழகத்திலிருந்து வாலம்பாள் கோபாலகிருஷ்ணன், பி. செல்வராஜ், துளசி பாக்கியவதி (பாண்டிச்சேரி, ஆகிய மூவர் பரிசுபெற்றுள்ளனர். புகலிடத்தைப் பொறுத்த வரையில் லண்டனிலிருந்து மணிவாசகன், கே. பாலசுப்பிரமணியம், வி. எஸ். குமார் ஆகியோரும். கனடாவிலிருந்து மாலினி அரவிந்தன் மற்றும் ஜேர்மனியிலிருந்து கே. வேணி அவர்களும் பரிசுபெற்றுள்ளனர். இவர்கள் அனைவரினதும் பரிசுக்கதைகள் இருபத்தி இரண்டும் பரிசு பெற்ற புதினம் சிறுகதைகள் என்ற இந்த 284 பக்கம் கொண்ட நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

புதினம் பத்திரிகையின் பத்தாவது ஆண்டு நிறைவு வெளியீடாக வெளியான மற்றொரு நூல் இந்த வேலிக்குக் கதியால் போட்டவர்கள் என்பதாகும். கலாநிதி இளவாலை அமுது அவர்கள் புதினம் இதழில் தொடர்ச்சியாக எழுதிய நினைவுப்பதிவுகள் இந்நூலாகியுள்ளது.

கலாநிதி இளவாலை அமுது அவர்களின் வாழ்வில் பல்வேறு காலகட்டங்களிலும் தன்னுடன் தொடர்புகொண்டவர்களுள் மனதில் இடம் கொண்டவர்களெனத் தான் கருதிய 44 பேர் பற்றிய மலரும் நினைவுகளை இந்த வேலிக்குக் கதியால் போட்டவர்கள் என்ற இந்நூலில் பதிவு செய்துள்ளார். இந்த 44 பேரும் எவ்விதமான துறை வரையறைகளுக்குள்ளும், வயது வரம்பு களுக்குள்ளும் கட்டுப்படாதவர்கள். அவ்வப்போது மனதில் தோன்றிய உணர்வுகளைத் தொகுத்து புதினம் இதழில் நீண்டகாலமாக எழுதிவந்திருக்கிறார். அவற்றை புதினம் இராஜ கோபால் அவர்கள் இந்நூலில் தொகுத்திருக்கின்றார்.

இந்நூலில் அடையாளம் காணப்பட்ட சமூக சேவகர்களில் சிலர் இன்று எம்மிடையே இல்லாது போயினர். பலர் இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

வாழும்போது கௌரவம் பெறும் பாக்கியத்தை. குறிப்பாக எம்மிடையே வாழும் மூதறிஞர் கலாநிதி அமுதுப் புலவரின் மனதில் இடம்கொண்டதுடன் அவரின் மனதில் பதிந்த நல்லுணர்வுகளை எழுத்தில் கண்டு கொள்ளும் பாக்கியதையை இந்த சமூகநலன் நோக்கிய சேவகர்கள் பெற்றது மிகவும் பெருமைக்குரிய தொன்றெனவே கருதுகின்றேன். அமுதுப் புலவரின் மனதில் நிச்சயம் இன்னும் பலர் இடம் பெற்றிருப்பார்கள். அவர்கள் பற்றிய பதிவுகளையும் அவர் தொடரவேண்டும். பின்னாளில் அவையும் ஓர் ஆவணப்பதிவாக வெளிவரவேண்டும் என்று விரும்புகின்றேன்.

சுவிஸ், ஜேர்மனி ஆகிய நாடுகளிலிருந்து வெளியாகிவரும் இரு சஞ்சிகைகள் எனக்கு அண்மையில் அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருந்தன.

முதலாவதாக, சுவிட்சர்லாந்திலிருந்து நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்னர் தொடரும் வீடும் கல்வியும் சஞ்சிகையின் நான்காவது இதழ் மார்ச் 2006க்கு உரியதாக அண்மையில் வெளிவந்திருக்கின்றது. சுவிட்சர்லாந்திலிருந்து தர்மினி அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் இச்சஞ்சிகையை மிகவும் அர்ப்பணிப்புடன் வெளியிட்டு வருகின்றார். தாய்மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியராக 1994 இல் தன் பணியை ஆரம்பித்தவர் தர்மினி அமிர்தலிங்கம். பேர்ன் ஆசிரியர் கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்றவர். இதன்போது இவர் பெற்றுக் கொண்ட ஆசிரியர் கலாசாலை அனுபவமும், இதனூடாக இவர் பெற்றுக்கொண்ட சுவிஸ் பாடசாலைகளுடனும், கல்வித் திணைக்களங்களுடனுமான தொடர்புகள், என்பனவும் இவரது இச்சஞ்சிகை வெளியீட்டு முயற்சிக்கு உறுதுணையாக உள்ளன.

சஞ்சிகையொன்றின் சீரான வருகை பற்றிய தேவை இவ்விடத்தில் கருத்துக்கெடுக்கப்பட வேண்டியது மிகமிக முக்கியமானதாகும். தர்மினி அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் கல்வியும் சமூகமும் என்ற இவ்விதழின் நான்காவது இதழின் இரண்டாம் பக்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள காலக்கிரமத்தின்படி வருடத்துக்கு ஆறு இதழ்கள் வெளியிடப்படும் நோக்கம் உள்ளதை அறியமுடிகின்றது. இதற்கான சாத்தியப்பாடுகளை அவர் உருவாக்க வேண்டியதும் அவசியமாகும். தனியொருவரது முயற்சி மாதிரம் இத்தகைய அரிய, பயனுள்ள துறைசார் வெளியீடு

களின் வெற்றிக்கு வழிகாட்டிவிடாது. சவில் வாழ் தமிழ்ப் பெற்றோரின் கரங்களை இவ்விதழ் அடைவதற்கு மாற்று வழிகள் பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டும். ஈழத்தமிழரின் மூலதனமாக, முதலீடாக அன்றுதொட்டு நிலைத்திருந்து வந்தது கல்வியேயாகும். கல்வியை அடிப்படையாகக் கொண்டே தமிழரின் பொருளாதாரம் வளம் கண்டுவந்தது. அத்தகைய கல்விக்கு புலம் பெயர்ந்து வந்த பின்னரும் நாம் முக்கியத்துவம் கொடுத்து வருகின்றோம். எமது பிள்ளைகளின் கல்விச் செயற்பாடுகள் பற்றிய அறிவை குறிப்பாக சவில் வாழ் ஈழத்தமிழ் மக்களுக்கு எளிய நடைபயில் புகட்டுவதற்கான முயற்சியாகவே கல்வியும் சமூகமும் என்ற சஞ்சிகை தர்மினி அமிர்தலிங்கம் அவர்களால் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றது. இந்தக் கல்வியியல் சஞ்சிகையின் இருப்பும் வளர்ச்சியும், தர்மினி அமிர்தலிங்கம் என்ற தனியொரு நபரின் வெற்றி தோல்வியாகாது. ஒரு புலம்பெயர்ந்த தமிழ்ச் சமூகத்தின் வெற்றி அல்லது தோல்வியாகவே கருதப்படவேண்டும். (இஞ்சஞ்சிகையை தபாலில் பெற்றுக்கொள்ள விரும்பும் எவரும் EDUSO கல்வியும் சமூகமும், Postfach 209, 3454 Sumiswald, Switzerland என்ற முகவரியில் தொடர்பு கொள்ளவும்).

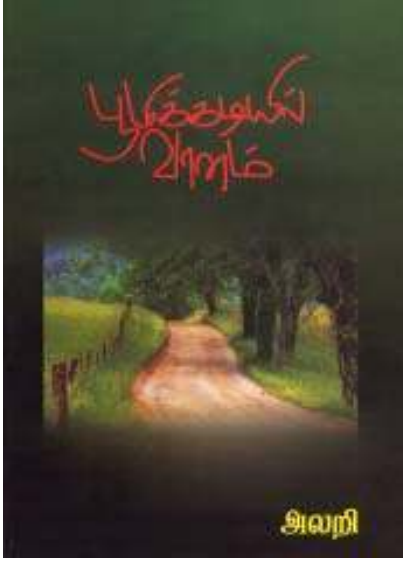
இனி அடுத்ததாக ஜேர்மனியில் இருந்து வெளிவரும் சிவத்தமிழ் என்ற ஆன்மீகக் காலாண்டிதழ் பற்றிய அறிமுகத்திற்கு வருவோம். ஜேர்மனியிலிருந்து 2004 முதல் வெளிவர ஆரம்பித்திருக்கும் ஆன்மீக காலாண்டிதழாக சிவத்தமிழ் அமைகின்றது. 2004 இன் ஆடி ஆவணி புரட்டாதி மாதங்களுக்குரியதாகத் தன் முதலாவது இதழை கண்ணைக் கவரும் வண்ண மலராக வளவளப்பான உயர்தரகாகிதத்தில் உருவாக்கியிருந்தார் வெற்றிமணி ஆசிரியர் மு. க. சிவகுமாரன் அவர்கள். சிவகுமாரன் அவர்கள். ஏற்கெனவே வெற்றிமணி என்ற விளம்பரப் பத்திரிகையொன்றினை வண்ணக் கலவைகொண்டு வெளியிட்டு அனுபவம்மிக்க வரான மு. க. சிவகுமாரனின் மற்றுமொரு முயற்சி இதுவாகும். கலைநயம் தோய்த்து அதனுடாக ஆன்மீகநெறியை புகலிடத்தில் பரப்ப விளையும் இந்தச் சிறுசஞ்சிகை மு. க. சிவகுமாரன் அவர்களை பிரதம ஆசிரியராகவும், கவிஞர் வி. கந்தவனம், திரு. பொ. கனகசபாதிபதி,

திரு. இந்துமகேஷ் ஆகியோரை கௌரவ ஆசிரியர்களாகவும், திருமதி வானதி தேசிங்கு ராஜா அவர்களை சிறப்பு ஆசிரியராகவும் கொண்டு வெளிவரத் தொடங்கியிருந்தது. ஓவியக்கலைஞரான சிவகுமாரனின் கைவண்ணம் கண்களைக் கவரும் வண்ணக் கலைவயாக இதழின் பக்கங்கள் தோறும் கலைமணம் கமழச் செய்கின்றது. நூலின் பக்கங்கள் தோறும் ஆன்மீகத் தைவிட ஓவியரின் அழகிய கைவண்ணமே மணம்பரப்பி எமது சிந்தையைத் திசைதிருப்பு கின்றது என்று கூடச் சொல்லலாம். ஆழமான கருத்துச் செறிவுள்ள ஆக்கங்களை ஜனரஞ்சகப்படுத்தி, வாசகரிடையே ஆர்வத்தைத் தூண்டி வாசிக்க வைக்கும் நோக்கை இச்சஞ்சிகையின் வடிவ மைப்பிலும் அவதானிக்க முடிகின்றது. சிவத்தமிழ் ஆன்மீகக் காலாண்டிதழின் பிரதம ஆசிரியர் இச்சஞ்சிகையின் வரவின் நோக்கம் பற்றி முதலாவது இதழுக்கான தனது ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்:

“விஞ்ஞானத்தில் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு விளக்கம் இருக்கின்றது. அதுபோல் மெஞ்ஞானத்திலும் ஒவ்வொன்றிற்கும் மெய்ப்பொருள் உண்டு. அந்த மெய்ப்பொருளை அறிவதே அறிவு. எமது பண்பாடு, பாரம்பரியங்கள், யாவும் இந்துசமயத்தோடு பெரும்பாலும் ஒட்டியே வளர்ந்திருக்கின்றன. அவை வெறும் மூடக்கொள்கை உடையனவாக இருப்பதில்லை. அவற்றுள் பொருள் பொதிந்து கிடக்கின்றன. அவற்றை எளிமையான முறையில் சிவத்தமிழாக உயிர்த்தமிழாக எடுத்து வருவதே சிவத்தமிழின் நோக்கமாகும்.”

இவ்வாறு தன் இனிய சங்கமம் என்ற தலையங்கப் பகுதியில் குறிப்பிட்டுள்ள சிவத்தமிழ் காலாண்டிதழின் பிரதம ஆசிரியர் மு. க. சிவகுமாரன் அவர்கள் காலம் தவறாமல் இச்சஞ்சிகையைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வருகிறார். அண்மையில் தை, மாசி, பங்குனி மாதங்களுக்கான இதழ் என் கைகளுக்கெட்டியுள்ளது.

பல இரத்தினச் சுருக்கமான ஆன்மீகக் கட்டுரைகளும் சைவசமயம் ஆன்மீகம் சார்ந்த செய்தித் துணுக்குகளும் இவ்விதழில் இடம் பெற்றுள்ளன. 32 பக்கங்களில் எவருக்கும் புரியும் வகையில் இறுக்கத் தன்மையற்ற ஜனரஞ்சகத்துடன் சிவத்தமிழ் ஆன்மீக இதழ் வெளிவந்துள்ளது.

நரல் : பூமிக்கடியில் வானம்
[கவிதைகள்]

ஆசிரியர் : அலறி

முதற்பதிப்பு: மார்ச்சு 2005

விலை : ரூ 100/=

கிடைக்குமிடம் : 339, Mackamady Road
Maruthamunai - 03

அ. ல. முஹம்மது நிபாஸ் என்ற இயற் பெயர் கொண்ட 'அலறி' ஒரு சட்டத்துறைப்பட்ட தாரி. தற்போது பொதுச் சுகாதாரப் பரிசோதகராகப் பணியாற்றுகிறார். "எனக்குள் கிளர்ந்த உணர்வுகளை, என் சமூகத்தைச் சூழ்ந்துள்ள துயரங்களை கவிதையாக்க முயன்றிருக்கிறேன்" எனக் குறிப்பிடும் அலறியின் கன்னிப் படைப்பாக வெளிவந்திருக்கும் இத்தொகுதிக்கு சோலைக்கிளி முன்னுரை வழங்கியிருந்தார்.

அலறிக்கு அற்புதமான கவிதை நடை கைவந்திருக்கிறது. ஆற்றொழுக்கான நடையில் தான் கொண்ட பாடுபொருளை அனாயாசமாக நகர்த்திச் செல்கிறார். போரினால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகள், தொழில் இழப்பினால் ஏற்பட்ட துயரங்கள், ஆழிப்பேரலை ஏற்படுத்திய அவலம், சமூகப்பிரச்சினைகள் ஊரில் ஏற்படும் கால மாற்றங்கள், கணவன் மனைவி பாச உணர்வுகள் பற்றியெல்லாம் இவரது கவிதைகள் பேசுகின்றன. இலகுவில் புரிந்துகொள்ள முடியாத படிமங்களால் வாசகரைச் சிரமப்படுத்த இவர் முயலவில்லை

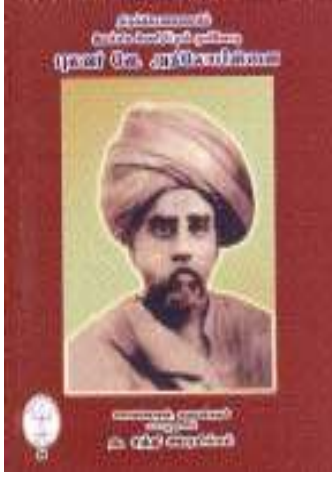

(1) நிலாத்துளிர்க்காத இரவுகளில்
புதைத்த புத்தர் சிலைகள்
வானத்தின் முன் வாசலில்
மினுங்குது
நாளை நடு வீட்டிலும் பளுங்கும்...

2. ... மோகம் முந்திய விரதத்தில்
உருகி ஊத்துண்டு
பூனை யாய்ப் பதுங்கி
பழைய வீட்டின் பின்பக்கம்
மூங்கில் கீற்றாய் நீபும்
தீக்காற்றாய் நானும்
பற்றியெரிந்த இரவை
இலையுதிர்த்து மாவும்
கிளைவிரித்து வாகையும்
மூடியல்லவா அணைத்தது...

இவை முறையே அலறியின் சமூகப் பார்வைக்கும் பாட்டுத்திறத்துக்கும் எடுத்துக்காட்டுக்கள். அலறி சிறந்த கவிஞனாக மிளிர்வதற்கு வேண்டிய சகல கூறுகளும் தென்படுகின்றன. வளர வாழ்த்துக்கள்

-சுவாதி

நூல் : திருகோணமலையில்
இலக்கிய வெளியீட்டின்
முன்னோடி புலவர் வே.
அகிலேசபிள்ளை

ஆசிரியர் : கலாவினோதன்,
கலை விருதன், கலாபூஷணம்
த. சித்தி. அமரசிங்கம்.

முதற்பதிப்பு: பங்குனி 2006

விலை : ரூ 200/=

தமிழறிஞர் திருக்கோணமலை புலவர் வே. அகிலேசபிள்ளை அவர்களது 152 ஆவது நினை வாண்டில் இந்நூல் வெளிவந்துள்ளது. இந் நூலின் தந்துரையில் தாமரைத் தீவான் நூல் ஆசிரியர் பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். “திருமலைப் பற்றாளர் சிலருள் நமது சித்தியார் சற்று மாறுபட்டவர், விநோதமானவர், எழுத்தாளர், வெளியீட்டாளர் நாடகர், நடிகர், தேடலார், நூற் காப்பாளர் மட்டுமல்ல ஓயாப் பணியாளர், விடா முயற்சியாளர், இம்மாவட்டத்தைத் துழாவி சல்லடை போட்டு மறைந்தும் மறையாப் பலரை, அன்னார் திறன்களை (ஏடுகளை) வெளிக் கொணரும் பணியினைத் தொடர்ந்த வண்ணமே உள்ளார்.”

தமிழறிஞர் புலவர் வே. அகிலேசபிள்ளை அவர்கள் ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர், சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளை ஆகியோரது காலத்தில் வாழ்ந்தவர். இவர்கள் போன்றோரது சேவையைக் கண்டறிந்து தாமும் தம்மால் இயன்ற வரையில் தமது பிரதேசத்துத் தமிழ் ஏடுகளை நூலுருவாக்கம் செய்தார் என்பதனை இந் நூலின் முதலாவது

கட்டுரையிலே காணக் கூடியதாக இருக்கிறது. திருக்கோணமலை வைபவம், கோணேசர் கல் வெட்டு, திருக்கரசைப் புராணம், என்பன இவரால் நூலுருவம் பெற்றன. அத்தோடு கண்டி அரசனாக இருந்த நரேந்திர சிங்கன் வசந்தன் சிந்து, வெருகல் சித்திர வேலாயுத சுவாமி காதல் முதலிய சிறுநூல்களையும் ஆராய்ந்துள்ளார் என்ற தகவலும் எமக்குக் கிடைக்கிறது.

அத்தோடு தாமே தரமான புலவராய்த் தமிழ் நயம் செறிந்த பல பிரபந்தங்கள், பதிகங்கள், வைபவங்கள், ஊஞ்சல், கும்மிகள், மாலை முதலிய படைப்புகளையும் தந்துள்ளார். புலவர் வே. அகிலேசபிள்ளை இயற்றிய நூல்களின் பட்டியலும் அந்த நூல்கள் சம்பந்தமான குறிப்பு களும் இந்நூலில் அடங்கியுள்ளன பதிப்பிக்கப் படாத ஆக்கங்களில் பட்டியலையும் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது.

இந்நூலின் உள்ளே புலவர் அகிலேச பிள்ளை அவர்களின் பிள்ளைகள், மருமகள் ஆகியோரின் படங்கள் காணப்படுகின்றன. அத்தோடு அன்னாரது நினைவுச் சின்னம், நினைவுச் சின்னக்குறிப்பு ஆகியனவும் காணப் படுகின்றன. வே. அகிலேசபிள்ளை அவர்களின் 152 ஆவது ஆண்டு நிறைவு வாராந்த இந்து மயானத் தொடர் சிரமதானப் படங்கள் ஒன்பதும் சிரமதானப் பணியில் ஈடுபட்ட 69 பேரின் பெயர்ப் பட்டியலும் காணப்படுகின்றன. நூலின் பின் அட்டையில் புலவர் வே. அகிலேசபிள்ளை அவர்களின் நினைவு ஸ்தூபி அருகில் நூலாசிரியர் நிற்கும் படம் காணப்படுகிறது. புலவர் அகிலேச பிள்ளை பற்றிய இந்நூலில், சிரமதானப் படங் களும் சிரமதானம் செய்தோரின் பட்டியலும் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது நூலின் கனதியைக் குறைத்து விடுகிறது.

புலவர் அகிலேசபிள்ளை அவர்கள் தமது நூல்நிலையத்தில் சேர்த்துவைத்த 2200 நூல்களில் பட்டியலும் இந்நூலில் தரப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் பட்டியல் 132 பக்க நூலில் 65 பக்கங் களைப் பிடித்துவிடுகிறது.

திரு. சித்தி அமரசிங்கம் அவர்கள் தமது மண்ணின் மறந்து, மறைந்து கிடக்கும் கலை இலக்கியவாதிகளையும் அறிஞர்களையும் வெளிக்கொணரும் பணி பாராட்டப்பட வேண்டியது.

- அரவிந்தன்

நூல் : பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில்
மட்டக்களப்புத் தமிழ்

ஆசிரியர் : வாகரைவாணன்

முதற்பதிப்பு : 05 - 12 - 2005

விலை : ரூ 175/=

“ஒரு மொழியின் இலக்கியங்கள் அம்மொழிக்குரிய இனத்தின் வரலாறு கூறுமெனின் அம்மொழிச் சொற்கள் அதைவிடப் பழமை வாய்ந்ததாய் வரலாறு காட்டி நிற்கும் என்பதில் மறுப்பேதுமில்லை. இந்த அடித்தளத்தில் நின்றே கவிஞர் வாகரைவாணன் அவர்கள் ‘பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் மட்டக்களப்புத்தமிழ்’ என்ற இந்த ஆய்வு நூலை ஆக்கி யுள்ளார் என்று கருதுகிறேன்” எனக் குறிப்பிடுகிறார் இந்நூலுக்குச் சிறப்புரை வழங்கிய தொண்டன் இணையாசிரியர் மலர்வேந்தன்.

புலவர் நாவில் பொருந்திய தமிழ் என்னும் இயலில் தமிழின் பெருமையை அதன் தொன்மையைக் கூறும் ஆசிரியர் அடுத்து வரும் “ஈழத்துப் பழங்குடி மக்கள் என்ற இயலில், இம்மண்ணின் சொந்தக்காரர்களான பழங்குடிமக்களுடன் (இயக்கர், நாகர், வேடர்) காலத்திற்குக்காலம் இந்தியாவிலிருந்து இங்குவந்து குடியேறிய பல்வேறு இனக் குழுமங்கள் (கலிங்கர், மலையாளிகள் முதலானோர்) ஒன்று கலந்து இம் மண்ணின்

செழிப்பிற்கும் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும் அளப்பரிய பணியாற்றியுள்ளமை ஒரு பெரும் வரலாற்று உண்மையாகும் என்பதைச் சான்றாதாரங்களுடன் விளக்குகிறார்.

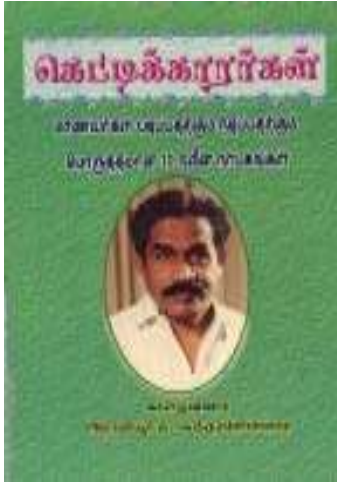
“வரலாற்றில் மட்டக்களப்புத் தமிழகம்” என்னும் இயலில், காத்தான் என்னும் பழந்தமிழ்ப் பெயர்ச் சொல்லை கஹத்தான் என்னும் அரபுச் சொல்லாக மாற்றச் சிலர் முற்பட்டுள்ளமை (காத்தான் வரலாறு - ஓர் அறிமுகம் - பக் 30) நகைப்புக்குரியது அன்றி வேறு அன்று எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தின் தொன்மை பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, தமிழில் தோன்றிய அனைத்து நூல்களிலும் காலத்தால் முந்தியது தொல்காப்பியம். மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தாரின் நாவில் பயின்றுவரும் தொல்காப்பிய காலச் சொற்களில் கா, அதர் குடி, மருங்கு, மறுகா, காப்பு, அரவம் (சத்தம்) செக்கல், யாமம் (சலம்) கடுவன் என்பவை குறிப்பிடத்தக்கவை எனக் குறிப்பிடும் ஆசிரியர், அகநானூறு நற்றிணை, பரிபாடல், கலித்தொகை, சிலப்பதிகாரம், திருக்குறள், பெரியபுராணம், திவ்யப்பிரபந்தம், கலிங்கத்துப்பரணி, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, முக்கூடற் பள்ளு திருமுருகாற்றுப்படை, மணிமேகலை, நற்றிணை, சீவகசிந்தாமணி, முக்கூடற்பள்ளு பட்டினத்தார் பாடல், தேவார திருவாசகங்கள் ஆகியவற்றிலும் வேறும் பல பழந்தமிழ் நூல்களிலும் மட்டக்களப்புத் தமிழ்ச் சொற்கள் காணப்படுவதை ஆதாரத்துடன் விளக்குகிறார்.

வாகரைவாணன் சென்னைப் பல்கலைக் கழக வித்துவான். அவரது ஆழ்ந்த தமிழறியும் தமிழ்ப்பற்றும், ஆய்வு முயற்சியும், கடும் உழைப்பும் “பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் மட்டக்களப்புத் தமிழ்” என்னும் நூலாக உருவாகியிருக்கிறது.

இலங்கைத் தமிழ்மக்கள் வந்தேறு குடிகள் என வரலாற்றுத் திரிபு செய்யமுற்படும் இக் காலக் கட்டத்தில் இத்தகைய நூல்களின் வரவு முக்கியமானது; போற்றப்படவேண்டியது.

- அரவிந்தன்

நூல் : கெட்டிக்காரர்கள்
 ஆசிரியர் : கலாபூஷணம் அராலியூர்
 ந. சுந்தரம்பிள்ளை
 விலை : ரூ 200/=

அராலியூர் ந. சுந்தரம்பிள்ளை 400 நாடகங்கள், 60 சிறுகதைகள், இரண்டு நாவல்கள், நான்கு இலக்கிய விமர்சன நூல்கள் ஆகியவற்றின் சொந்தக்காரர், முதன் முதலில் வானொலி நாடக நூலினை வெளியிட்ட பெருமைக்குரியவர்.

இவர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர்கள் கணபதிப்பிள்ளை, வித்தியாநந்தன் ஆகியோரிடம் தமிழ் படித்தவர். பல்கலைக்கழகம் செல்லும் முன்னரே இவருக்கு நாடகத்துறையில் ஈடுபாடு இருந்த போதிலும் பல்கலைக்கழகத்தில் அவர்பெற்ற அனுபவம் அவரை நாடக ஆசிரியராக உருவாக்க உதவியுள்ளது என்றே கூறலாம் எனக் குறிப்பிடுகிறார் பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை.

கெட்டிக்காரர்கள் என்ற இந்த நாடக நூலில் மாணவர்கள் படிப்பதற்கும் நடிப்பதற்கும் பொருத்தமான 10 நவீன நாடகங்கள் உள்ளன. இவையாவும் ஓரங்க நாடகங்கள். இவற்றுள் புதிய அடிமைகள், மலராத மொட்டுக்கள் என்பவை மலையகத் தமிழர்களைப் பாத்திரங்களாகக் கொண்டவை. சுந்தரம்பிள்ளை மலையகத் தமிழரை அனுதாபத்துடன் நோக்குவது இந்த நாடகங்களில் தெரிகிறது. கெட்டிக்காரர்கள் பெண்ணியச் சிந்தனையை வெளிக்காட்டும் நாடகம். வாத்தியார் கவனம் கல்வி சம்பந்தமான கருத்துக்கள் அடங்கிய நாடகம். முதலாம் பிள்ளை கல்வி சம்பந்தமான இன்னொரு

நாடகம். சுந்தரம் பிள்ளையின் ஏனைய நாடகங்களும் சமூகத்துக்கு தேவையான கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றன.

இந்நூலின் முதற்பதிப்பு 1988ல் வெளிவந்தது. இதற்குக் கிடைத்த பெருவரவேற்பின் காரணமாக மீண்டும் 2006 இல் இரண்டாம் பதிப்பு வெளிவந்துள்ளது. இந்நூலில் உள்ள நாடகங்கள் யாவும் படித்துச் சுவைப்பதற்கும், நடிப்பதற்கும் ஏற்ற தகுதி வாய்ந்தவை அராலியூர் ந. சுந்தரம்பிள்ளை நாடகத்துறைக்கு ஆற்றி வரும் பணி சிறப்பானது. தொடர்ந்தும் அவர் இத்துறையில் பல நூல்களை வெளிக் கொணர வேண்டும்.

- சூர்யா

வேல் அமுதன் திருமண வழிகாட்டி

வாழ்க்கை ஒரு மனிதனுக்குச் சீராக இயங்குவதற்கு என்ன தேவை என்ற கேள்விக்கு உரியதோர் பதிலாக; ஒழுக்கக் கண்ணோட்டத்துடன் கூடிய நெறிமுறைகளைக் கூறியிருந்தார்கள் நம் முன்னோர்கள். தேனைப் போல் இனிதுள்ள நல்ல சுவையானதோர் வார்த்தையாக இல்லறமே நல்லறம் என்று அவர்கள் அதையெல்லாம் சுருங்கச் சொல்லியாவருக்கும் விளக்கினார்கள். இல்லறமே எல்லா அறமும் தழைத்தோங்கச் செய்யும் அழைப்பு என்று எல்லாச் சம்பவங்களுமே இதை எப்பொழுதிலும் எடுத்தியம்புகின்றன. அன்பு, தோழமை, அந்நியோன்னியம் ஆகியவற்றுக்கான இயல்பான ஏக்கத்தைத் திருமணமே உண்மையில் திருப்தி செய்கிறது என்று மூதறிஞர் பலர் எமக்கு கூறியிருக்கிறார்கள்.

ஒரு ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையே நிரந்தரமான உறவை ஏற்படுத்தும் இந்தத்

தூய்மையான திருமண ஏற்பாட்டை அவர் களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கு இன்று பல திருமண ஆற்றுப்படுத்துநர்கள் தங்கள் தொழில் ரீதியிலே அதைச் செய்து வருகிறார்கள். அவர் வார்க்கு மனம் விரும்பும் வாழ்க்கைத் துணையை தெரிவு செய்து கொடுத்து அவர்களை இந்தத் திருமண பந்தத்திலே இணைந்து வாழ வைக்கவும் அவர்கள் செயலாற்றுகிறார்கள்

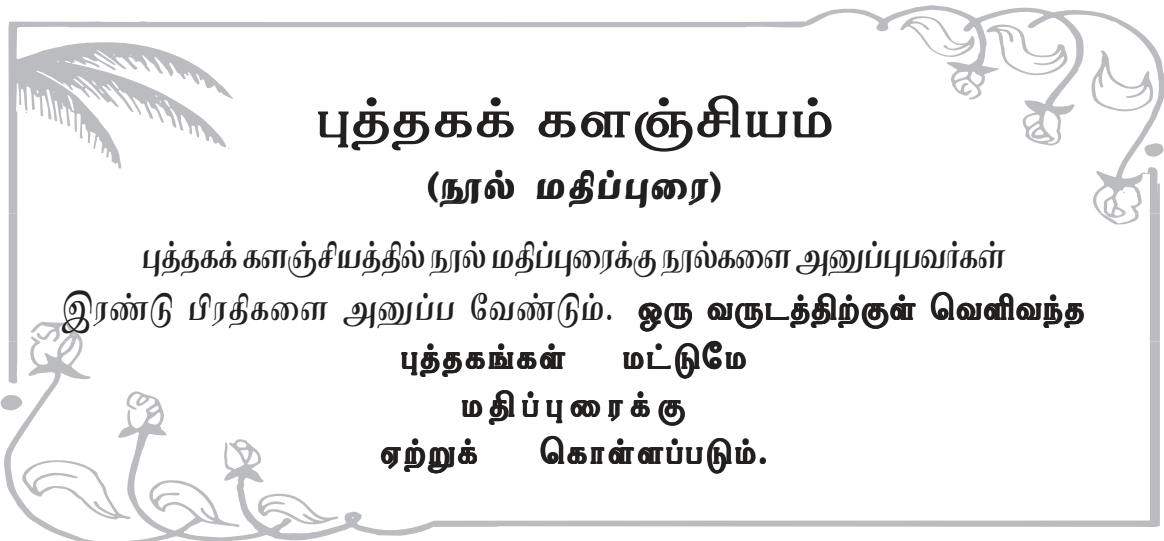
ஒரு விதத்தில் நல்ல சமூக சேவை மனப்பான்மையையும் கொண்டதாக விளங்கும் இந்தத் தொழிலிலே உள்ளவர்கள் ஒரு சிலரில் இன்று ஒரு சகாப்த விழாக்கண்ட சிறந்த திருமண ஆற்றுப்படுத்துநராகத் திகழ்கிறார் திரு. வேல் அமுதன். அவர் தன் சேவை மனப்பான்மையுடைய இந்தத் தொழிலில் பல புதிய நடைமுறைகளை உருவாக்கி இவ் விஷய மாக தம்மைத் தேடி வருகிறவர்க்கெல்லாம் அவைகளை மிகவும் இலகுவாக்கியுமிருக்கிறார். அந்த முறையிலே தான் அலுவலக நடைமுறையினையும் திருமணப் பொருத்தம் பார்ப்பது பற்றிய சகல விதமான விவரங்களையும் கோப்பு முறைக்குள் அடக்கி அவ்விதமாய்த் தன் தொழிலில் தனித்துவமானதோர் புதிய நடை முறையினை அவர் ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார். அதையெல்லாம் சகலரும் அறிந்து தன்னிடம் உள்ளதனைப் பெற்றுப் பயன் பெறத் துணையாக ஓர் வழிகாட்டி நூலை வெளியிட்டிருக்கிறார் இந்த வேல் அமுதன்.

எமது நாட்டில் முன்னைய காலத்துத் தமிழ் மக்களது வாழ்க்கை கிடுகு வண்டில் போல் தான்

நகர்ந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால் இன்றோ அந்நிலையாவும் மாறி இங்கிருந்து புலம் பெயர்ந்து சென்று அவர்கள் வெளிநாடுகளில் குடியிருக்கும் அளவில் திருமணம் பொருந்துதல் முறையில் பல சிக்கல்களும் அவர்களுக்கு முளைத்திருக்கின்றன. இச் சிக்கல்களையெல்லாம் சீராக விடுவித்து சிறந்த முறையில் ஒரு திருமணத்தை ஒப்பேற்ற உண்மையில் உழைப்பவர் வேல் அமுதனின் அவர் வெளியிட்டுள்ள இந்தத் திருமண வழிகாட்டி நூல் மூலம் யாவருமே அதை விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது.

திருமண ஆற்றுப்படுத்துநர் தொழிலில் உத்தி என்ற வகையில் இன்று வரை அவர் முயற்சித்த சகல நடைமுறைகளையும் இந்தத் திருமண வழிகாட்டி என்கிற நூல் வெளிப்படுத்துகிறது. இதன் மூலமாய் இத்தொழிலில், நல்லதோர் புதிய இலகுவான நடைமுறையை அவர் தன்னைப்போன்ற தொழில் புரிபவர்க்கெல்லாம் முன்பாக முன்மாதிரியாக முன்னிறுத்தியுள்ளார். இவ்வழிகாட்டி விவரம் அடங்கிய நூல் திருமண ஆற்றுப்படுத்துநர் தொலிலுள்ளவர்களுக்கு எல்லாம் அத் தொழிலின் நீண்ட பயணத்துக்கான நல்லதோர் புதியவழியை திறந்துவிடும் என்று இந்நூலின் பக்கங்களை ஒவ்வொன்றாகப் புரட்டிப் படிக்கையில் அதையெல்லாமே தெளிவாகத் தெரிய வருகிறது.

நீ. பி. அருளானந்தம்

புத்தகக் களஞ்சியம்

(நூல் மதிப்புரை)

புத்தகக் களஞ்சியத்தில் நூல் மதிப்புரைக்கு நூல்களை அனுப்புபவர்கள் இரண்டு பிரதிகளை அனுப்ப வேண்டும். ஒரு வருடத்திற்குள் வெளிவந்த புத்தகங்கள் மட்டுமே மதிப்புரைக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

வாசகப் பேசுதலர்

மாதந்தோறும் 'ஞானம்' கிடைக்கின்றது. நன்றி
நாலாதிக்கிலும் ஞானம் தன்புகழ் பரப்பும் நாள் உதயமாகிவிட்டது.
வாசகத் தோழர்களுக்கும் இலக்கியக்காரர்களுக்கும் ஞானம் வேறுபாடின்றி வழங்கிவரும் 'களம்'
உ வகை கொளச் செய்கிறது.

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகைகளின் வரிசையில், ஞானம் தமிழ் நாட்டுச் சஞ்சிகைகளை விடவும்
மேலான பொலிவும் கனதியுமிக்கதான வெளியீடாக எதிர்காலத்தில் மிளிரும் என்பதற் பொச்சாப்
பில்லை! ஏனெனில் அதன் வளர்ச்சிப் படியில் அத்தனை தூரம் அழகிய முன்னேற்றம்.

“பசிக்கு அடிசில் – அறிவுப்
பசிக்கு ஞானம்!”

இங்ஙனம் எல்லோரும் பேச... தொடர்க உங்கள் பணி

ஏ. எம். எம். அலி

* * * *

ஈழத்து கலை இலக்கியத் துறையில் பலராலும் பேசப்பட்டு வருவதும், போற்றுதற்குரியவருமான
பிரபல எழுத்தாளர் கலாபூஷணம் அ. முகம்மது சமீம் அவர்கள் அண்மையில் தேசிய நூலக
அபிவிருத்திச் சபையின் உறுப்பினராக கௌரவ ஜனாதிபதி அவர்களின் பணிப்பின் பேரில்
கல்வியமைச்சினால் நியமிக்கப்பட்டமை ஈழத்து தமிழ் முஸ்லீம் எழுத்தாளர்களுக்கும்,
கவிஞர்களுக்கும் அளப்பரிய மகிமையை தோற்றுவித்துள்ளது.

இதுகாலவரை இப்படியான பதவியை வகித்தவர்கள் எவரும் இலக்கியத்தின் மேன்மைக்கு
உழைத்தவர்கள் எவரும் இல்லையென்றே சொல்லலாம். கலாபூஷணம் அ. முகம்மது சமீம் அவர்களை
எமது “ஞானம்” இதழ் ஆசிரியர் அவர்கள் சந்தித்து இன்று ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் நூலுரு
வாக்கல் சம்மந்தமான பிரச்சினையை முன் வைத்தபோது. பண வசதியற்ற எழுத்தாளர்களின்
படைப்புக்களை நூலுருவாக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ள இருப்பதாக அபிப்பிராயம் தெரிவித்த கருத்து
என்போன்ற ஏராளமான படைப்பாளர்களுக்கு தேன் வார்த்தமாதிரி இருந்தது.

இந்த முயற்சியை முன்னெடுத்து நூலாக்க உதவிகள் வழங்கும் பட்சத்தில் பல காத்திரமான
நல்ல படைப்பிலக்கிய நூல்கள் உதயம் பெற ஏதுவாக விருக்கும். இலங்கையில் ஏராளமான ஆக்க
தாரிகள் நூல் வெளியீடும் தன்மையைப் பெற்றிருந்தும் நிதி வசதியில்லாத காரணிகளால் பல
கருவூலங்களை வெளிக்கொணர முடியாத தூர்ப்பாக்கிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த வரிசையில் நானும் எனது பெரும்பாலான ஆக்கங்களை நூலாக வெளிக் கொணர
முடியாமல் தேக்கி வைக்கும் தன்மையில் என்னுள்ளேயே முடக்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.
இம்மாதிரியான நிலைமை எனக்கு மட்டுமல்ல கணிசமான அளவு பல்லின எழுத்தாளர்களுக்கும்
ஏற்பட்டிருக்கின்றதென்பது கண்கூடாகும்.

இக்குறைபாடு தீர்க்கப்படுவதற்கான முன்யோசனையை கலாபூஷணம் அ. முகம்மது சமீம்
அவர்கள் வெளிப்படுத்திய பாங்கு மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாகும். இம் முயற்சி வெற்றி பெற
இறைவனைப் பிரார்த்தித்து. இவ் விடயத்தில் ஆர்வம் காட்டும் “ஞானம் இதழை மேலும் பாராட்டி
தேசிய நூலக சபையும் வளர்ச்சியடைய நல்லாசிகள் பகர்கிறேன்.

முதலர் “கலைமேகம்”

* * * *

அமரர். நா. சோமகாந்தன் அவர்களின் மறைவை ஒட்டி, ஞானத்தின் கண்ணீர் அஞ்சலியில் நாமும் இணைகிறோம்.

நாளுக்கு நாள் நாம் மூத்த இலக்கிய வாதிகளை இழந்து கொண்டிருக்கிறோம். இது தொடர்பாக இலக்கிய உலகம் எதிர்கால முனைப்புக்கள் கருதி, திட்டமிட்டுச் செயற்பட வேண்டியிருக்கிறது.

கடந்த இதழில் முருகபூபதி அவர்களின் 'தானம்' (பயணியின் பார்வையில்...!) கட்டுரை மிக அருமை, எந்நேரமும் புதுமையானதாக எழுதும் முருகபூபதி அவர்களுடைய எழுத்துக்களை நூலுருப் படுத்தலாம் 'சிந்தனை ஒன்றியம்' – மொழிவாதனின் குறிப்பும் இன்னொரு குறிப்பிடத்தக்க விடயம் ஏனெனில் நாடு தழுவிய ரீதியில் சிறு சஞ்சிகைகளும், சிற்றமைப்புக்களும் பிரதேச ரீதியாக இலக்கியம் சமூக சேவை என பணியாற்றுகின்றன. எனவே இவ்வாறான விடயங்கள் பல இருட்டுக்குள் இருக்கின்றன. அவையும் வெளிச்சத்திற்கு வரவேண்டும்.

கவிதைகளில் கவிஞர் ஏ. இக்பால் அவர்களினதும், சிவனு மனோகரனினதும் கவிதைகள் அருமை, காலத்திற்கு உவப்பான கருக்கள்.

இது தவிரவும் அ. முஹம்மது சமீம் அவர்களின் கட்டுரையும் அருமை, நவீனத்துவத்திற்கேற்ப, அவை மீள புனரமைக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக மரபிலக்கியங்கள் ஆய்விற்கும், விமர்சனத்திற்கும் இஃது உட்படுகின்றன.

-எஸ். வஸீம் அக்பர்

* * * *

ஞானம் ஆசிரியருக்கு,

ஜூன் இதழ் கிடைத்தது. 'ஏழாவது ஆண்டில்... ஞானம்...' என்ற தலையங்கத்தை வாசித்த பொழுது... ஞானத்தின் ஆரம்ப காலம் நினைவுக்கு வருகிறது. ஒவ்வொரு மாதமும் 'ஞானம்' ஒழுங்காக வரவேண்டும் என்பதற்காக நீங்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் ஒவ்வொரு மாதமும் முதல் திகதி வந்து விட்டால், ஞானத்தைப் பெற உங்கள் இல்லம் தேடி வரும்போது, 'ஞானம்' இதழ் மாத்திரமல்ல... உங்கள் துணைவியார் அன்புடன் தரும் கவை மிகுந்த கோப்பி... இப்பொழுது நினைக்கையில் நெஞ்சில் இனிக்கிறது.

எழுத்துலக சிற்பி பற்றிய கட்டுரை இன்றைய தலைமுறைக்கு பயனுள்ளதாகும். 'ஈழத்து மெல்லிசை பாடல்கள்' பற்றி வதிரி ரவீந்திரனின் கட்டுரை பல தகவல்களை தருகிறது. கட்டுரையாசிரியர் இலங்கை வானொலியில் மெல்லிசை பாடல்களுக்கு சாளரத்தை திறந்து விட்ட எழுத்தாளர் எச். எம். பி. முஹைதீன் அவர்களை மறந்து விடாமல் குறிப்பிட்டது பாராட்டுக்குரியது. பாடகர் முத்தழகுவை ஊக்குவித்தவர்களில் எச். எம். பி. க்கே முதலிடம், மெல்லிசை வளர்ச்சியில் எஸ். கே. பரராஜசிங்கத்தின் பங்களிப்பு மிக முக்கியமானது.

ஈழத்து ரத்தினம் தென்னிந்தியாவில் தமிழ் சினிமாவுக்கு பாடல் எழுதியதாக ஞாபகம். படத்தின் பெயர் ஞாபகத்தில் இல்லை என்கிறார் கட்டுரையாளர். படத்தின் பெயர் "எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர்கள்" இந்த படத்தில் 'டைட்டில் சோங்' (Title Song) எனக் குறிப்பிடும் – முதல் பாடலை "எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னரடா, இங்கு இளைத்தவனும் வலுத்தவனும் இல்லையடா". என்பதே முதல் வரிகள் படத்திற்கு கலைஞர் கருணாநிதி கதை வசனம் எழுதியுள்ளார். இந்த படத்தில் துணை டைரக்டர்களில் ஒருவராக ஈழத்து இரத்தினம் பணியாற்றியுள்ளார்.

இந்த இதழில் என்னை பாதித்த முக்கிய விடயம் சிவனு மனோகரன் எழுதிய "பெரிய சல்லி" என்ற சிறுகதை, இவர் லண்டன் 'புதினம்' நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியிலும் பரிசு பெற்றுள்ளார் – கவிஞராக அறிந்த சிவனு மனோஹரனிடம் ஆக்க இலக்கியம் படைக்கும் ஆற்றல் இருப்பதை அறிய முடிகிறது. இவர் தொடர்ந்து நல்ல சிறுகதை எழுத வேண்டும் என வாழ்த்துகிறேன்.

'ஞானம்' மலையகம் ஏனைய பிரதேசங்களைச் சார்ந்த புதிய தலைமுறைக்கு களம் அமைப்பது பாராட்டுக்குரியது.

அந்தனி ஜீவா, கண்டி

வணக்கம்

ஞானம் 73 ஆவது இதழைப்பார்த்தேன், “ஞானம் தனது ஏழாவது ஆண்டில் காலடி எடுத்து வைக்கிறது என்ற வரிகளை வாசித்தபோது என்னால் நம்பமுடியாமல் இருக்கின்றது. அதற்குள் ஏழு வருடங்கள் ஓடி மறைந்துவிட்டனவா? அது எப்படி? நேற்றுத்தானே இதன் வெளியீடுவந்தது.

நா. பார்த்திபன் அவர்கள் ஒரு நாள் காலை என் இல்லம் வந்திருந்தார். முன்பின் அறிமுகமில்லை அன்றுதான் முதல் சந்திப்பு. தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டார். அதன்பின் பேசத்தொடங்கினார்.

“கண்டியில் Dr ஞானசேகரம் என்ற பிரபல எழுத்தாளர் “ஞானம்” என்ற மாத சஞ்சிகையை வெளியிடப்போறார். மூன்றுமாத காலத்திற்கு வாசகர்களுக்கு இலவசமாக அனுப்பி வைக்கப் போகின்றோம். அதன்பின்புதான் சஞ்சிகைக்கு ஒருவிலையைக் குறித்து அதன் பின்புதான் வாசகர்களிடமிருந்து பணம் வசூலிக்கப்போறோம் என்றும், மேலும் சஞ்சிகையின் வளர்ச்சிக்குரிய வழிவகைகளையும் வேறு விடயங்களையும் பேசினார். இருவருக்கிடையே பல கருத்துப் பரிமாற்றங்கள் நடைபெற்றன. இடையிடையே சூடாகவும் இருந்தது, அப்போது நான் ஒன்றை மட்டும் வலியுறுத்திக் கூறினேன்.

நீங்கள் வாசகர்களுக்கு பிரதிகளை இலவசமாகக் கொடுப்பதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் கூறமாட்டேன். அது உங்கட கார், உங்கட றோட், உங்கட பெற்றோல் மூன்றுமாதமென்ன ஆறுமாதமென்றாலும் கொடுங்கள். அது உங்கட இஸ்டம் ஆனால் குறிப்பிட்ட மாதத்திற்குப் பிறகு வாசகர்களிடம் பணம் வசூலிக்கும் போது தான் அவர்கள் முகம் சுருங்கும். இவ்வளவு காலமும் சுமமா தந்தவர் இப்ப என்ன காசு கேட்கிறார். நல்லா பிழைக்க வழி கண்டிட்டார் என்று பலர் இல்லாவிட்டாலும் சிலராவது கூறுவார்கள். எனவே வாசகர்களிடமிருந்து பணம்பெறும் நோக்கமிருந்தால் தயவு செய்து முதலில் இருந்தே – ஆரம்பத்தில் இருந்தே அதற்கொரு விலையை குறித்துவிட்டு இலவசமாக அனுப்புங்கள். அப்போது தான் வாசகர்களும் தாங்கள் இவ்வளவு ரூபா பெறுமதியான சஞ்சிகை தான், இலவசமாகப் பெற்றிருக்கின்றோம் என்ற உணர்வை அடைவது மட்டுமன்றி, தாங்கள் இலவசமாகப் பெறுவது சரி இல்லை என்றும் உணர்வார்கள். அஃதன்றி விலையே இல்லாமல் கொடுத்துப் பழகிவிட்டால், பின்னால் விலை போடும்போது அது ஒரு சுமையாகப்படும். சிலர் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவும் விரும்பமாட்டார்கள்” என்று கூறினேன்.

மற்றவர்களும் இதை வலியுறுத்தி இருப்பார்கள் என்றே நினைக்கிறேன்.

சில மாதங்களின் பின் ஞானத்தின் முதல் இதழ் என் கைக்கு கிட்டிய போது முதலில் அதன் விலையைத்தான் பார்த்தேன். விலை போடப்பட்டிருந்தது. அந்த முதல் இதழிலேயே என்னைப் பற்றிய காரசாரமான கட்டுரையும் இடம் பெற்றிருந்தது.

சில மாதங்களின் பின் ஞானம் கலந்துரையாடலை இங்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். அதுதான் ஞானத்தின் முதல் கலந்துரையாடல் வெளி மாவட்டத்தில் நடந்தது என்று நினைக்கின்றேன்.

அண்மையிலும் ஒரு ஞானம் கலந்துரையாடல் இங்கு நடைபெற்றது.

காலம் எவ்வளவு வேகமாக ஓடிவிட்டது.

ஞானத்திற்கு ஏழு வயது

நான் அதன் தொடர்ச்சியான வாசகர்களுள் ஒருவன் என்பதை நினைக்கும்போது சந்தோசமாகவும் இருக்கிறது. மனம் நிறைவாகவும் இருக்கிறது.

ஒரு சிறுமியின் வளர்ச்சிபோன்ற உணர்வும்

பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாண்டு நீடுழிவாழ எம்பெருமான் கோணநாயகரையும் பத்ரகாளியையும் மனமார வேண்டுகிறேன்.

நன்றி வணக்கம்

த. சீத்தி அமரசிங்கம்